

MÜCADELE

Emperyalizme ve Oligarşiye Karşı

Haftalık Siyasi Gazete, Fiyatı: 20.000 TL., 15 Ekim 1994 Sayı: 114

HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

Zaferin yolu DHKP-C'nin yoludur

DEVİRİMCİ SOL kavga dolu 16 yıl sonunda, 30 Mart 1994'te başlayan Parti Kuruluş Kongresi'nin sonunda tüm delegelerin oy birliğiyle alınan tarihi kararla DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ PARTİSİ-CEPHESİ'ne dönüşmüştür.

DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ PARTİSİ tüm uluslardan işçilerin, emekçilerin, yoksul köylülerin, aydınların partisidir. DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ CEPHESİ partimizin silahlı ve kitlesel örgütüdür.

DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ CEPHESİ tüm uluslardan halkımızın, emperyalizme ve faşizme karşı savaşmak isteyen, bu düzenin yıkılmasından yana olan

herkesin savaşacağı örgüttür. Savaşımız özgürlük ve kurtuluş savaşıdır. Savaşımız hak, adalet, namus ve onur savaşıdır. Namuslu ve onurlu herkesi, milliyet, din, mezhep ayrımı yapmadan DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ CEPHESİ saflarında savaşmaya çağırıyoruz. DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ PARTİSİ-CEPHESİ SAFLARINDA BİRLEŞ, SAVAŞ VE KAZAN!

SELAM OLSUN DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ PARTİSİNE SELAM OLSUN DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ CEPHESİ

MERHABA

8 Ekim gecesi atv'de yayınlanan "Siyaset Meydanı" programına katılan DYP milletvekili Yaşar Topçu gazetemi hedef gösterdi. Düzenin sağından ve solundan temsilcilerin bir araya toplanıp halkımıza verecekleri "özgürlüğün" sınırlarının nereye kadar olacağı üzerine tartıştıkları programda, Yaşar Topçu gazetemin kapısını göstererek, yayınladığımız bir habere bazı bölümler okudu ve "Bunlar basını, yayıncılığı terör için alet olarak kullanıyorlar, bunlara özgürlük tanınması doğru değildir" benzeri ifadeler kullandı.

Yaşar Topçu'nun içi rahat etsin. Düzenin bize "özgürlük" tanıdığı yok. Olgarşı bizi susturmak için elindeki bütün olanakları kullanarak saldırıyor. Bugüne kadar yayınlanan 113 sayımızın 101'i DGM'nin savcılar ve hakimleri tarafından toplatıldı. Gazetemize yönelik sayısız saldırı yapıldı, çalışmalarımız gözaltına alındı, işkence gördü, tutuklandı, bölünmeler yaşandı. Sizin özgürlüğünüz bunlardır. Sizin özgürlüğünüz bir avuç asalağın, kan içicinin, vur-guncunun, talancının, hırsızın, halkın alın terini, vatanın zenginliklerini sömürmek için vardır, yolsuzluk için

vardır, fuhuş için vardır, polis copu, jandarma dıppığı, infaz için vardır. Kürdistan'da yakılan, yıkılan köyler için vardır. Biz bu "özgürlükleri" istemiyoruz. Özgürlük diye sunulan bu alçaklıkların diliyle hiç konuşmadık, konuşmayacağız. Biz ödenek her türlü bedeli ödeyerek, bu halk düşmanlığının karşısında, halkımızın, gerçek özgürlük için mücadele edenlerin yanında, Halk Kurtuluş Savaşçılarının yanında, onların sesi-soluğu olmaya devam edeceğiz.

Baskılar, Saldırıları Sürüyor...

Yaşar Topçu özgürlüklerin sözünü ederken, gazetemize yönelik baskılar da sürdü. 11 Ekim gecesi birçok demokratik kitle örgütüne baskılar düzenleyen Ankara polisi, temsilcimiz Aysel Bölücek'i de kardeşleriyle birlikte evinden gözaltına aldı. Aysel Bölücek'in kardeşleri ve diğer kitle örgütlerinden gözaltına alınanları ertesi gün serbest bırakırken, temsilcimiz halen gözaltında tutuluyor.

12 Ekim'de bu kez Adana büromuzu basan polisler, büromuzu talan ederek kitap, dergi, gazete ve eşyaları el koydular. Büro çalışanlarımızı da küfür ve hakaretler yağdıran polis,

okurumuz Aysel Öztürk'ü de hiçbir gerekçe göstermeden gözaltına aldılar.

Aynı gün İstanbul Sultançiftliği'nde katledilen Halk Kurtuluş Savaşçısı Güler Ceylan'ın anmasını izlemek üzere Mahmutbey'deki Bademlik mezarlığı'na giden muhabirimiz Murat Kuyumcu, başına silah dayanarak gözaltına alındı. Murat Kuyumcu'dan ve aynı haberi izlerken gözaltına alınan Yoksul Halkın Gücü muhabiri Barış Yarkadaş'tan yaptığımız tüm başvurulara rağmen hiçbir haber alamadık.

Mersin bürosu muhabirimiz Kadir Dora da 10 Ekim günü gerekçesiz gözaltına alındı ve iki gün gözaltında tutulduktan sonra serbest bırakıldı. 113. sayımız, örgüt propagandası ve benzer gerekçelerle toplatıldı.

Olgarşı, siyasal, ekonomik, ahlaki olarak tükenmişliğinin acizliği içinde saldırıyor. Tüm bu baskı ve teröre rağmen, halkımızın iktidara yürüyüşünün adımları şimdi daha hızlı atılıyor. Biz de bu yürüyüşte kalelerimizle daha kararlı, daha güçlü, daha cüretkar yazmaya devam edeceğiz.

Yeni sayımızda buluşmak üzere...

bulunmayan, düşünce ve eylem adamı olarak büyüyen kavgamızda sen de varsin...

Parti kongremizde önder yoldaşlarımızın yanında sen vardın Che.

Kavgamızın yükseldiğini, Partile-Cepheyle

devrime daha hızlı, daha güçlü adımlarla

yürüdüğümüzü ilan ettiğimizde, senin devrime

inancın, halklara olan güvenin haykırılıyordu.

Che, şimdi önder yoldaşımızın

öğreticileriyle, senin kavgayı adanmışlığını

yürütürüz. Şimdi Partimiz-Cephemizle

vatanımızı talan eden emperyalizme ve

işbirlikçisi oligarşiye karşı Halk Kurtuluş

Savaşımızda Devrimci Halk İktidarına

yürüyüşümüz her an senin inancın, senin

eylemci karakterinle yükseliyor.

Che'ye mektup

Che, senin varlığını hep yanımızda hissediyoruz. Seni yalnızca Küba'dan, Bolivya'dan tanımıyoruz. Seni Kürdistan'da, Karadeniz'de, Toroslar'da gördük. Seni uzagımızda değil vatanımızın dağlarında, geçitlerinde, derin vadilerinde, yoksul kenar mahallelerinde, kavgamızın her direnişinde, her eyleminde daha iyi tanıdık, daha çok sevdik. Ve kavgamız büyüdükçe sana daha çok yakınlaşıyoruz

Bir şir duyduğumuzda, bir marş dinlediğimizde, saygı duruşlarında, düşmana skılan her kursunda, üzüldüğümüz, öfkələndiğimiz, coştığımız her yerde, kavgamızın her anında seni içimizde hissediyoruz.

Sen kanla yazılan tarihimize yaşıyor, eylemlerini sürdürüyorsun. Emperyalizme, işbirlikçisi bir avuç asalağa ve onların destekçilerine, uşaklarına vurduğumuz her darbede, kavgamıza kazandığımız her yürekte senin savaşçı karakterinle bütünleşiyoruz.

En zor, en ağır, en çok fedakarlık gerektiren görevlerde hemen öne atılmanla, dava uğruna canını vermeye her zaman hazır, söyledikleriyle yaptıkları, öğrettikleriyle pratiğe uyguladıkları arasında hiçbir çelişki

MÜCADELE

İÇİNDEKİLER

"Savaşımız, özgürlük ve kurtuluş savaşıdır"...	3-4
Devrimci Halk Kurtuluş Savaşçıları Ölümsüzdür...	5
Anıları rehberimiz olacak...	6
Varoşlarda yankılanan Parti'nin çağrısıdır...	7
Partiyi, cepheyi, önderliği selamlıyoruz...	8-9
Dersimde tüm köy ve ormanlar ateş altında...	10-11
Devrime artık Parti'yle yürütürüz...	12-14
Feodal kültürün istikrarlı takipçisi: TKP/ML...	15
Kamu emekçileri hareketleniyor...	16
1 iman-İş Başkam Hasan Biber önce tutuklandı, sonra serbest bırakıldı...	17
İşçiler oyalanma çemberinden kurtulmalıdır...	18
Dev-Genç 25 yaşında... Av. Murat Demir tutuklandı...	19
Tüm saldırılara rağmen tutsaklar geri adım atmıyor...	20
Kolera yine can alıyor...	21
Faşizm kendinden olmayan herkese düşmüştür	22
Bize ölüm yok!	23

Düzelme

1-113. sayımızın 8. sayfasındaki "Türkiyeli ve Kürdistanlı 12 örgütün ortak tavrı" yazısında geçen örgüt isimlerinden biri LMSP değil, MLSPB olacaktır.

2-3. sayfadaki "Politikada Bu Harfa" köşesinin 11. paragrafının son cümlesi "ADALET İÇİN DEVRİM, DEVRİM İÇİN DEVRİMCI HALK KURTULUŞ PARTİSİ-CEPHE" olacaktır.

Düzeltilir, özür dileriz.

Sahibi: Huzinan Yayıncılık ve Tic. Ltd. Şti. Adana
Gülten SEZEN
Yan İşletim: Mustafa Çelebi ÇAKMAK
Yönetim ve Yazışma Adresi: Binbirdirek Mah.
Terzihane Sk. Kaleiçisi İşhanı No: 11 Kat: 1
Sultanahmet-İstanbul
Tel: (0212) 518 8417-518 68 57 Fax: 516 24 14
Baskı: Serfer Matbaacılık
Fiyat: 20.000 TL. Almanya-4 DM
Fransa: 15 FF. İngiltere: 4 SF
Hollanda: 4 FL. İngiltere: £1.5
Abone Koşulları:
Yurtiçi Abone:
6 aylık: 450.000 TL. 1 yıllık: 900.000 TL.
Yurtdışı Abone: 6 aylık: 85 DM.
1 yıllık: 170 DM.
Hesap No: Gülten SEZEN, T.İ. Bankası
Akademya Şubesi 100 48 44

Adana: İnönü Cad. 7. Sk. Kızılay İşhanı arkası Özkan Ap. 47/A Kat: 1
Tel-Fax: 35197 25
Ankara: Marmara Sk. Kırmızı Ap. No: 12/17 Şişhane Tel-Fax: 434 10 92
Antalya: İnönü Cad. Ası Sk. Osmanpaşa Pasajı No: 9 Tel-Fax: 213 56 06
Bursa: Hacılar Mah. Konağın Sk. Asım İşhanı (Heykel) No: 8/408
Tel: 224 47 80
Bolu: İzet Bayındır Cad. Menekşe Pasajı No: 1/8
Denizli: Delikli Çınar Meydanı Çınar İşhanı Kat: 3
Diyarbakır: İnönü Çikmaz, Güçlü Pasajı No: 3/30 Tel-Fax: 221 85 89
Elaşiğ: İcadıye Mah. Yakup Sevil Cad. No: 10 Kat: 2 Tel-Fax: 212 45 19
Fakeljeir: Enar/Sarıy Kat: 3 No: 122 Tel-Fax: 231 16 44
Gaziantep: Çarşılar Cad. Karatlar Mah. Yeniçeri Sk. No: 27 Kat: 5 Daire: 10
Tel: 233 18 59
İzmir: KSK Sk. No: 27/501 Bilen İşhanı Konak
Tel-Fax: 441 95 86
Kars: Kazan Karabekir İşhanı Kat: 2 No: 233 Tel: 223 75 25
Kırşehir: Medrese Mah. Dr. İsmail Yalçın Cad. Park Oteli yan No: 4
Kocaeli: İstiklal Cad. Hafız Şerif Sk. Demasoy İşhanı Kat: 5 Tel: 325 75 35
Konya: H. Uluşahin İş Merkezi A Blok 3. Kat No: 320 Yeni Nakap

Malatya: Pak Kazan İşhanı Kat: 4 No: 121/122 Tel: 325 28 45
Mardin: Mahmutbey Mah. 118 Sk. Cad İşhan Kat: 2 No: 13 Tel: 336 75 74
Samsun: 19 Mayıs Mah. Talimhane Cad. Bozacıoğlu İşhanı Kat: 3
Tel: 455 59 81
Sivas: Sularbesi Mah. Belediye Sk. Sonyurt Sitesi No: 508
Tel-Fax: 222 20 22
Tahran: Çarşı Mah. Uzun Sk. Kolotoğlu Çarşısı Kat: 3 No: 80
Tel-Fax: 326 10 70
Tunceli: Moğoltay Mah. Okullar Cad. Bonotaj Sk. Dışa-Yeğin İşhanı No: 11
Tel-Fax: 215 51 89
Zonguldak: Merkez Mah. Demirciler Sok. No: 6 Koza Tel: 266 56 60
Köln: Kalkarestr. 2. 50733 Tel: 0049-221-7609009 Fax: 0049-221-7609124
Amsterdam: Kinkerstraat 48 BG 1053 DX Amsterdam/Nederhand
Tel: 0031-2067 61 745
Atina: Venizelon 5 3rd Floor No: 7 Pluta Karatigos (Karintigos Square) 10677
Athens-Greece Tel-Fax: 3648051
London: 3 B Prince George Road London-N 16
Tel: 0044 71 2499378
Paris: 37 Rue Du Fbg Poissonniere 75009 Tel-Fax: 00 33142461294

"Savaşımız, özgürlük ve kurtuluş savaşıdır"

Devrimci Halk Kurtuluş Partisi tarafından 7 Ekim 1394 tarihinde yayınlanan 1 sayılı haber bülteninde şöyle deniliyordu:

HALKIMIZ!
KÜRT VE TÜRK İŞÇİLERİ!
TÜRK, KÜRT, ARAP, ÇERKEZ, GÜRCÜ, LAZ,
AZERİ TÜM MİLLİYETLERDEN EMEKÇİLER!
KÜRT VE TÜRK ULUSU!
AYDINLAR, DEMOKRATLAR, İLERİCİLER!
VATANSEVER ASKERLER!
TÜM VATANSEVERLER!

Bin yıldır bu çark dönmüyor.

Bu çark, alintıyla, emeyle yaşayanların sömürüldüğü, zulmün hiç eksilmediği, açlıktan, yoksulluktan, salgın hastalıklardan, sürgünlerden ve savaşlardan yüzbinlerce emekçinin kırıldığı devlet çarkıdır. Bu çark, bin yıldır değişmeden döner. Değişen sadece yönetenlerdir. Yönetenlerin zalim, sömürücü olmaları ortak yönleridir. Bu zalim ve sömürücüler, karışmaya ağa, padişah, tüccar, asiret reisi, emperyalistlerin işbirlikçileri, sanayiciler, büyük toprak sahipleri olarak çıkmıştır. Düzen hep aynıdır. Yönetenler ve yönetilenler... Sömürenler ve sömürülenler... Zulmedenler ve zulüm edilenler vardır. Bu kural hiç değişmemiştir. Yönetenlerin aç gömürleri hiç doymamıştır. Daha çok kâr, daha çok toprak, daha çok sömürme için zulmetmek onların karakteri olmuştur. Yönetilen halk ise bu sömürü ve zulme karşı sesli veya sessiz, açık ve gizli hep direniş içerisinde olmuştur, insanca yaşam savaşı vermiştir. Salgınlarda, savaşlarda, yokluklarda hep halk vardır. Kırılan onlardır. Yüzbinlerce insan katledilme pahasına savaşlara sürülmüştür. Sadece ve sadece kendi sömürü ve egemenlik sahalarnı genişletmek için, yüzyıllardır kardeşçe birlikte yaşayan halklar birbirlerine düşman edilmiş, birbirleri üzerine sürülmüştür. Öyle ki, bu tarih neredeyse halklarımızın kanyla yoğunmuş bir tarih haline gelmiştir. İnsana hiç değer vermeyen, halklara cehennem azabı yaşatan bu düzen, halkın belleğinde öyle izler bırakmıştır ki, halk o günleri "Allah bir daha göstermesin" diye anar.

Osmanlı padişahlarının egemenlik sahalarnı genişletmek için yağma, talan, sömürü ve zulme sürdürdükleri, halkları birbirine kırdırdıkları, din ve mezhep düşmanlıkları yaptıkları bu tarihte dünden bugüne çok şey değişmemiştir.

Özgürlük adına, bağımsız bir ülke adına vola çıkan Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucuları da emperyalist işgale karşı halk kitlelerinin vatanseverliklerini, din duygularını, her türlü değeri isticmar ederek devlet çarkını ele geçirdikten sonra sömürü ve zulme devam etmişlerdir. Değişen bir şey yoktur. Halk kitlelerinin zulüm karşısındaki isyanları ise kanla bastırılmıştır. Çark aynı şekilde dönmeye devam etmiştir. Vatan topraklarımızın, servetlerimizin, emeğimizin emperyalistlere satılması devam etmiştir.

Halk kitlelerinin tepkileri yeniden arttı. Çarkı çevirenler Osmanlıların mirasçısıydılar. Geleneği de-

vam ettirdiler. Uluslar ve halklar, ulus, mezhep, din temelinde bölünerek birbirine düşman edildi. Sömürücü sınıflar farklılaşırken kendi aralarında devlet çarkını ele geçirme savaşı gittikçe büyüdü. Her biri daha çok sömürmek, daha çok zenginleşmek için çarkı ele geçirmek istedi. Bunun için çeşitli adlar altında düzen partileri kuruldu. Yine halkı kullanarak halkı sömürmek için halka dayanarak çarkı ele geçirme savaşı başladı. Halk bu kez de düzen partileri temelinde bölündü, suni olarak sahıflatıldı.

Bu kez padişahların ve despotların yerlerini, haktan, hukuktan, demokrasiden söz eden partiler almışlardı. Sömürü ve zulüm atarak devam etti. Ülkenin her karşı toprakı emperyalistlere parselendi. Yerli sömürücülerle yabancılar birbirinden ayrılmaz hale geldi.

Emperyalistler ve yerli egemen sınıflar değişik partilerin ikidarı yaparak yönetmeye devam ettiler. Emperyalistler ve yerli egemen güçler bunların yetmediği yerde generallerini ve ordularını devreye sokarak cuntalar yaptılar. Yine her şeyi vatan ve halk için yaptıklarını söylemeyi ihmal etmediler.

Çark dönmeye devam ediyordu. Despotlar, padişahlar, generaller, emperyalistlerin ve egemen güçlerin ortak yönetimi olan oligarşik yönetimler halkı sindirerek, kullanarak, zulmederek yönetmeye devam ediyordu. Yüzyıllardır süren bu tarih esas olarak despotla-n, padişahlarn, şeflerin, faşistlerin, sömürü ve zulmün yönetimidir. Bu tarihte halkımızın sömürü ve zulme başkaldıran, ama her defasında yenilgiye sonuçlanan ırlı ufaklı onlarca isyanları vardır. Bu isyanlar tarihin her döneminde kanla bastırılmasına rağmen bitmemiş ve kuşaktan kuşağa dünya halklarının tarihlerinde de aldıkları güçle değişik biçimlerde günümüze kadar gelmiştir.

HALKIMIZ!

Bu çark böyle dönmemez!

Cumhuriyetle birlikte kurulan bütün burjuva partileri ve çeşitli kılıflar altında gizlenerek emek, halk, ulus edebiyatı yapan tüm partiler iflas etmiştir. Hiçbiri halkımızın ve ülkemizin sorunlarına çare aramamıştır. Emperyalistlerin ve işbirlikçilerin daha çok kâr elmesi için halkı daha çok sömürmüş, daha çok baskı yapmış, daha onursuz bir yaşama mahkum etmeye çalışmış.

Sömürücü ve zalim diktatörler artık eskisi gibi halkı aldatarak ucuz yalanlarla yönetemeyeceklerini bildiklerinden daha çok zalim, daha çok sömürücü olmuşlardır. Ülkemiz, Kürdistan ve Türkiye toprakları kan gölüne dönmüştür. Genç kızlarımız, erkeklerimiz, kadınlarımız, yaşlılarımız, çocuklara kadar herkes sömürülmekte, işkence görmekte, tutsak edilmektedir. Düzen kendi yasalarına dahi uymayarak her türlü yasa ve hukuku, ahlaki ortadan kaldırarak sömürü, zulüm ve ahiaksızlığı meşrulaştırmak istemektedir.

BÖYLE YAŞANMAZI!

İşbirlikçi namussuzun ve sömürücünün önünde el pençe durarak insanca yaşamı elde edemeyiz. Geleceğimizi, çocuklarımızı geleceğini sağlayamayız. Ulusal onurumuzu koruyamayız. Emeğimizin hakkını alamayız.

Vatanımız Amerikan işbirlikçisi Demirel'in, Çiller'in, Karayalçın'ın çiftliği değildir.

60 milyon Kürt, Türk, Arap, Çerkez, Laz, Azeri vb. milliyetlerden oluşmuş halkımız em-

peryalistlerin, onların işbirlikçisi parababalarının, büyük toprak sahiplerinin, aracı, tefeci, tüccarların kölesi değildir.

Bu topraklar, bu vatan bizimdir. İşçilerin, yoksul köylülerin, emekçilerin, yurtseverlerin, tüm halkımızın.

Bu vatan, ülkemizin yeraltı ve yerüstü kaynaklarını emperyalistlere satan, ulusal onurdan yoksun işbirlikçilerin değildir.

Bu vatan, emperyalist işgale karşı savaşmış, ulusal onuruna, namusuna göz dikilmediği bütün varlığı emperyalizme karşı koymuş halkımızdır.

TÜM ULUSLARDAN HALKIMIZ!

Bu çark artık böyle dönmemez. Düzen partilerinin hiçbir meşruiyetleri kalmamıştır. Vatanla, ulusla, halkla hiçbir ilgileri yoktur. Her şeyiyle Amerika ve diğer emperyalistlerle işbirliği halinde, egemenlik saltanatlarını biraz daha uzatmak için her gün daha fazla kan dökerek ülkemizi yönetmeye çalışmaktadır.

YÖNETEMEZLER!

Her gün biraz daha çokuyorlar. Ekonomide, politkida her şeyiyle iflas etmişlerdir. Despot, faşist, işbirlikçi egemen güçlerin bu zalimlere karşı süren ve hiç bitmeyen, tarihe kanla yazılmış isyanları vardır.

İnsanlık tarihi var olduğundan bugüne hiçbir despot ve faşist kendiliğinden yıkılmamıştır. Sömürü ve zulüm yok edilememiştir.

Zalimlerin ve faşistlerin yönetimlerine isyan etmek, onların silahlarına karşı silahla, örgütlülüklerine karşı örgütlülükle cevap vermek en kutsal ve meşru bir hakktır.

İnsanlık tarihinin her döneminde ezilen halkların isyan hareketleri dinler, mezhepler, uluslar ve düşünceler temelinde çok değişik biçimlerde ortaya çıkmışlardır. Bu isyanlar tarihi bizim tarihimizdir.

Şeyh Bedrettin'in, Pir Sultan'ların, Baba İshakların isyanları halkımızın isyan tarihidir. Bu isyanlar toprağın derinliklerine kök salan ve yüzyıllardır sökülüp atılamayan, hakkın, adaletin, kölece yaşamaya karşı onurlu yaşamın, onurlu insanın, adaletin sesidir.

Bu ses, zalim Osmanlı padişahlarına karşı büyük ve unutulmaz ayaklanmalara dönüşmüştür.

Bu ses, yüzünlü aşkın onlarca Kürt isyanına dönüşmüştür.

Bu ses, Şeyh Sait'in, Dersim'lerin öfkesini, hınçını bugüne taşıyarak faşist TC'ye, Amerikan uşaklarına, Kürdistan üzerinde değişik oyunlar tezgahlayan tüm emperyalistlere, sömürücülere karşı savaş narasına dönüşmüştür.

Bu ses, emperyalistlerin vatanımızı işgal edip, namusumuza ve topraklarımıza göz diktiklerinde Kürt, Türk, Arap, Çerkez, Laz demeden emperyalizme karşı savaşa dönüşmüştür.

Bu ses, MAHİR lerin, DENİZlerin yaşadığı yıllarda işçilerin, köylülerin, emekçilerin, yurtseverlerin tek kurtuluş yolunun faşist devlet çarkının zorla

parçalanıp Devrimci Halk İktidarı'nın kurulmasıyla gerçekleşeceğine dönüşmüştür.

Bu ses, özgürlüğün, kurtuluşun, namusun sesidir. Bu ses 24 yıldır hiç susturulamamıştır. Ülkemizin şehirlerinde ve dağlarında özgürlüğün silah sesleri olmuştur. Bunun için binlerce gencimizi şehit verdik, on binlerce tutsak edildi, yüz binlerimiz işkenceler yaşadı.

HALKIMIZ!

Bu tarih, binlerce şehit, on binlerce tutsak, acı, ihanet, zafer ve kahramanlıklarla doludur. Bu tarih özgürlüğün kurtuluş hareketinin tarihidir.

1978'de örgütlenen **DEVİRİMCİ SOL** bu tarihin öncüsüdür.

DEVİRİMCİ SOL, 16 yıldır durdurulamayan bir öfke seli, özgür günlerin müjdecisi, binlerce askeri-barışçı eylem, milyonlarca bildiri, afiş, broşür, pankart vb. yasal-yasadışı yüzlerce gösteri ve yürüyüş, on binlerce tutsaklık, gözaltı, işkence, ihanet acısı, binlerce şehit, oligarşinin zindanlarını delen özgürlük eylemleri, direniş destanları, düşmanın saldırılarına bedenleriyle, duvar ören ölüm orucu direnişçileri, halkın bağrında büyüyen, vatan topraklarına kök salan bir halk hareketinin, halkın umudunun adıdır.

DEVİRİMCİ SOL kendini, düşüncelerini, politikalarını, silahlarını denemeden, ispat etmeden partileşmedi. Parti olmadan, partili savaşmadan sizleri iktidarı almaya çağırıyordu.

BUGÜN ÇAĞIRIYORUZ!

Çünkü artık **DEVİRİMCİ SOL** kavga dolu 16 yıl sonunda, 30 MART 1994'te başlayan Parti Kuruluş Kongresi'nin sonunda tüm delegelerin oybirliğiyle alınan tarihi kararla **DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ PARTİSİ-CEPHESİ**'ne dönüşmüştür.

Artık;

DEVİRİMCİ SOL, DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ PARTİSİ-CEPHESİ'dir.

DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ PARTİSİ-CEPHESİ, DEVİRİMCİ SOL'dur.

TÜM TÜRKİYE HALKLARI, DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ PARTİSİ sizlere cennet vaat etmiyor, iktidar için sizden oy istemiyor.

Siddeti biz düşürmedik. İlk kurşunu biz sıkmadık. Bizi silahla, zorla yönetenleri, silahla, zorla alaşağı etmekten başka bir yol yoktur. Her şeyi, en küçük bir özgürlüğü, emeğin karşılığını, en küçük bir hakkı, onurla yaşamayı egemen güçlerden zorla koparıp alacaksınız. Size taş atana taş atacak, silah sıkana silah sıkacaksınız.

Egemenlerin bize dayattığı bu savaşı kabul ediyorsunuz. Bu savaşta başta ABD emperyalistleri ve diğer emperyalistler, bunların ekonomik-politik-askeri-kültürel kurumları, üsleri, temsilcilikleri birer ajan yuvası olan yardım paravanası altındaki değişik kuruluşları,

İşbirlikçi vatan haini tekkelci sermayedarlar, işbirlikçi tüccarlar, tefeciler, büyük toprak sahipleri, toprak ağaları, bunların özel silahlı güçleri,

İktidarı paylaşan tüm devlet yetkilileri, Bu köhne, kokuşmuş düzeni savunan tüm milletvekilleri, üst düzey bürokratları, faşist ordu, polis, MIT, kiralık katiller sürüsü kontrorenli, korucular ve bunlara ait tüm kurumlar,

Olgarşin içinde yer alan, bu düzeni savunan ve Devrimci Halk İktidarı'nın karşısında olan tüm siyasi partiler,

Emperyalizme ve oligarşiye hizmet eden, devrimci savaşı engellemeye çalışan tüm devlet kurumları ve özel kuruluşlar,

Olgarşinin beslemesi muhbirler, hainler, ajan ve provokatörler düşmanımızdır.

İhtilalin yolu **PARTİMİZİN YOLUDUR**. İhtilalin öncüsü **PARTİMİZ**'dir. Öncülük görevimizi doğru devrimci politikalarımızdan, ülkemiz ve halkımız gerçeğine ihanet etmemekten, ihtilal bayrağını asla

yere düşürmemekten, yüzlerce şehidimizden, kavgamızdan ve şanlı tarihimizden alıyoruz.

DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ PARTİSİ tüm uluslardan işçilerin, emekçilerin, yoksul köylülerin, aydınların partisidir.

DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ CEPHESİ partimizin silahlı ve kitlesel örgütüdür.

DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ CEPHESİ tüm uluslardan halkımızın, emperyalizme ve faşizme karşı savaşmak isteyen, bu düzenin yıkılmasından yana olan herkesin savaşaacağı örgüttür.

İşçiler, Köylüler, Gençler, Emekçiler, Vatansöverler, Aydınlar, Kadınlar, Çocuklar, Yaşlılar

Türkiye ve Kürdistan topraklarında, dağlarda ve şehirlerde özgür vatan için çarpışan **DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ CEPHESİ SAVAŞÇILARI**, devrimci halk iktidarı kuruluncaya, ülkemiz emperyalist işgalcilerden temizleninceye ve halkımızın nihai kurtuluşu sağlanıncaya kadar silah elde savaşaacağına tarih ve halkımız huzurunda yemin eder.

Savaşımız özgürlük ve kurtuluş savaşıdır. Savaşımız hak, adalet, namus ve onur savaşıdır.

Namusu ve onuru herkesi, milliyet, din, mezhep ayrımı yapmadan

DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ CEPHESİ saflarında savaşıma çağırıyor.

DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ PARTİSİ-CEPHESİ SAFLARINDA BİRLEŞ, SAVAŞ VE KAZAN!

ZAHERİN YOLU DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ PARTİSİ-CEPHESİNİN YOLUDUR

KURTULUŞA KADAR SAVAŞ!

DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ PARTİSİ

"Savaşçılarımız oligarşinin kiralık katillerine gereken cevabı verecektir"

Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi tarafından 6 Ekim 1994 tarihinde yayınlanan 2 sayılı Haber Bülteni'nde şöyle deniliyordu:

HALKIMIZA,

Olgarşinin halklara karşı açtığı savaştaki mağası ve suç örgütü Çiller-Kara-yalçın hükümetinin ortağı SHP'nin İstanbul Gaziosmanpaşa İlçe Örgütü'nün Haziran '93'teki başkanı adayı Mehmet ALTUNCU, suçlarına bir yenisini daha eklemiştir.

Geçen yıl 26 Haziran 1993 günü Küçükköy'de örgütümüz savaşçılarından Yüksel GÜNEYSEL ve Mehmet EROĞLU'nu polise ihbar edip, pusuya düşürülerek katledilmelerine sebebiyet veren bu fırsatçı-ışbirlikçi muhbir, halktan özür dileyip halkın adaletine sığınmak yerine işkencecilerin kanatları altına saklanmış ve kaçmıştı.

3 Ekim 1994 günü Ömer Coşkunrınmak Silahlı Propaganda Birliği'ne bağlı savaşçılarımız ihbarcı, karşı-devrimci Mehmet ALTUNCU'yu işlediği suçların karşılığı olarak cezalandırma eylemine giriştiler. Ancak, ihbarcı Mehmet ALTUNCU, eylemimizden tesadüf eseri yaralı olarak kurtuldu. Aynı şahıs, eylem esnasında faşist TC hükümetinin beline taktığı silahlı yoldaşımızla karşı kullanarak, suçlarına yeni bir suç daha ekledi.

Mehmet ALTUNCU şimdilik Halkın Adaleti'nin tecellisinden kurtulmuştur. Ama halkımıza karşı suç işleyen bütün muhbirler ve katiller gibi

onu da nereye kaçarsa kaçsın bulacak ve cezalandıracağız.

Bu eylemden sonra savaşçılarımız üslerine dönmüşlerdir.

Şehit yoldaşlarımız rahat uyun, size verdiğimiz "İhbarcı katilinizi bulup cezalandıracağız" sözümüzü unutmadık.

Ayrıca,

24 Eylül 1994 ve 5 Ekim 1994 tarihlerinde Bilal Karakaya ve Hakkı Karahan Silahlı Propaganda Birlikleri'ne bağlı savaşçılarımız, çeşitli görevlerini yerine getirirken çıkan çatışmalarda 2 polis öldürülmüş, 1 polis yaralı kurtulmuştur.

Cephemizin eylemlerinin yaygınlaşmasından ötürken, korkudan olgına dönen oligarşinin çabaları boşunadır. 24 saat kentlerin bütün sokaklarını, köşebaşlarını, meydanlarını da tutsalar,

HİÇBİR MUHİR CEZASIZ KALMADI, KALMAYACAK!

İŞBİRLİKÇİLER, HALK DÜŞMANLARI, MUHİRLER:

ER YA DA GEÇ HALKIN ADALETİNE HESAP VERECEKSİNİZ!

İŞKENECİLERİM KATİLLERİN, MUHİRLERİN HALKA ZULMETMESİNE İZİN VERMEYECEĞİZ!

DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ CEPHESİ

Tekstil işçileri yoldaşları Güler ve Deniz'i anlatıyorlar

"Hareketi Tandırdımda Yaşadığımı Fark Ettim"

Güler'i ilk tanıdığım da UK'de çalışıyordu ve diğerleri arasından kolayca seçiliyordu. Çünkü tekstil işçilerinde çok yaygın olan arabesk, kozmopolit ve özentilerle dolu yaşam biçimini benimsememişti, bunu da her tavırna yansıtıyordu. O günlerde örgütlü mücadele etmenin gerekliliğine inandıkları için diğer arkadaşlarıyla birlikte sendikalaşmak için mücadele ediyorlardı. Her an aynı işyerindeki arkadaşlarının sendikalaşması için çaba sarf ediyor canla başla koşturuyorlardı.

Bir süre sonra işverenin gözüne battığı için 7 yıldır çalıştığı UK'den atıldı. Ama yılmadı, birçokları gibi evine kapanmadı. "Örgütlü mücadele için devam" dedi ve tekstil işçilerinde çalışmaya devam etti.

Mücadele içinde kendini her gün yenileyen, geliştiren Güler yoldaş ikil sohbetlerimizde olsun, toplantılarda olsun sık sık "Hareketi, mücadeleyi tanıdığım da yaşadığımı fark ettim. Eskiden daha içine kapanıktım ve sorunları içime atardım. Artık hareketi tanıdım, kavgaı tanıdım. Hiç kimse ağlayan sızlayan bir Güler'i bundan sonra göremez, artık mücadeleciler Güler var. Hareket için canımı bile vermeye hazırım" derdi. Öyle de yaptı.

Harekete ölesye bağlıydı. Harekette yeni tanışmasına rağmen darbecilik sürecinde kendisiyle evine gelip görüşmek isteyen darbecilere "Yoldaşlarım ve hareketim sizlere karşı ne yapıyorsa doğrudur. Ben sizinle konuşmam" diyerek onları kovmuştu. Harekete bağlılığı ile kısa sürede kendini kanıtlayan ve daha farklı görevler üstlenerek savaşı olan Güler'in anısını tekstil işçileri olarak yaşatacak ve onları açtığı yoldan ilerleyecekti.

"Oyunlaştıran Tekstil Direnişinin Mimarı Deniz'dir"

Çocukken çıkıp geldiği Dersim'in havasını taşırdı Deniz. Ve ilkokulu bitirdikten bu yana tekstilde çalıştığı için alanın eskisi sayılırdı. 1990 yılındaydı herhalde, onunla, mücadeleye tanıştığı ilk günlerde tanıştık. O günler Körfez savaşı öncesi günlerdi ve her yerde olduğu gibi tekstil işçilerinde de "Emperyalist Savaş Hayır" kampanyası sürüyordu. Bu kampanya sırasında o da çalışmalardan etkilenmiş ve kendiliğinden işyerindeki insanlara savaşın Ortadoğu halklarına vereceği zarar, Amerika'nın namussuzluklarını anlatıyordu. Genç yaşına rağmen insanı duyguları ve devrimci kişiliği ile öne çıktığından herkes de onu dinliyordu. Savaş konusunda çok duyarlıydı. Savaşın ilk başladığı ve herkesin evinde CNN'den naklen savaş seyrettiği gece onunla çalışıyorduk. O kadar hisrandı ki, emperyalistlere karşı olan kını yüzüne yansıyor.

Çalıştığı işyerinde işçi kıyımına karşı tavır alınmasına öncülük ettiği için işten atılmıştı. İşyerinde sevilen ve sözü dinlenen birisi olduğu için işçi kıyımına karşı çıkmış, dayanışmanın anlamını yemekhane ve işyerleri işgallerini örgütleyerek ortaya koymuştu. Sonunda işveren tüm taleplerini kabul etmiş, haklarını vermiş ama bir sonraki günde fabrikanın kapısını kilitleyerek direnişi yönlendiren 9 kişiyi almıştı. Savaşın kızgın günlerinde böyleleri bir direniş yaratılması tekstilciler için, diğer işçiler için pek çok kimseyi etkilediği için bu direniş 8 Mart 1991'deki DEMKAD geçişinde oyunlaştırmı dınamıştı. Oyunlaştıran tekstil direnişinin mimarı Deniz'dir.

Sultançiftliği'nde halkın iki yiğit evladı katledildi Devrimci Halk Kurtuluş Savaşçıları Ölümsüzdür

Şehitler kervanına iki Devrimci Halk Kurtuluş Savaşçısı daha katıldı. 8 Ekim gecesi İstanbul Sultançiftliği'nde Güler Ceylan ve İbiş Demir şehit düştüler. Şehitlerin ikisi de tekstil işçisi, ikisi de Devrimci Halk Kurtuluş Savaşçısıydı. Tüm Halk Kurtuluş Savaşçıları gibi korkusuzdular. Ölüme birlikte gittiler, tıpkı diğer şehitler gibi tereddütsüz, kararlı...

Güler Ceylan, daha yirmisindeydi. Dersimli yoksul bir ailenin kızıydı. Kavgaı tanıdığında 7 yıllık tekstil işçisiydi ve kavgaıyla birlikte örgütlü mücadele için öne atıldı. Hayat dolu kişiliğiyle tekstil işçilerinin gönlünde taht kurmuştu. Devrimci hareketin verdiği her görevi yapmaya hazır ve savaşı oldu. Halk Kurtuluş savaşının şehitler kervanına katıldığında yine her zamanki gibi gülümsüyordu.

İbiş Demir ya da ailesinin ve dostlarının deyişle Deniz. Nüfustaki adı İbiş olsa da ne ailesinde ne de başka bir yerde herkes onu Deniz diye çağırırdı, biz de Deniz diyeilim kavga dostumuz, yoldaşımız. Deniz de Güler gibi Dersimliydi, Çemişgezek'tendi. Baskıyı, devlet terörünü çocukluğunu geçirdiği köyünde tanımıştı. İlkokulu bitirdikten sonra İstanbul'a geldi ve tekstilde çalışmaya başladı. Mücadeleye 1990'da tanıştı. Direnişlerde hep en önde, Devrimci bir eylemden sonra kısa süre tutsak kaldı. Darbecilik ihanetinin önderliğe saldırısını duyunca harekete daha fazla sahiplendi ve yeni görevler yükledi. Halk kurtuluş savaşçısı olarak şehit düştüğünde 23 yaşındaydı.

Güler ve Deniz şimdi halk kurtuluş savaşımızda, Türkiye halklarının kurtuluş kavgasında yaşıyorlar...

Menzir'in Katilleri Bir Katliam Daha Yaptılar

Sultançiftliği'ndeki Seçkinler Sitesi 8. Blokta Devrimci Halk Kurtuluş Savaşçıları'nın bulundukları eve karşı saldırıya geçmeden önce polis teletsizlerini kapamıştı. Menzir'in katilleri saat 21.45'te tüm hazırlıklarını yapmışlar ve Seçkinler Sitesi'ne gelmişlerdi. Katliamın zamanından önce duyulmasını, basın ve TV'lerin "erkeriden gelmelerini engellemek için de teletsizlerini susturmuşlardı. Basın ve TV'nin katliamdan haberi ancak 3-4 saat sonra oldu. Seçkinler Sitesi sakinlerinin şaşkın bakışları yaparken gözlerden uzak kalmak, teşhir olmamak için gazete ve TV'lerde görünmek istemiyordu. Devrimci Halk Kurtuluş Savaşçıları'na sürüler halinde saldırıyor ama bunu savunacak cesareti bile gösteremiyorlardı.

Gözlerden ve kameralardan uzak, bir katliam daha yaptı ve iki Devrimci Halk Kurtuluş Savaşçısı'nı katlettiler. Katliamdan sonraki günlerde bilgi almak için çıktığımız Sultançiftliği'nde de yeterli kadar bilgi alamamamız,

Güler CEYLAN

Menzir'in katillerinin soydan çok kendileri açısından güvenli bir katliam yapmak istediklerini gösteriyordu.

Kontra-Basın Her Zamanki Gibi Görevini Yaptı
Basının katliamdan ancak 3-4 saat sonra haberi olmasına rağmen, hiçbir araştırma bile yapma gereği görmeden polisin ön bilgi olarak verdiği açıklamayı 9 Ekim günü aynı biçimde yayınladılar. Tüm gazetelerde oldukça kısa ve neredeyse aynı sözlerle yer alan "haberî polis Anadolu Ajansı'na yollamış, AA da basına da göndermişti.

Katliamın olduğu akşam ise savcının gelip girmesi ve polisin evin içinde istediği düzenlemeyi yapmasının ardından basın içeri alındı. Bu arada sivil polislerden ve faşistlerden oluşturulan amigolar da yerlerini aldılar. Kontra basına düşen fazla bir şey kalmıyordu. Halk Kurtuluş Savaşçıları'nın kanlı bedenlerinin gösterdiği birkaç kare ve Menzir'in katillerini alkışlayan amigoların fotoğrafları yetiyordu onlara, gerisini zaten polis şefleri yollardı. Öyle de oldu.

Katliamın detayları konusunda hiçbir açıklama yapılmadı. Menzir Amerika'da başbakanından madalya almaya gittiği için onun yerine bakan Hüseyin Kocadağ "Gerekli açıklama daha sonra yapılacak" demekle yetindi. Ama kontra-basın için bunun bir önemi yoktu, o her zamanki gibi görevini yaptı.

Halklar ve Özgürlükler Platformu ile SİP Katliamı Kinadı

Katliamın duyulmasının ardından 9 Ekim Pazar günü Halklar ve Özgürlükler Platformu Sultançiftliği'ndeydi. Platform temsilcileri Seçkinler Sitesi'ndeki evde inceleme yapmak ve bilgi almak istemelerine rağmen bunda fazla başarılı olmadılar. Çünkü Seçkinler Sitesi'nde polis yoğunluğu çok fazlaydı ve bundan tedirgin olan halk konuşmak istemiyordu.

Halk Kurtuluş Savaşçıları'nın, Güler ve İbiş'in nasıl katledildiğini öğrenmek için platform heyeti 10 Ekim günü tekrar Seçkinler Sitesi'ne gitti.

İbiş DEMİR

Bu kez Sosyalist İktidar Partisi'nden temsilciler de vardı. Katliamın yapıldığı eve giremediler, çünkü binanın içinde polis beklediği gibi, bir de katliamın yapıldığı 24 numaralı dairenin kırık kapısı mühürlenmişti. Evde inceleme yapamayan heyet katliama karşı duyduğu kızıl kararlılıklarını protesto eden kızıl kararlılıklarını bırakarak Halklar ve Özgürlükler Platformu'nun ve SİP'in basın açıklamaları okundu.

"Katliama doymuyorlar" deniliyordu Halklar ve Özgürlük Platformu'nun açıklamasında ve devam ediyordu "... Artık düzen kanla besleniyor ve işte bu yüzden katliama doymuyorlar. Kendi yaşları, kendi hukukları bile dar geliyor artık ve çığnemekte hiçbir sakınca görmüyorlar. Boşuna. Katliamlar, soygunlar kendiliğindenliğin verlen mücadeleye her koşulda devam edecek."

SİP tarafından yapılan açıklamada da devrimcilere ve sosyalistlere yönelen bu "terör" saldırılar karşısında sessiz kalmıyacağı belirtilecek bir çağrı yapıldı: Tüm kamuoyunu ve emekçi halkımızı, yakılan köyler gibi artık sardandayan bu devlet terörü, uygulamaları karşısında sesini yükseltmeye çağırıyoruz."

Güler ve İbiş Partile-Cepheyle Birlikte Selamlanırlar

Devrimci-Halk Güçleri şehitleriyle ilgili geleneklerini Sultançiftliği'ndeki katliamda da sürdürdüler. Duvar yazılarında, pankartlarda bu kez onların adı vardı. Ve onlar, İbiş, Güler, "Önderliğe Özgürlük" eylemlerinin, parti-cepheyi selamlayan eylemlerin yoğunlaştığı günlerde şehit olmuşlardı. Onları anma eylemlerinde diğerleri iç içe geçti. Aynı mahallenin bir duvarında parti-cephe selamlanırken, karşıdaki duvara İbiş'in ve Güler'in ölümsüzlüğü yazılıyordu. İstanbul Gaz'den Adan'ın Gülbahçe'sine kadar pek çok yerde Devrimci Halk Kurtuluş Savaşçıları İbiş ve Güler için yazılmalar yapı, pankartlar astı.

Anıları rehberimiz olacak

Ağabeyi ve yengesi
Elmas'ı Anlatıyor:

"Bizlere Onurlu Yaşamı Öğretti"

Elmas'ın ağabeyi Hüsnü Yalçın'dan Elmas'ı, Elmas'ın niteliklerini anlatmasını istediğimizde ilk söyledi, "Elmas'ın her yanı güzeldi. Tümöyle güzel bir insandı." oluyor.

Hüsnü Yalçın, "Elmas'ta hayatımın önemli bölümünü paylaştım. Birlikte mücadele, özveri nedir onu öğrendik. Bizlere sevgiyi, saygıyı, onurlu yaşamı anlattı, öğretti. Elmas'ın arkadaşan kahpece kursunlanmasına uzıldım. Çünkü Elmas, "Eğer ölürsem çatısacağım" derdi. Çatışmanın ve çatışma anında Devrimci Sol'u haykırmanın önemini vurgulardı."

Bu sırada yengesi Hikmet Yalçın söz aldı: "Elmas'ın hazmedemediği en önemli şey hareketine karşı yapılan darbeydi. "Bu hainler paramızı, cephanemizi gasp ettiler" diyerek üzüntüsünü sık sık tekrarlardı. Elmas'ın haksızlığa tahammülü yoktu. Özellikle kadınların ezilmesini dile getirir, haklı noktalarda onları savunurdu. Ben de bir kadın olarak onun sayesinde her şeyler öğrendim. Mahalle-mizde, hemen herkesin sevgi ve saygısını kazandı Elmas. Öyle ki, hiç tahmin etmediğimiz bir konuşmuş dahi cenazesinde tabutunu taşıdı."

Belediye emekçilerinden bir
arkadaşı Elmas'ı anlatıyor:

"Onu Tanıyıp Etkisine Kapılmayan Bir Kişi Olun Hatırlamıyorum"

Elmas, kamu emekçilerinin grevli-top-lu sözleşmeli sendikali hak alma mücadelesinin önderi, baş eğmez kavga nefeydi. Dosttu, arkadaşta, ablaydı, kardeşti. Bu güzel insan bizim her şeyimizi. Nerede bir eylem varsa Elmas oradaydı. Nerede bir sorun varsa Elmas lereddül-süz onaya koşmuş ve sonuna çözüm aramıştı. Kararı ve inatçı kişiliği ile pek çok sorunun altından kalkmıştı Elmas. Onu tanıyıp etkisine kapılmayan bir kişi olun hatırlamıyorum.

Alanımızda birçok sorun yaşanırken ve bu sorunlar onun çevresinde yoğunlaşırken de hiç yılmadı. Pes etmedi. O, aksine daha büyük sorumluluklar üstlenerek bu güzel kavgaya daha çok omuz vermek için yola çıktı.

Yüreği hep kavgaya sevdalıydı. O büyük güne erişmek için kavganın sıcaklığında olmak en büyük tutkusuydu. Her konuşmasında bunu ifade ederdi. Daha büyük görevler almaya karar verdiğinde her zamanki kahkahasını atarak yanına gelmiş, coşku ve mutlulukla bana sarılmış ve çok mutlu olduğunu söylemişti. Elmas Yalçın 28 Eylül'de yüreğimizin, kavgamızın, sevdamızın en güzel köşesine uğurlandı. O her zamanki gibi mücadele-nin ortasında, kavgamızda yol gösterici-niz olacak.

Bursa Cezaevi'nden bir yoldaşı
Fuat Erdoğan'ı anlatıyor:

"İnatçı, Mutevazı Bir Devrim Emekçisiydi"

Elbette bu yola çıktığımızda acının, işkencenin, ölümün ve daha nice zorluk-

Elmas YALÇIN

ların bizi beklediğini bili, bunları göze alırdı. Ama bu acıların en büyüklerinden biri olan, her şeyiyle tanıştığımız, birçok şeyi yaşadığımız yoldaşlarımızın şehit kervanına katılmasını bir türlü kabul etmek istemeyiz. Televizyon haberlerini her dinlediğimizde bir yandan pürdikkat spikerin "o habere" gelmesini beklerken, bir yandan da şehit düşenin yakından tanıdığımız o yoldaşın ismini söylememesini ve hatta o yoldaş olmadığını, onun adının daha önce yanlışlıkla açıklandığını söylemesini bekleriz.

Ne yazık ki, mücadele ateşinin tüm yakıcılığını yaşamış olmamıza rağmen bu duyguları bir yoldaşımızın şehit düş-tüğü her zaman yaşarız. Fuat yoldaşın şehit düştüğünü televizyon haberlerinden öğrendiğimizde de aynı duyguları tekrar yaşadım. Ve birlikte geçirdiğimiz cezaevi günleri bir film şeridi gibi gözlerimin önünde canlandı. Düşündüm, onu anlatmak istedim. Bilsin istedim herkes Fuat'ın coşkusunu, yaşamaya bağlılığını, bilsin istediğim kavgaya tutkusunu...

Erdemlerinle, kararlılığınla, düşmana olan kininle, yaşama olan bağlılığınla seni her şeyinle tanıdım cezaevine gelişinle başlar. Kravatın, okeketi ve avukatlık çantana gelmişsin. Ama bu sefer dördüncü koşuşun müdavimi olarak. Girişte cezaevi idaresi çantana bir süre el koymuştu. Çantayı alıncaya kadar geçirdiğin o birkaç gün, bizi çantayı almamız için sıkıştıranla geçti neredeyse. Çantan alındıktan sonra bir çocuk gibi sevinmiş, onu bir gün olsun başucundan ayırmamıştın. Bir gün dikkatini çeken bu durumu sana sorduğunda, iki kelimeyle cevap verdin: "Devrimin malı". Hareketin malına sahip çıkışın, duyarlılığın ilk gün senin hakkında bir fikir oluşmasına yol açtı kafamda.

Bos zamanlarda insanlarımız yaptığın espirilerin, gösterdiğin hoşgörün, çalışmalarla tam bir disipline ve oddiyete döndürdün. İnsanlarımızın kendini geliş-

Fuat ERDOĞAN

timesinde gösterdiğin çaba unutulacak gibi değildi. Hiç unutmam "Kendimizi yeniden yaratma savaşını biz kazandık" başlıklı Cözüm'de çıkan bir yazıyı çalışı-yorduk. O çalışmada işkencelilerden bahsederken gözlerin çakmak çakmak parlıyor, kin ve öfkeli adeta sözcüklere, yaptığın vurgulara döküyordun. Evet Fuat "Kindi onlar?", "Bir avuç insan görü-nümündeki hayvan", "İnançsız, halkımıza duyduğumuz sevgi, düşmana duyduğumuz kin büyüktür. O günkü ruh halin hiç gözümün önünden gitmiyor. Yüreğin kabına sığmıyor, coşku ve kararlılıkla konuşuyordun."

İnatçıydın Fuat. Kimilerinin inadı yanlışta da, doğrudan da diyetmeye döndürür. Sen öyle değildin. Eleştiriyi açtığın Eleştirileri ve karşı düşüncüyü mütevazı-lıkla dinler, anlamaya çalışırdın. Evet, inatçıydın sen. Ama öğrenmek için, baş-samak için inatçıydın. Hiç beceremediğin folkloru bile başarmak için, sorumlu arkadaşın çalışmaya katılmaman yönündeki tüm kına çabalanna karşın baş-sama, öğrenme inadından vazgeçme-din. Sen sol eline yazı yazmayı öğren-menin inatçıydın. Sen devrim için inat-çıydın.

Fuat yoldaş, mahkemeye çıkıp, tahli-ye olmuştun. Artık gidiyordun. Seni ka-pandı uğurlarken, sıkı sıkı sarılmıştın ve kulağıma şunları fısıldamıştın: "... çok bekletmeyin, dışanda çok işimiz var..."

Gözün arkada kalmamasın Fuat yoldaş. Çünkü inancın inancımız, coşkun coşku-muz, elindeki bayrak bayrağımız, yanın kalan için işimizdir.

Babası Yüksel Erdoğan, İsmet
Erdoğan'ı Anlatıyor:

"Keşke Herkes İdealleri Adına Ölebilse"

Cocuk yaştan beri ezilen halkın ya-nında oldu. Herüz sınıf bilincine varma-mışken dahi, ezilenlerin safında yer tut-tu. Sivas'ın kır köyünde çocukluğu böyle geçti.

Her baba gibi ben de çocuklarımızı okutmak istemişimdir. Kurtuluşlarını oku-mada götürüyorduk. Çünkü topraklar bir umut ışığı vermiyordu. Ben de çocukları-mı okuttum. İsmet üç çocuğumdan biri ve en iyi okuyanılandandı. Mücadeleye çok bağlıydı. Sınıfının bilincine vardıkdan

Tepkiler...

"Yapılan alçakça bir katliamdır"

Ortaköy Kültür Merkezi, Be-siktaş katliamına ilişkin 29 Eylül gününü yaptığı bir açıklamayla tepki-sini şöyle ifade etti: "Bir hukuk ve insanlık suçu işlenmiştir. İşlenen suç tüm Türkiye halklarına karşı iş-lenmiştir. Tarih göstermiştir ki hal-ka karşı işlenen hiçbir suç cezasız kalmamıştır. Bu suçun sorumluları da tarihin ve halkın önünde hesap vermeye mahkumdurlar."

Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şubesi de 29 Eylül'de bir basın açıklaması yaparak, "Her türlü hukuksuzluğun karşısında olan derneğimiz adına, bu operas-yonu gerçekleştirenler hakkında adam öldürmek suçundan dava açılmasını, infazlanı önlenecek ya-sal düzenlemelerin yapılmasını, halkımızın da duyarlılık gösterme-sini talep ediyoruz." denildi. Müca-dele Birliği Platformu ise, "Elmas Yalçın, Fuat Erdoğan ve İsmet Er-doğan'ı azgınca katleden polis çe-tesi, çaresizliğini ve halklarımız üzerinde estirdiği vahşeti bir kez daha gözler önüne serdi." şeklinde bir açıklamayla katliama tepki gös-terdi.

Cankırı Cezaevi'nden Devrim-ci Sol Tutsakları ise gazetemize gönderdikleri mektupta, "Ant olsun ki, bir kez değil, bin kez ölümü ta-dacak düşmanlarımız, sözümüz söz. Devrimi armağan edeceğiz şehitlerimize." sözlerine yer ver-di-ler.

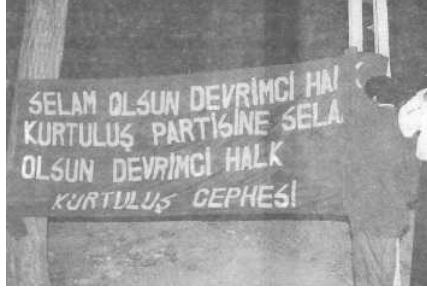
Ege Kültür ve Sanat Merkezi, Devrimci Gençlik Dergisi, Kızıl Bayrak ve Atılım Gazetesi ve ga-zetemizin İzmir temsilcileri ortak yaptıkları açıklamada Besiktaş kat-liamını kınayarak, Denizli'de Fuat Erdoğan'ın cenazesinde gözüllüne alınanların serbest bırakılmasını istedi-ler.

İsmet ERDOĞAN

sonra ezilen halkı için Ölmeğin cekin-medi. Bu bir onurlu yaşama sorunudur. Bu sınıf kavgasıdır. Kavganın düdü, bu-günü olmazsa yanını da olmaz.

İsmet idealleri uğruna öldü. Keşke herkes idealleri adına ölebilse. İsmet dü-rüst, çalışan kişiliği ile ailesine ve in-sanlara karşı olan sorumluluğu çerçe-vesinde yolunu çizen, direnen insandı. Ben cenazesinin başında da dedim, şimdi de diyorum. İsmet kendi inşancın uğruna mutlu ise ben de mutluyum.

Varoşlarda yankılanan Parti'nin çağrısıdır

16 yıllık mücadelenin sonunda Devrimci Sol'un Türkiye halklarının kurtuluşu için mücadeleyi sürdüreceği ve zafere müjdelenecek Parti-Cephe'yi kumlasa, düşman-dakorku, dostlarda sevinç yarattı.

Devrimci Halk Kurtuluş Partisinin kuruluşuna sevinenler tüm uluslardan ve milliyetlerden emekçiler, varoşların yoksulları, yoksul köylüler ve kurtuluşu devrimde gören herkesi. Yıllardır Devrimci Sol'u umut kabul eden ve bugün partinin müjdesini alan herkes, kavgaya daha güçlü silahlarla devam etmenin ve bir adım daha ileri almanın verdiği coşku ve kıvançla yaşıyor.

Devrimci Halk Kurtuluş Partisi ve Cephesi'nin kuruluşunun yarattığı sevinç yapılan şenliklerle, asılan pankartlarla, yazılamalarıla kitlelere taşındı.. Şenlikler cezaevlerinden kentlerin varoşlarına kadar dalga dalga yayılırken, 9 Ekim akşamı İstanbul'un üç ayrı bölgesinde aynı anda yapıldı.

"Her şey tam olmalı. Gazi Mahallesi halkına şöyle görkemli bir parti şenliği yapmalıyız. Yapacağımız şenlik partiyeye, partimizin adına layık olmalı. Mahaledeki insanların pek çoğuya partinin kuruluşunun sevincini Mehmet Topaç'ın cezasından itibaren günün ertesinde paylaştık. Coşkunuz görülmeye değerdi. Gazi halkı için partinin anlamı çok farklı.

Bugüne kadar devrimci hareketin safına onlarca insanı katan Gazi Mahallesi halkı, Parti ve Cephe'nin coşkusunu çok daha derinden duyuyor. Çünkü şehitlerinin, İbrahim'in, Tunca'yıların, Maksut'un ve diğer evlatlarının, oğullarının, kızlarının bu büyük sevincin yaratılmasında pay sahibi olduğunu iyi biliyorlar... Şenliğin yapılacağı alana doğru yürüyor insanlar..."

Saat 20.00 olduğunda, art arda patlayan ve gökyüzünü aydınlatan havai fişeklerle şenliğe katılan herkes halaya durdu. Kavgaya türkülerle çekilen halaylarda yaşlı-geç, kadın-erkek herkes omuz omuza daha güçlü, daha kararlı. Halaylar sürerken, sloganlar duyuluyor. "Yaşasın DHKP-C", "Partiyeye Bin Selam". Slogan sesleri arasında, yanan meşalelerin aydınlığında Parti'yi ve Cephe'yi selamlayan Devrimci Halk Güçleri'nin pankartı alana giriyor. Umutun bayrağı ve önderimizin resmi de ellerde taşıyor. Bayrağın kızıllığı, tek vücut olmuş halaylar çeken kitleyi sarıyor..

Aynı saatlerde Gebze Ulutepe Mahallesi'nde de Devrimci Halk Güçleri'nin şenliği sürüyordu. "Yaşasın Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi" pankartı, şenliğin yapıldığı alanın yanındaki inşaatı asılmış, herkes ellerinde kızıl bayraklarıyla halaylar çekiyordu. Bize

Ölüm Yok marşlarını çevreden katılanlarla birlikte atılan sloganlar izledi. Halaylara katılan halk, Devrimci Sol'a başlayan "Halkla Bütünleşmiş Mücadele Yenilmez" şiarının Devrimci Halk Kurtuluş Partisi ile bir kez daha ele kemige büründüğünün en anlamlı ifadesiydi. Her sorununda Devrimci Halk Güçleri'ni yanında gören Gebze halkı, bu coşku dolu şenlikte devrimcilerle birlikte olmanın anlamını bilerek katıldı şenliğe.

Tüm Türkiye Halkları, Devrimci Halk Kurtuluş Partisi sizlere cennet vaat etmiyor, iktidar için sizler den oy istemiyor."

Böyle seslendi Sangaz'de partinin 1 sayılı bültenini okuyan arkadaş, tıpkı Gebze ve Gazi mahallelerinde olduğu gibi. Geleneklerimizi, dostlarımızı ve düşmanlarımızı hatırlattı. Kurtuluşun devrimle, devrimin yolunun partiyle olduğunu söyledi.

Bu arada ellerde taşınan parti bayrakları direklerle asıldı. Sangaz'de de şenlik yapan Devrimci Halk Güçleri "Bayrağımız Ülkenin Her Tarafında Dalgalanacak" diyen Sabotajlara, şehitlerimize, partimizin ve cephemizin kanla karılan haracına can verenlere bağlılıklarını gösterdiler.

Şenlik boyunca taşınan, halay başı olan "Selam Olsun Devrimci Halk Kur-

tuluş Partisi'ne, Selam Olsun Devrimci Halk Kurtuluş Cephesine" pankartı son sloganlar atılırken asıldı. Havai fişeklerin patlatılması ve ses bombalarının yarattığı ortam içinde Dağlara Gel türküsü söylenirken, şenlik bitti.

Gazide, Sangaz'de, Gebze'de şenliğe katılanların kulaklarında son bir çağrı kaldı. Partinin, Devrimci Halk Kurtuluş Partisi'nin çağrısı:

Türkiye ve Kürdistan topraklarında, dağlarda ve şehirlerde özgür vatan için çarpışan DEVRİMCİ HAL KURTULUŞ CEPHESİ SAVAŞÇILARI, devrimci halk iktidarı kuruluncaya, ülkemiz emperyalist işgalcilerden temizleninceye ve halkımızın nihai kurtuluşu sağlanıncaya kadar silah elde savaşacağına tarifi ve halkımız huzurunda yemin eder.

Savaşımız özgürlük ve kurtuluş savaşıdır.

Savaşımız hak, adalet, namus ve onur savaşıdır.

Namusu ve onuru herkesi, milliyet, din, mezhep ayrımı yapmadan

DEVRİMCİ HAL KURTULUŞ CFP-HESİ safalarında savaşmaya çağırıyoruz."

Bugün DHKP'nin çağrısını her yana duyurma ve Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi safalarına katılma gündür. Görev başla!..

Umudun adı Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi

Simdi, Türk, Kürt, Arap, Çerkez, Gürcü, Laz, Azeri tüm milliyetlerden işçilerin, emekçilerin, yoksul köylülerin, aydınların partisi Devrimci Halk Kurtuluş Partisi var. Artık Devrimci Sol, Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi'dir. Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi, Devrimci Sol'dur. Kızıldere'den geliyoruz... Kızıldere, ölüm orucunda, 12 Temmuzlar, 16-17 Nisan'lar ve daha nice direnişlerde, teslim olmamakta, devrime ve halkımıza olan inancın, güvenin hay kurduğu her yerde sürüyor. Kızıldere'de, başta Mahir Cayan olmak üzere THKP-C'ni önder ve savaşçıların yükselttiği direniş bayrağı şimdi Devrimci Halk Kurtuluş Savaşçıların ellerinde...

Devrimci Sol'un tarih sahnesine çıkışıyla THKP-C'nin çıkış nesi aynı düşünülüyorsa, Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi de THKP-C ile tam anlamıyla bütünleşmiştir. Duvarlara yazılan, pankartlara işlenen "Yolumuz Çay anıların Yoludur" sloganının anlamı işte budur. THKP-C, bugün Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi ile sürmektedir.

Simdi Kızıldere'de şehit düşen THKP-C önder ve savaşçıların, Türkiye ve Kürdistan'ın şehirlerinde, kırlarında inançlarını haykırarak, halkımızın kurtuluşu uğruna canlarını esigemeyen Devrimci Sol şehitlerinin, tüm devrim şehitlerinin güçlü bir çağrısı var. Simdi bütün devrim şehitlerinin gözleri bizlerin üzerinde. Simdi onlar ve halk kurtuluş savaşçıları devrim için mücadele etmekte samimi olan herkesi "Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi" saflarına çağırıyor. Simdi Devrimci Halk Güçleri, duvar yazılarına/arıyla, pankartları, bildirileriyle bir yandan "Devrimci Halk Kurtuluş Partisi Genel Sekreteri Dursun Karataş'a Özgürlük" sloganı yükseltirken, öte yandan tüm anti-emperyalistleri, yurtseverleri; namussu dürist herkeşi, Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi saflarına çağırıyor.

Ne zaman işten atılacağı belli olmayan, her türlü ekonomik ve sosyal hak gaspına uğrayan işçilerin, grevli toplu sözleşmeli sendika haklarını isteyen memurların, toprak isteyen yoksul köylülerin, geçimini sağlayabilmek için durmaksızın çalışan küçük üreticilerin, küçük esnafların, işsizlerin, aydınların, kadın, yaşlı ve çocukları tüm milliyetlerden; din ve mezheplerden emekçi halkımızın sınıfsal ve ulusal kurtuluşu için devrimci halk iktidarı, devrimci halk iktidarı için ise Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi'dir bugün umut. Umudun adı Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi'dir.

Istanbul yoksul konducuları, Çağlayan'ın, Gültape'nin, Alibeyköy'ün emekçileri Devrimci Halk Kurtuluş Partisi'nin kuruluşunu kutlarken bir yandan da Parti Genel Sekreteri önder yoldaşa sahip çıkmanın onurunu taşıdılar. Parti Cephe ile devrim ateşi daha da yükselirken, önderlik için -artık gelenek haline gelen- özgürlük ateşleri İstanbul gecelerini aydınlattı. 6 Ekim'de İstanbul genelinde 10'dan fazla bölgede Dursun Karataş'a Özgürlük ateşleri yakıldı. Gece saat 20.00'de yakılan bu ateşlerden biri de Sangazi Demokrasi Caddesindeydi. Yakılan özgürlük ateşinin yanına birer de pankart asıldı.

9 Ekim gecesi asılan pankartlar, yakılan ateşler ise partiyi ve cepheyi selamlıyordu. Çağlayan Dere'de bomba süsü verilmiş bayrak ateşleri tamamlayıp kavgaya güç kattı. 20.30'da, aynı saatlerde Çağlayan Gürsel Mahallesi'nde bayrağın yerini "Önderimizi, Partimizi, Cephemizi Selamlıyoruz" diyen pankartlar aldı. Devrim ateşimiz yanımaya ve yükselmeye devam ediyordu... Ardından Gültape'de sloganlarla tutuştu ve parladı ateşimiz. Kavganın sıcaklığıyla ateşler yükseldi, alevler artık dört bir yanı aydınlatıyordu.

Aynı bölgelerde daha önce de yapılan yazılmalara ve resimli çıkartmalar ise duruyor. Son olarak 10 Ekim gecesi yapılan yazılmalarda "Biz halkız, halkı yenemeyiz", "Öüler ve iş Yoktaslar Yaşıyor/DHKP-C Savaşıyor", vb. sloganlarla Suttantığı şehitleri sahiplenildi. Ve yazılmalara yapıldığı Alibeyköy, Saha Yokuşu, Cengiz Topel, Çağlayan, Okmeydanı bölgelerinde "Halkımız DHKP-C Önderliğinde Zafere Yürüelim" çağrısı yapıldı.

Sarıyer bölgesinde Pınar, Maslak, Poligon ve Reşitpaşa mahallelerinde "Yasasın Partimiz DHKP-C" diyen DEV-GENÇ, bu bölgelerde yoğun yazılmalara yaptı.

11 Ekim'de Kartal Cevizli'de bir binanın en üst katından "Mehmet Topaçlı Cezalandırıldı-Selam Olsun Halk Kurtuluş Partisi'ne-Cephesine/Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi" imzalı bir bombalı pankart asıldı. Bir patlamayla açılan pankart uzun süre asılı kaldı.

Aynı gün sabah saat 06.00'da Devrimci Halk Güçleri tarafından Suttantığı'nda Halk Kurtuluş Savaşçıların katledilmesini protesto etmek amacıyla Yapı Kredi Bankası Gülsuyu Şubesi molotoflanarak tahrip edildi. Eylem üstlenirken, "Selam Olsun Devrimci Halk Kurtuluş Partisi'ne, Selam Olsun Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi'ne" sloganlarıyla parti-cephe de kutlandı.

"FRANSAYI UYARIYORUZ: KANLA YAZILAN TARİH SİLİNMEZ."

Ankara'daki üniversitelerde yaygın olarak büyük boy pullamalar yapıldı. Üzerinde DHKP Genel Sekreteri Dursun Karataş'ın resimlerinin bulunduğu pulların üzerinde "Fransayı Uyarıyoruz/Kanla Yazılan Tarih Silinmez" sloganları vardı. Devrimci Sol Güçleri ve Dev-Genç imzalı pullamaların olduğu okullar ise Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampusu, Gazi Üniversitesi Teknik Eğitim, İktisadi ve İdari Bilimler, Mühendislik Fakülteleri, Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi ile Ankara Hukuk Fakülte-

siydi.

Geçtiğimiz hafta boyunca yapılan pullamaların yanısıra Dikmen, Öveçler, Keklikpınarı, İker ve Sokulu mahallelerinde, Hacettepe Üniversitesi Merkez Kampusu'nda de yazılmalara yapıldı. Dev-Genç ve Devrimci Sol Güçleri tarafından yapılan yazılmalarda parti-cephe selamlıyor ve "Partimizi ve Önderimizi Selamlıyoruz. Yasasın DHKP-C", "Yasasın Halkla Bütünleşmiş Önderlik", "Halkımıza Verdiğimiz Devrim Sözüümü Zü Tutacağız", "Yasasın DHKP, Yasasın DHKC" deniyordu.

Ayrıca 7 Ekim'de Cebeci bölgesinde "Partimizi ve Önderimizi Selamlıyoruz-Devrimci Sol Güçleri" yazan bir bombalı pankart ile parti bayrağı asıldı. Ankara Üniversitesi Cebeci Kampusu'na ise 9 Ekim'de asılan pankartta "Yasasın DHKP-C" yazıyordu.

"ŞAN OLSUN DEVRİMCI HALK KURTULUŞ PARTİSİ-CEPHE'SİNE VE ÖNDERİMİZ DURSUN KARATAŞ'A"

Devrimci Sol Güçleri 10 Ekim sabahı Antalya'nın dört bir yanında pankartlarıyla selsendiler Antalya halkına. Asılan pankartlar şehitlerimize, emperyalizmin tutsak aldığı önderimize ve parti-cephe-mize verdiğimiz değerler ifadesi, bunun somutlanmasıydı.

İlk olarak Sanayi Mahallesi'ndeki Çiraklık Eğitim Okulu girişine "Şehitlerimiz Zafere Yürüyoruz" pankartı asıldı. Ardından şehrin en işlek caddesi Güllükte "Önderimiz Dursun Karataş'a Uzanan Elleri Kiracağız", Dokuma bölgesinde PTT Cumhuriyet Şubesi önünde "Devrimci Sol Savaşçıları Ölümsüzdür" pankartları asıldı. PTT önüne asılan pankartta umudun bayrağı da vardı. Şehitler ve önderlikle ilgili mesajların iletildikten sonra ise aynı gün Devrimci Sol

Güçler parti-cepheyi selamladılar:

"Şan Olsun Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi'ne ve Önderimiz Dursun Karataş'a..."

ZONGULDAK, ADANA, SİVAS... "DHKP-C İLE DEVRİME YÜRÜYÖRÜZ"

Şehitler, önder ve partiyi selamlayan iller arasında Zonguldak da vardı. Devrimci Sol Güçleri 10 Ekim'de Karadeniz Ereğli'de Lojmanlar semtinde, Zonguldak Gümüşhane Evleri bölgesinde yapılan yazılmalarda Suttantığı'nda katledilen DHKC savaşçılarına ve parti-cepheyi sahiptiktiler.

Güneyde de duvar yazılmalaları ve pankartlar vardı. Adana'da 11 Ekim günü Çarşı Camii yanına, Mihatpaşa Mahallesi'ne "Devrimci Halk Kurtuluş Savaşçıları Ölümsüzdür", "Yasasın DHKP-

C" vb. yazılmalara yapılarak Ceyhan'da Atatürk İlkokulu duvarına asılan pankartta "DHKP-C ile Devrime Yürüyoruz" yazıyordu. Devrimci İşçi Hareketi de Adana Salihpaşa Mahallesi'ndeki Atarcan Yağ Fabrikası'na "Önderimizi ve Partimizi Selamlıyoruz" diye yazılmalara yaptı.

Ayrıca, 12 Ekim günü telefonla gazetemizin Adana bürosunu arayan bir kişi şunları söyledi: "Ben Devrimci Sol Güçleri adına anıyorum. 12 Ekim günü İstanbul'da şehit düşen yoldaşlarımızı selamlamak için Emek Mahallesi ve Gülbahçesi mahallelerinde "Yasasın Devrimci Sol, "Yasasın Devrimci Halk Kurtuluş Savaşçıları-DSG" imzalı yazılmalara yapılmıştır. Yine aynı gün Belediye evleri 5. Durak parkına "Elmas, Fuat ve İsmet'in Hesabını Soracağız-DSG" imzalı pankart asıldı ve pankarta Devrimci Sol bayrağı iltilirdi. Eylemlerimiz Devrimci Sol Güçleri adına üstleniyoruz."

Eylemler Rıfat'ın mücadeleyi ilmek il-

erliğı selamlıyoruz

mek ördüğü **Sivas'ta** da vardı. Geçtiğimiz hafta partiyi ve cepheyi kutlayan yazımların yapılmasını hazmedemeyen polis gözaltı terörü estiriyor ve 10 Ekim günü okurlarımız Mesut Sakar ve Halil Düzgün'ün tutuklanmasını sağlıyordu.

BURSA ÖZEL TIP CEZAEVİNDE PARTİ ŞENLİĞİ YAPILDI

Bursa Özel Tıp Cezaevi'ndeki Devrimci Sol tutsakları Partinin, DHKP-C'nin ilan edilmesinin coşkusu ve kıvançını ifade edebilmek için 9 Ekim Pazar günü diğer siyasetlerini de katıldığı bir şenlik düzenlediler. Devrimci Sol tutsakların düzenlediği şenlik, tutsakların bugüne kadar diğer siyasetlerle paylaştığı ilk coşku oldu.

Şenlik için havalandırma Dursun Karataş'ın 3.5 metrelik poster, 'Yaşasın Önderimiz Dursun Karataş-Karla Yazılan Tarih Silinmez' yazan DHKP-C imzalı pankart ve parti cephe bayrakları, flamlarıyla süslendi. Hazırlanan programda ise Devrimci Sol tarihini onurlandıran hakları mozağı vardı. Ege'den Akdeniz'e uzanan esinti Kürdistan

dağlarına yükseliyordusöylenen-türkülerde...

Devrimci Sol tutsaklarının düzenlediği parti şenliğine PKK, Ruzgari, KUK, Tekoşin, TDKP, TKP/ML-TIK-KO, THKP-C HDO, TKEP/L, Devrimci Yol ve devrimci duyarlılığını koruyan siyasi tutsaklar hazırlandıkları mesajlarla katılıp, tutsakların coşkusuyla paylaşırken, merkezi ta-vırını gerekçe gösteren TKB davası tutsakları koğuşlarından çıkmayı tercih ettiler.

YOZGAT CEZAEVİNDE DURSUN KARATAŞLA DAYANIŞMA

Devrimci Halk Kurtuluş Partisi Genel Sekreteri Dursun Karataş'ın Fransız emperyalizmince tutsak edilmesi Yozgat Cezaevi'ndeki siyasi tutsaklar tarafından Fransa Büyükelçiliği'ne yollanan 18 imzalı bir metinle protesto edildi. Fransa hükümetinin tavırını kınandığı ve "Dursun Karataş'ı "terörist" olarak niteleyerek haksız tutuklanmasına meşguliyet kazandırmak isteyen Fransız hükümeti bu tutumuyla suç işlemektedir. Dursun Karataş terörist değil, Türkiye halklarının kurtulu-

şu için savaşan sosyalist bir kişidir" görüşlerine yer veren protesto metni 3 Ekim'de Fransız Büyükelçiliğine yollandı.

AVRUPA

5 Ekim'de Almanya Köln'de DOM Kilisesi önünde Devrimci Sol Güçler Dursun Karataş'a Özgürlük kampanyası çerçevesinde kuşlamalar yaptı. Yapılan kuşlamalarda Dursun Karataş'ın resmi ve "Biz Halkızı Biz Yenemeyiz" denilen Almanca, Türkçe, İngilizce yazılar yer aldı.

Aynı gün Köln'de Türklerin yoğun yaşadığı bölgeye üzerinde "Önderimiz Dursun Karataşla Parti Cephe'yi Selamlıyoruz Yaşasın DHKP-C Dev-Genc" yazan bir pankart asıldı.

DURSUN KARATAŞ'A ÖZGÜRLÜK KAMPANYASI İMZALARLA DEVAM EDİYOR

Avusturya'da Dursun Karataş'a Özgürlük Komitesi'nin eylemleri devam ediyor. Dursun Karataş'ın tutuklanmasını oluşturan komitede Devrimci Sol Güçler, Özgür Haklar Komitesi, Küçük Amutluyla Dayanışma Komitesi, Infoladen, Viyana, infoladen (JELKA), Graz, Av. Dr. Laim, Sanatçı ve Yeşiller Partisi Üyesi Uwe Boll-üş yer alıyor. Komite Dursun Karataş'a Özgürlük Kampanyası esnasında yoğun olarak afişleme, bildin dağıtma gibi etkinliklerin yanında imza kampanyası da başlattığını duyurdu. Avusturya Komünist Partisi de Fransa'nın Dursun Karataş'ın tutuklanmasını kınayan bir açıklama yaparak Fransız Adalet Bakanlığı'na gönderdi ve komiteye, kampanyaya destekle bulundu.

SESLENİŞLER...

KAVGANIN BAYRAĞI DHKP-C İLE DAHA YÜKSEKLERDE

16 yıllık şanlı bir mücadele ile, kanter ve gözünüyle yaratılan partimizi selamlıyoruz. Kavganın bayrağı şimdi DHKP-C ile daha yükseklerde dalgalanıyor ve dalgalanacak. Yeni gelecek ve zaferler yaratmak için daha da hızla koşmaya hazır olmalıyız. Bedenimizde "partili kişiliği" so-mutlamak için daha radikal ve açık olmalı, savaşçı hücrelere kadar hissetmenin önündeki engelleri hızla söküp atmamız.

Şehitler bedeli yaratılan değerimize layık olabilmek için "daha ileri daha çürelir" olalım. Tüm yoldaşlara, Türkiye ve dünya halklarına kullu olsun.

YASASIN DHKP-C
YASASIN ÖNDERİMİZ DURSUN KARATAŞ
Kayseri Cezaevi'ndeki
Devrimci Sol Tutsakları

"GELDİĞİMİZ SÜREÇ, BAYRAĞIMIZIN DAHA YUKARI KALDIRILMASIDIR"

Bugün yüreğiniz daha bir güçlü atıyor. Yıllardır acılara, özlemlerle ve sevinçlerimizle kucaklamayı beklediğimiz partimize ve cephemize kavuştuk. DHKP ve DHKC'ye ulaştık. THKP-C'den devraldığımız, Devrimci Sol ile yükselttiğimiz ve Genel Sokrestesimiz Dursun Karataş'ın öncülüğündeki partimizde zaferin burçlarına dikceceğimiz kurtuluş bayrağının daha da yukarıya kaldırılmasıdır geldiğimiz süreç.

Ve bu zorlu süreçleri aşmamızda mihnet taşı olan şehitlerimize, can bedeli ödeyerek bugünlere gelmemizi sağlayan şehitlerimize verdığımız devrim sözünü yerine getireceğiz. Partimize dostlarımızda sevinç, düşümlerimizde korku yaratmaya devam edecek. Partimizle onurlu ve gururluyuz. Partimizi, Cephemizi ve önderliğimizi selamlıyor zaferle kadar savaş diyoruz.

YASASIN DHKP-C
YASASIN ÖNDERİMİZ DURSUN KARATAŞ
ÖNDERE SELAM, SAVAŞA DEVAM!

Çankırı Cezaevi'ndeki
Devrimci Sol Tutsakları

"Dursun Karataş'a Özgürlük için Dayanışma Komitesi'siden Mektup

Yoldaşımızın ve dostumuz Dursun Karataş'ın tutuklanmasında tüm dünyada şimdiye kadar her türlü açıklama ve resmi tavrı göstermekten kaçınan Fransız hükümetinin tutumuna karşı protestolara neden oldu. Burjuva basın her gün TC'nin Dursun Karataş'ın iade edilmesi ile ilgili çabalarına yer veriyor ama ortada resmi bir girişim yok. Fransız hükümeti ve ceza mahkemeleri de sadece illegal seyahat etmek ve sahte pasaport kullanmak suçlarından cezalandırılmaları gerektiklerinden söz ediyorlar.

Bu kedi-lare oyununda artık inanılmaz şeyler oluyor: Fransız Büyükelçiliğine sunmak üzere müvekkillerinin savunmasının olduğu bir dosya hazırlayan avukatlar gözaltına alınıyor. Fransız hükümeti tarihi demokratik geleneginden utanmıyor. Dursun Karataş'ın tutsak düşmesini, suçlamaların hukuki dayanakları kontrol edildiği bilinmesine rağmen medyada olayı "ele geçirme başarısı" olarak göstermeye çalışıyor.

Bugünler hepimizin sırandığı günlerdir. Geçmişe yazdıklarımız sadece söylenmiş sözler olarak mı kalacak? Şimdi, ya söylenenler hayata geçirilecek, Türkiye halklarıyla dayanışmaya sahip çıkacağız ya da bireysel çıkarlarımızı düşünmeye devam edeceğiz. Bunun böyle olmadığı ve Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in bize bıraktığı tarihsel mirası unuttuğumuzu devrimci örgütlerin Dursun Karataş'ın tutuklanmasına yönelik tepkiler gösteriyor.

Enternasyonal dayanışmanın bir kez daha gerçek anlamını bulduğuna inanıyoruz.

Münih'teki "Demokratik Hukukçular Birliği" yolladıkları

protesto mektubunda şöyle diyorlar: "Büyük bir endişe ile Dursun Karataş'ın Türkiye'ye iade edilceğine dair duyumlar almış bulunuyoruz. Meslek arkadaşlarımızın onun iade edilmemesi yönündeki taleplerini destekliyoruz."

"Sosyal Savunma Komitesi" 19.9.1994 tarihli Fransız Adalet Bakanlığı'na yaptığı çağında Türkiye'nin faşist yüzünü andırarak bir adım daha atıyor. "Dursun Karataş, katillerle teslim edilmemelidir."

KFML(R)- İsvaç Komünist Partisi de Dursun Karataş'ın tutuklanmasını haksız buluyor ve serbest bırakılmasını talep ediyor.

Stuttgart'taki "Casse ve Kugler" avukatlık bürosu da iade edilmesi durumunda Türkiye'deki güvenlik güçlerine işkence edilmesinden endişe duyduklarını belirtiyorlar...

Avukat Jürgen Tröltzsch de protestosunu şu şekilde ifade ediyor: "Bir iade durumunda Dursun Karataş'ın yaşamı tehlikeye altına girecektir." Devamla da Fransa'nın dikkatini bugüne dek imzalamış olduğu ikili ve diğer anlaşmalarla çekiyor. Ve Fransa hükümetini acilen iade başvurusunun reddedilmesi için gerekenleri yapmaya davet ediyor.

Binlerce insan, kurum ve partiler D. Karataş'ın tutuklanmasını ve iade edilme durumunu protesto ettiler. Ve Dursun Karataş'ın derhal serbest bırakılmasına ilişkin protesto mektupları gönderdiler. Bunlardan acil tayehte bulunan kurumların birkaç tanesinin isimlerini veriyoruz.

Liste: -Ben bella

Yeşiller Partisi'nin Genel Sekreteri Augelika Beer, PDS

demokratik Sosyalist Parti Wuppertal Birliği, Evangelische Gençlik Kolu Mannheim, Yabancılar Bürosu Danışmanlığı ASTA, Darmstadt Teknik Yüksek Okulu, Türkiye Öğretmenler Birliği, Erich Honecker.

Enternasyonal Dayanışma Komitesi-Paris

Boshum-Ruhr Üniversitesi Başkanı/Bochum, Yeşiller Partisi/Viyana, Filistin Halk Kurtuluş Cephesi, Emek Partisi, Tehdit Altında Olan Haklar Birliği, Les Wante Geseller Partisi/Paris, Çalışanlar Dünyası/Neuyork sergisi, Paris Enternasyonal Asamblesi, MRAF Anti-irkiçlik Örgütü.

Simdiye kadar "Dursun Karataş'a Özgürlük için Dayanışma" komiteleri Belçika'da, Hollanda'da, Avusturya'da, İngiltere'de Almanya'da ve Fransa'da kuruldu. Daha da gelişmesi için çalışılıyor.

Evet arkadaşlar, bu sıradan günlük bir hikaye değildir. Gazetelerin de lanse ettiği gibi bir yakalama zaferi de değil. Demokrasi ve halkların özgürlüğü için savaşan bir insanın yakalanması küçük bir olay da değildir. Dursun Karataş bir devrimcidir.

Türkiye gibi bir ülkede "Ben halkın yanındayım. Faşizme karşı, emperyalizme karşı özgürlük savaşçı veren, halkların kurtuluşu için savaşan bir devrimciyim" diyen Dursun Karataş bir özgürlük savaşçısıdır. Toplumun tüm kesimlerinde örgütlenmiş bir halk kurtuluş hareketinin lideridir, savaşçısıdır.

Dursun Karataş'ın iade edilmesi demek; işkence devleti Türkiye ile işbirliğine girmek demektir. Dursun Karataş'ın tutuklanması Türkiye halklarına karşı alınmış politik bir tavidir. Ne Fransa'nın ne de başka bir ülkenin bir halk kurtuluş savaşçısını tutuklamaya hakkı yoktur. O

Döktükleri kanda boğulacaklar

Oligarşinin gedikli stocisti Süleyman Demirel, bir süre sonra 29 kere Kürt isyanı bastırmış Türkiye devletinin 30. isyanını da bastıracağından dem vurmuştu.

Gerçekten de Osmanlı devletinden bu yana sayısız Kürt isyanı kanla, şiddetle bastırıldı. Halkların ulusal özgürlük taleplerine şiddet kullanarak cevap verme tavrı Osmanlı'dan sonra Cumhuriyet Devletinin de devraldığı bir gelenek haline geldi. 1921 Koçgiri, 1925 Şeyh Sait, 1930 Ağrı ve 1937-38 Dersim isyanları, bu arada daha küçük çapta meydana gelen isyan hareketleri hep binlerce insan katledilerek, köyler yerle bir edilerek bastırıldı.

Evet, bu kan döktüğü geleneği bugün de sürdürüyorlar. Ancak Demirel'in söylemeye dilinin varamadığı şey aynı gerçeğin diğer yarısıdır: Oligarşinin kan döktüğü devlet yönetimi karşısında, Türkiye halklarının da isyan geleneği de sürüyor. Üstelik geçmişten önemli farklarla birlikte.

Kürt halkı artık geçmişte olduğu gibi yalnız ve örgütsüz değildir.

Dün Kürt halkı feodal aşiretlere dayanan toplumsal yapısı ile örgütsüz durumdaydı. Türk, Kürt ve diğer milliyetlerden emekçi halkların güçlerini birleştirme ve katliamları sömürücü düzene yöneltme olanağı yaratan devrimci bir savas örgütü yoktu.

Bugün var!

Dün katliamlarla sesi kesilen, bastırılan Kürt köylülerinin taleplerini ve yaşadıklarını dünyaya duyurma olanağı yoktu.

Bugün var!

Dün çektiği acıların, uğradığı katliamların, sürgünlerin hesabını bunları vapanlardan batıda sorma, halkın adaletini uygulamaya imkanı yoktu.

Bugün var!

Dün başına gelenleri acı bir anı gibi içine atmak yerine öfkelerini iktidar mücadelesine yöneltme perspektifi yoktu.

Bugün var!

Bugün, yoksul Kürt halkının sürdüğü her yer, oligarşiye karşı savası gelişiminin yeni olanaklarını yaratmakta, Kürt, Türk ve diğer milliyetlerden yoksul emekçi halkın omuz omuza mücadelesine zemin hazırlamaktadır. Asıl gücünü emekçi halkımızın düzene duyduktan öfkeden ve tarihsel haklılığından alan, halklarımızın kurtuluş mücadelesi bu zeminde daha da gelişip güçlenmektedir.

Oligarşi geçmişte bastırıldığı isyanlara bakarak hesap hatıra yapıyor. Hesabı yanlış olduğu için de, her üç ayda bir, halkların ulusal ve sınıfsal mücadele gelişip yaygınlaşırken oligarşi daha derin krizlere yuvarlanıyor. Her seferinde daha fazla askeri harcama, daha fazla silah ve daha fazla polis-asker sayısına ihtiyaç duyuyor.

Soygun, rüşvet, talan ve sömürüye dayalı düzenlerinin ömrünü daha fazla kan dökerek uzatmaya çalışıyorlar. Gücü kuvveti savunmasız sivil halka saldırıya, insanlara işkence yapıp katletmeye yeten oligarşi, daha fazla teröre sarıldığı her geçen gün daha fazla batıyor. Zulmin, sömürünün, talanın, işkence ve katliamların olduğu her yerde, halkımızın biriken öfkesi, Halk Kurtuluş Savaşçıların silahlarına memnu olup karışlarına çıkacak, oligarşiden yaptıkları hesabı sorulacaktır.

Döktükleri kanda boğulacaklar!

Gerillaya yardım ettiğinden "şüphe" edilen, demokrat, devrimci ve yurtsever olarak bilinen tüm köyler, yani başka bir ifade ile Dersim'in hemen hemen tüm köyleri devletin hedefi durumunda. Devlet güçleri köylülere evlerini boşaltmaları için 10-15 dakika süre verip evleri yakıyorlar. Bazı köylerde hiç süre verilmeden evler eşyalarla birlikte yakılıyor. Kimi köylerde ise önceden eşyasını evden çıkaran köylüler askerlerin eşyaları tekrar eve alarak yakıyorlar.

Ovacık'a bağlı Mercan Köyü'nden bir kişi yaşadıklarını şöyle anlattı:

"...Köye gelen asker ve özel timler köyü 5 dakikada boşaltmamızı istedikler. Biz çocukları zor dışarı çıkardık. Timler evlere beşer bir toz serptiler ve evler hemen tutuştu. Bir tek canımızı ve çocuklarımızı kurtardık." Hayvanların da evle birlikte yakıldığını anlatan köylüler de var.

Boşaltmak için gittikleri köylerde devlet güçleri halka "neden korucu oluyorsunuz, korucu olun" diyorlar; ya da "gerillaya yardım ederseniz söyle yaparız" gibi tehditler de savmuyorlar! Sadece "boşaltın köyü" diyerek saldırıyor ve çoğu zaman evlerin içindeki eşyaları da birlikte tüm köyü ateşe veriyorlar. Kış mevsimine girenken eşyasız, yiyeceksiz, hayvanları bırakılan köylüler topraklarından sürülüyor.

Operasyonların bu kapsamı gösteriyor ki, devlet sadece gerillaya halk desteğini kesmek için uğraşmıyor. Gerillayı yalnız ve desleksiz bırakmak için kıran insansızlaştırırken, aynı zamanda devlet, yanıtı yapamayacaklarını iy bildikleri Dersim halkından öc alıyorlar.

Gözlaltı, işkence ve katliamların Tam Boyunda Bilinmiyor

Ovacık'ta Mercan Köyü'nden 6 kişinin gözlaltına alındığı, Dersim merkezde bağlı Seyithan Köyü'nün Mirik mezrasından ise 9 kişinin kaybolduğu öğrenildi. Bu kişilerden Düzalı Serin, Yeter Serin, Gülizar Serin, Hatun Serin ve Elif Serin'in daha sonra cesetleri bulundu. Mirik mezrasının yakılması sırasında köyle birlikte yakıldıkları belirlendi. Kaybolanlardan Hidir Işık'ın da cesedi bulundu.

Pertek'e bağlı Dargüz Köyü'nden altı kişi, Vasırgan Köyü'nden bir kişinin, Şuşenik (Bakır) Köyü'nden de dört kişinin gözlaltına alındığı bildirildi.

Köyler peş peşe boşaldığı için kimin gözlaltında, kimin göç etmiş olduğu tam bilinmiyor. Burjuva basın dahil gazetecilerin bölgede dolışmasına, demokratik kitle örgütlerinin temsilcilerinin tespit çalışmasına izin vermiyor. Ancak gözlaltına alınıp işkence görenlerden isim tespit edilebilenler sürekli artıyor.

Devlet güçleri göç zorlaması sırasında direniş gösteren, eşyalarının, evlerinin yakılmasına karşı çıkanları ya da önceden niteğini bildiği kimi demokrat kişiler işkenceye alıyor.

Kış Öncesi Halk Perişan

Son hafta içinde en fazla saldırının olduğu Ovacık'ta 15'ten fazla köy ve bu köylere bağlı tüm mezralar boşaltıldı. Hozat, Mazgirt, Pülümür, Nazımye, Çemişgezek ve Pertek köyleri de operasyon kapsamı içinde. Köylerini terk edenler önce ilçe merkezlerine geliyor,

Her yerde orman yangını... Köylerin çoğu boşaldı... Geride kalanlar ise sırasını bekliyor. Gözlaltına alınan, işkence gören ve katledilenlerin sayısı öğrenilemiyor.

Bu kanlı operasyonların sorumlusu hükümetin SHP'li ortaklarına basına demec verip şov yaparak sorumluluktan kurtulmaya çalışıyorlar. Halk Kamer Genç ve Karayalçın'ı uyaladı.

Devlet yanısı yapamadıkları sivil halktan öc alıyorlar. Halkın da günü gelecek, katledilen her gerillanın yakılan her ağacın, köylerin, yapılan işkencelerin hesabı mutlaka sorulacak.

Devletin Saldırılarına Tepki Büyüyor

Köylerin ve ormanların yakılmasına Ovacık ve Hozat esnafı kepenk kapatarak tepki gösterdi. Ovacık'ta 5 Eylül günü gerçekleştirilen kepenk ve koniak kapama eylemine esnaf ve sivililerin büyük çoğunluğu katıldılar. Hozat'ta katılımın yüzde yüz olduğu öğrenildi. Her iki ilçede de, özel timler protesto eylemi yapan esnafa gözdağı vermek için tehditler yağdırdılar. Ovacık'ta tüm işyerlerini tek tek dolaşan özel timlere bağlı polisler "işyerlerinizi yakanız, yakanız" tehditleri ile zorbalıklarını sergilediler. Hozat'ta ise esnafın toplanıp alay komutanlığına götürülerek orada tehdit edildiler.

Köylerin ve ormanların yakılıp yıkılması, büyük şehirlerde oturan Dersim-

Gözlaltına alınan köylü katledildi

Dersim ili Mazgirt ilçesine bağlı Koyunuşağı mezrasında 2 Ekim'de gözlaltına alınan on çocuk babası Ali Karacaya göğüsünde yaralı olarak sonuca sevk edildi.

8 Ekim'de Koyunuşağı Köyü civarında davar otlatırken özel timler tarafından "teröristlere yardım ediyorsanız, bize de yardım edebilirsiniz" denilerek gözlaltına alınan Ali Karacaya, kareremini yanında bir müddet dövüldükten sonra belkışkılara bindirilip Atapınar karakoluna götürüldü. Gözlaltına alındıktan beş gün sonra Tunceli Devlet Hastanesi'ne yarı çıplak ve yaralı olarak getirildi.

Ovacık'ta 15 Eylül'de devlet güçleri köylülere evlerini boşaltmaları için 10-15 dakika süre verip evleri yakıyorlar. Bazı köylerde hiç süre verilmeden evler eşyalarla birlikte yakılıyor. Kimi köylerde ise önceden eşyasını evden çıkaran köylüler askerlerin eşyaları tekrar eve alarak yakıyorlar.

Hastanesi'ne, oradan da Elazığ Anaplasta Hastanesi'ne sevk edildi. Gözaltına alındığı zaman hiçbir şeyi yoktu. Köyün içinde dövmeye başladılar, sonra Atapınar karakoluna götürüldü. Ne okuyorsa orada okudu, özel timler gözünü kör ettiler. Üzerindeydi. Polisler hastaneye getirildiğinde ise yarı çıplak ve yaralı olarak getirildi. Ovacık'ta 15 Eylül'de devlet güçleri köylülere evlerini boşaltmaları için 10-15 dakika süre verip evleri yakıyorlar. Bazı köylerde hiç süre verilmeden evler eşyalarla birlikte yakılıyor. Kimi köylerde ise önceden eşyasını evden çıkaran köylüler askerlerin eşyaları tekrar eve alarak yakıyorlar.

ve ormanlar ateş altında

Hozat ve Ovacık'ta esnaf kepenk kapattı. Türkiye'nin her yerinde Dersimliler ve demokrat kamuoyu harekete geçti. İstanbul ve Ankara'da kitlesel basın açıklamalarının ardından Meclis Başkanı ile görüşüldü.

Devlet bu sefer bataktı. Tarih tekrerr etmeyecek. Kürt halkı 1938'deki gibi yalnız ve örgütsüz değil.

Ormanları korumak için yasalar çıkarıp, Erozyon'la Mücadele Haftası ilan edenler, Kürdistan'da ateşe vermedik orman bırakmadılar.

donuk ile görüştü.

SHP'ilerin Acızdığı

Yeni geldiğinde devlet hiyerarşisinde dördüncü sırada olduğunu söyleyen SHP Tunceli Milletvekili Kamer Genç "Kime basıyacağımızı bilemiyorum. Bu devlet değil eşiya yönetimi" dedi. Ama nedense, bu eşiya yönetimine başvuru yapmak yerine, bir tavr almak akline gelmedi. Aynı şey hiçbir tavır gelişmeyen diğer milletvekili Sinan Yenikaya için de geçerli.

Dersim'e giden, ama yanan köylere sokulmayan Karayalın ise Dersim'deki gelişmeleri sanki bilmiyormuş ve sorumlu değilmiş gibi davranmaya çalıştı. Ve hak ettiği karşılığı Ovacık halkından aldı: Yuhalandı. SHP'li devlet bakanı Azimet Köylüoğlu ise her zamanki gibi şov yapmakla yetindi.

Bu tutumlar her şeyden önce SHP'nin de Kürdistan'da yaşananlardan doğrudan sorumlu olduğunu bir kez daha ortaya koyuyordu.

Burjuva Basın "Görevini" Yapıyor: Suçu Gizliyor

Diğer burjuva basın kuruluşları gibi Show TV de operasyon bölgesine bir ekip gönderdi. Ama ne çare ki, devlet güçleri onca ısrarlara rağmen bu ekibi bölgeye sokmuyordu. Ertesi gün Show TV haberleri bölgeye giremediğini ve "İddiaların gerçek olup olmadığını öğrenemediğini" söyledi. Böylece devlet güçleri bir çırpıda aklandı(!).

Doğrusu sahtibin sesli basından da böyle bir tavrı beklenirdi. En küçük bir olay bile haber yaparken on tane soru üretebilen, konuyu didik didik eden Show TV'nin aklına bir kez olsun operasyon bölgesine sokulmamasının anlamını anlamak gelmedi. Bölgede yaşananları duyulup bilinmesini istemeyen kimdi? Ve neden?

Onları unuttukları bir başka soru ise, Dersim'de ve Kürdistan'daki diğer yerlerde yaşanan devlet terörünün gizli kalmasına gönüllü hizmet etmenin ne anlama geliyordu.

Geçmişten bugüne devlet tavrı

Yap, inkar et ve gizle!

Köy yakmak, bu devletin çok eski bir yöntem tarzıdır. Toplumsal muhalefetin boyutlandığı, silahlı bir biçim aldığı eski Kürt isyanlarında da devlet köy yakarak işi ayaklanırların üstüne. O zaman için gözdeleklerini daha sonra yazdılar.

İşte Genelkurmay Başkanlığı tarafından basılan "Türkiye Cumhuriyetinde Ayaklanmalar-1924-1938" isimli kitapta bazı bölümler:

"... bu bölgede çok şımarık bir durum almış olan bütün Kürt köylerine bir ekti yapmak ve devlet nüfuzunu hakim kılmak için Erzurum'a nakledilecek bir hava kıtası ile bu köyleri tahrip etmenin uygun olacağı düşüncesindeyim." (age, syf.351)

Bu sözleri Genelkurmay Başkanı Mareşal Fevzi Çakmak 18 Eylül 1930'da söylüyor. Belli ki, "çok gizli" kaydıyla belgelenip kamuoyundan gizlenen bu sözler, yasalara değil, Osmanlılardan beri süregelen "devlet geleneğine" dayanıyor!

"... (Boşayan, Mürtezan, Zergazer bölgesinde mikan 22'ye yükselen köy) eşiya ile tamamen birlikte olduğu kesinlikle anlaşılmalıdır sonra yakıldı. (...) Asilerin terk ettiği sürüleri müsaderede edilerek bir kısım erlerin et istihkakına karşı-

lık birliklere verilmiş (...)" (age, syf.240)

"Cotela Dağının yüksek tepelerinde (...) asilere yardım etkilere kesinlikle anlaşılan 60 kadar köy yakılmış, 450'ye yakın kişi öldürülmüş (...)" (age, syf.242)

"Huveydan bölgesinin aranması (...) bu gibi köyler tamamen yakılmıştır." (syf.244)

"Sorum suyu güneyindeki bölgede birçok köy taranarak yakılmış ise de..." (syf.245)

"Bu taburlar geniş bir bölgeyi taradıkları ve süpheli köyleri yaptıktan ve şahısları kamilen imha ettikten sonra 3 Kasım 1927 akşamı Maniye geldiler." (syf.247)

Soygun, köyleri yakma ve katliam... Bu bilgiyi resmî bir evrakta, Genelkurmay yayınından alındı. Çok gizli kaydıyla tutulan raporlar, aradan uzun yıllar geçtikten sonra yayınlanınca, devletin yaparken savunmadığı işler ortaya çıktı. Tipki bugünkü gibi...

Yine yakıyor, yakıyor ve katlediyorlar. Ve yine yaptıklarını inkar ediyor, gizlemeye çalışıyorlar.

Olçaşının halka karşı ikiye bölünmüş karakterinin değişmez ilkesi şudur: Söylediklerini yapmazlar (hemen hemen vaat ettikleri her şeyi unutulur, sözlerinde durmazlar).

mazlar), yaptıklarını ise savunamazlar (işkenceler, katliamlar, soygun, rüşvet, yalan hep yaptıkları ama gizlemeye çalıştıkları işlerdir.)

Devlet güçleri bugün Kürdistan'da yaptıklarını yine savunmıyor, inkar ediyor ve kamuoyundan gizlemeye çalışıyor.

İçişleri Bakanı Naht Menteşe, yakın Kürt köyleri için "teröristler operasyonlarda sıkışınca evleri yakıyor" demiş. Ordu üst yetkilileri ise "sadece teröristlerin kaldıkları yerler yakılıyor" diyerek, İçişleri Bakan'ın bir ölçüde yalancı çıkarmak pahasına, biraz daha inanılır olmaya çalışmış.

Oysa ordu yetkilisi de, İçişleri Bakanı gibi Kürt köylerinde ne yaptıklarını açıkça söyleyemiyor, savunmuyor. Ve yalan söylüyor. Hakkarı'da üç-beş korucu köyü dışında hiçbir köy kalmadığı ortada olduğu halde, Dersim'de yüzlerce ev yakılarak, ordu yetkilisinin inancını olma-

ya çalışması boş bir çaba olarak kalıyor. Bu kez Kürt halkı geçmişteki kadar örgütsüz ve yalnız değil. Sesini, taleplerini ve yaşadıklarını tüm dünyaya duyurabiliyor. Devlet ise hem yaptıkları ile hem de gizleyemediği gerçekleri inkar ederek daha büyük bir ağıza düşüyor.

Boşaltılan köy ve mezzarlar

OVACIK: Kakber (Buzlutepa), Tepeli (Mikuk), Karı (İşıkıvuran), Zaruk (Yakalarla), Çat (Çatköy), Çatköy'e bağlı Kavak, Mergan, Muderuk mezzarları, Kırat (Çambusk), Birman (Eskögedik), Kalkanbüyük (Yalmanlar), Maras (Eğimli), Merican, Yazören, Yanıkaya, Karataş, Burnak, Semkan, Moğaliler, Cavizidire (Merxo), Şehverdi köyü, Zeri mezzarası, Hanımağa mezzarası, Aktaş mezzarası, Kuşluca (Dersimkull), Eğrikavak (Manle), Bilgeç (Bilgeç), Elgazi (Yelikızı), Halitpınar (Kolpınar), Babamansur (Tokmak) mezzarası, Güzca köyü ve Kömler ve Kırık mezzaraları, Hanımağa köyü, Başcaşuğu mezzarası, Gökkuşağı mezzarası, Bigeşen, Kalıpla, Çakmaklı.

HOZAT: Boyaş (Samoş) köyü, Aşağı ve Yukarı Pırsani mezzaraları, Yenibaş (Amıtkı) köyü, Uzunlar mezzarası, Karsel, Bezait (Esennevlir), Tağar (Ormanolu), Tarzi (Kurukaymaz) köyü, Kavga ve Xincin mezzaraları, Dereköy, Zeranık (Karaçavuş) köyü, Gizori ve Viyalek mezzaraları, Sarısalık (Derik), Sırıkkan (Yücelidi), Sörgü (Göziç), Dervişcanlı, Mixsor (Bilek) köyleri.

MAZGİRT: Kabun (Köküce) köyüne 20 Ekim'e kadar süre tanındı. Muxundü (Dışın) nahiyesine bağlı Kızı (Yazalı), Huxax mezzaraları, Fonaç (Akköran), Bağ (Derebağı), Moneknek (Kuşaklı), Söbek (Yeldeğen), Kordere (Sünlanta).

PÜLÜMÜR: Kırızköprü nahiyesine bağlı Ağırak (Kocatepe), Abbasuşağı mezzarası (Boğalı), Çink (Sağılantı), Dancık (Derbeyli), Dağbek köyleri ve bu köylere bağlı tüm mezzaralar, Pardi (Uzunnevlir), Taxini (Gökçekonak), Kerte, Merxé (Çakırcaya).

NAZİMİYE: Kılıköy, İrsai (Dallıbağca), Xodis (Yazgallı), Xosom (Güzeltape), Çıvank (Sarıyayla), Derova, Kırık (Yığıtler) köyleri boşaldı. Aşağı ve Yukarı Xorik (Dolucan), Balucan (Ballican), Berli, Kömürçük, Güneşen, Dızık (Dermice), Kabaş, Bozalanı (Planan) köylerine boşaltmaları için süre tanındı.

TUNCELİ MERKEZ: Hasankale, Çaydüzü köyleri, Karakoç nahiyesine bağlı köyler, Deş nahiyesine bağlı Sin, Kargılar, Babaoğlu, Halkpınar, Hoçerli, Taverç, Havar, Kütlüca, Gini, Sibet, Kul köy ve mezzaraları.

ÇEMİŞGEZEK: Hadıçer (Bayramlı) köyü boşaltıldı. Ahduç (Tekeli), Eğink (Çizmeli) köylerine süre tanındı. ☺

DEVİRCİLER, EMEKÇİLER!

Parti silâhı artık elimizde.

Anıların silâhı sahip olmak değil, bu silâhı yerinde ve en etkili olabilecek bir tarzda kullanabilmektir.

Bu başarıldığında devrimin her alanında, her mevzide hızla büyüdüğüne tanık olacaksınız.

Parti hakkın kurtuluy umududur.

Parti, düzenin tek alternatiftir.

Partiyi sömürü ve zulüm düzenine karşı güçlü bir silâh olarak kullanabilmek ve onu kitleleri sarp sarmalayan bir umuda dönüştürmek, partiyi, savaş içinde büyütüp güçlendirebilmemiz bağlıdır.

Gelişmeye açık bir silâhtır parti.

Her gün daha etkili, daha vurucu mekanizmalar eklenebilir ona.

Partinin inşası, devrimci bir

partinin iktidar alternatifi bir güç olduğunu bilerek, bu bilinci donanmak ve kitleleri bu bilince donatmaktır. Partili olduğumuz

birinci kendimizden başlamak üzere tüm kadrolara, taraftarlara ve halka yayılmak durumundadır.

Devrimci hareketin tüm önemlerini daha yüksek bir düzeyde sürdüren, amaçlılıklarını aşan ve örgütlenme biçimiyle, ajitasyon propaganda yöntemleriyle, eylemlerinden günlük yaşamımıza kadar uzanan bir parti ruhu oluşturulmalıdır.

Söylenen her sözde, atılan her adımda, teoride ve pratikte, tüm ilişkilerde, tepeden tırnağa kadar parti ruhıyla donatılmalıdır.

Parti ya da partili olmak bir ulaşılacak değildir.

Soyut bir kavram, uzaktaki bir yapı da değildir.

Parti, kadrolarıyla, yöneticileriyle, savacıları, üyeleri ve taraftarlarıyla ve politikalarıyla, önderliğiyle vardır. Bunlarla ete-kemiğe bürünür, bunlarla savaşır ve savıştır.

O hâlde partili mücadelenin odağında da yine kadrolar vardır.

Parti misyonunun omuzlanmasında görev yine kadrolardır.

Kadrolar partili olmanın hayatın her alanında, her anında gerekli kıldığı, pekiştirilmesi hayata geçirildiğinde ve partili olma bilinciyle devrandığında, parti soyut bir misyon oluştuktan

çok uzak ve ancak o zaman halû kucağın, savagın ve devrime yaklaşılan bir işlevi yüklenmektedir.

Emekçiler:

DHKP sizin partinizdir. Onun önderleri, kadroları, savacıları, sizin içinden birleridir. Halkımızın bu en yığıl, en bilinçli öncülerinin kurduğu

bayıyı güveniniz ve desteğinizle büyütün. Büyüyen sizin umudunuz, aydınlanan sizin geleceğinizdir.

DHKP saflarında yer almanız için bir neden yok. Ama yer almanız için nedenler sayız.

DHKP onur için, adalet için, bağımız bir ülke, özgür bir vatan savaşının öncüsüdür. Bunları istiyorsanız, yerin bellidir.

Yüreğinizde sevgiyi, onuru, eşitlik ve adalet özlemini ve sömürleri, zulmedenlere boyun eğme cesaretini taşıyorsanız, yerin DHKP-C saflarıdır.

Parti olmak, partili yaşamak, partili savaşmak ve devtime iktidar alternatifi bir örgütlenmeye yürümek... 16 yıllık bir hedefti bu. 16 yıl zaferle ve yenililerle, kahramanlıklar ve ihanetlerle, ağır, sancılı kavga günleriyle bu hedef gerçekleştirilmeye çalışıldı.

Bu 16 yılda Türkiye ve Kürdistan devrimi yolunda katledilen mesafe çok büyüktü. Örgütlenme anlayışımızla, çalışma tarzımızla, silâhî eylemle kendisini yenilemede, gelenekler yaratmada, önemli derslerin alındığı, önemli bir birikimin sağlandığı bu 16 yıl devrimci hareketin parti olma gücünü verdi.

30 Mart 1972'den bu yana sahip olamayan, sürekli engellenen bir hedefti parti. Bu hedef, bu düş, partiye ve opheye sahip olmak, savaş partisi ve opheye sürdükçe, kuşkusuz yalnız devrimci hareketin değil, su ya da bu biçimde THKP-C'ye inanan, gönül veren, Parti-Cephe'li olmayı benimseyen on binlerce insanın, birçok grubun düşüdür. Bu düşü gerçekleştirebilir iradesini ve gücünü devrimci hareket göstermiş, bu onun sahati olmuştur.

Parti ve ophenin kuruluşunun kararını almak, savaş bunlarla sürdükçe, devrimci hareket açısından da, ülkemiz devrimi açısından da, halklarımız ve tüm devrimciler, demokratlar, yurtseverler açısından da tarihi bir karardır. Tarihi önemde bir adımdır.

Ülkemizde "sosyalist", "komünist" etiketli ve adına da "parti" denilen birçok yapı var. Ama açıktır ki, bunların hemen hepsi bu misyonun uzağında.

Parti ve pek çoğu da M-L parti anlayışının karikatürize edilmesiyle çıkmıştır ortaya. M-L teorinin, sayısız devrim tecrübesinin ışığında bakıldığında kendilerine verdikleri ad "parti" de olsa pek çoğu, kitlelerle bütünleşememiş olmalarıyla, hiziplerin cirit attığı örgütsel yapılarıyla, ideolojik tutarsızlıklarıyla henüz bir "grup" olmanın ötesinde değildir. Dahası, bir "grup" bile olmayıp da "parti" olan örnekler de yok değildir.

Devrimci hareket bütün bu 16 yıl boyunca durmaksızın "niye hala parti olunmadığı" eleştirileriyle karşılaştı. Onlar gibi savaşın, mücadelenin kıyılarındaki, öncülük-önderlik misyonundan uzak, kendini latından pek fazla işlevi olmayan -ama merkez komitesi, genel komite gibi şaşaalı organlara sahip-bicimsel bir yapı kurdığımız, sağdan-soldan alıntılarla hazırlanmış, neye hizmet ettiği belirsiz -ama mücadelenin sorunlarıyla örtüşmediği kesin- olan tüzükler, programlar yapmadığımız için, devrimci hareket partiyi idealleştirmekle, belirsizlikle, kendiliğindenlikle vs. eleştirildi durdu. Gömmedik, önce kendilerinin "parti" diye tanımladığı şeyin ne işleviyle, ne misyonuyla ne hayat içindeki varlığıyla, ne de kurulan ve işleviyle partinin ancak bir taslağı olabileceğiydi. Çünkü onlar partiyi çoğu kez üç-beş insanı bir araya getirecek bir tüzük hazırlamaya indirgemişlerdi. Kongre, konferans adını verdikleri toplantılarda tartışmaları neredeyse tamamı bu konuya ayrılmıştı. Ve gömmedikleri, gömme istemedikleri, ortaya çıkışından bu yana hep mücadelenin içinde olan, hayatı şablonlar-

la değil, Marksizm-Leninizmin diyalektik-göç kavrayıp özümleyen devrimci hareketin, partiyi, "iktidar alternatifi" olmanın bilinciyle düşünüp şekillendirdiğiydi. Oysa onlara göre "on yıllarca süren bir partileşme olmazdı".

Öncelikle devrimci hareket hiçbir dönem nerede başlayıp, nerede biteceği belirsiz bir partileşme süreci öngörme-mişti. Ve yıllar önce söylediği gibi de, "Bizim partimiz ideolojisi mücadeleden kopuk sayfalara yazı yazmaya indirgeyen; önderliği, kitlelerin kendiliğinden mücadelesine slogan üretmek olarak anlayan, pratikten kopmuş küçük burjuva aydınların tabele partisi olmaz" dı. (1)

Parti ve ona hayat verecek olan ideolojik birlik de, kadrolar da, tüzük ve programı da mücadele içinde şekillenmek zorundaydı. DHKP işte böyle bir yaklaşımın sonucu olarak 16 yılın mücadele pratiği içinde şekillenmiştir.

Partiye ve ona hayat verecek olan ideolojik birlik de, kadrolar da, tüzük ve programı da mücadele içinde şekillenmek zorundaydı. DHKP işte böyle bir yaklaşımın sonucu olarak 16 yılın mücadele pratiği içinde şekillenmiştir.

Tarihe şöyle kabaca bir göz atığımızda görürüz ki, dünyanın tüm devrimleri, en yakın coğrafyayı paylaşılan, en yakın karakteristik özelliklere sahip olanlar bile, birbirinden farklıdır. Devrim süreçleri her birinde, tüm "kısık" özelliklere karşın, kendi özgünlükleriyle yaşanmıştır. Aynı şey partiler ve bu partilerin oluşum süreçleri açısından da geçerli olmuştur. Devrimini yapmış ya da yapmamış her parti, kendi ülkesinin somutluğu içinde, önceki hiçbir kalıba birebir uymaksızın partileşmiştir.

Örneğin Rusya'da RSDİP'in, Çin'de ÇKP'nin, Kuba'da 26 Temmuz Hareketinden KKP'ye uzanan örgütlenmelerin, AEP'nin ya da El Salvador'da FSLN'nin, Nikaragua'da FMLN'nin birbirlerinden onlarca farklılığı olan oluşum süreçleri, devrim mücadelesinin dinamiklerini, değişkenliğini de ortaya koyar.

Devrimin stratejisinde, partinin yapısında, ona biçilen rolde geçerli olan farklılıklar mücadele biçimlerinde, örgütlenme ve çalışma tarzında, partinin oluşum sürecinde de geçerliliğini korur. Çünkü bu sayıların her birinde devrimci yaklaşımın, egemen sınıfların devrim önüne çıkarttığı engelleri aşmaya hizmet eder. Teorisiyle ve pratiğiyle kitlelere önderlik edecek bir örgüt, birinci olarak kendi somutunu çözümlüyor, bu somuta denk düşen biçimleri, politikaları ortaya koymalı ve ikinci olarak da süreçteki değişiklikler ve hayatın ihtiyaçları karşısında, yeniyi tahvil edebilmek, değişiklikleri karşılayacak yeni çözümler üretebilmelidir. Aksi iten anlamlıdır.

Asla ve asla unutulmamalıdır ki, oluşturulan örgütlenmelerin, anlayışların, program, tüzük vb.lerin, strateji ve taktiklerin varlık nedeni devrimin, devrim sürecinin ihtiyaçlarıdır. Her şey bu ihtiyaca yanıt verebildiği ölçüde geçerli ve gereklidir.

Devrimci hareket partileşme sürecini de böyle ele aldı. Partiyi, ne zaman, nasıl, hangi temeller yerine geldiğinde yaratılacağı belli olmayan, idealleştir-melerle ulaşılması çok güç bir hedef

haline getiren abartılı yaklaşımın da; partiyi kağıt üzerinde bir program ve tüzükten ibaret sayan, küçümseyen yaklaşımın da uzağında oldu.

Solun bütün ideolojik, örgütsel çizgilerini belirleyen taktiklik ve dogmatizmi parti konusunda da kendini göstermiş, bu tür bir yaklaşım solu klasik gelenek aynen uygulamaya yöneltmiştir. Oysa her ülkenin devrimci partisi, M-L'in evrensel düzeyde geçerli temel tezlerinin ışığında ülkenin kendi somut koşullarında şekillenmek zorundadır. Bu partinin kitleleri örgütleyen, savıştıran bir parti olmasının sınırı budadır.

Solun bir kısmı partinin örgütsel inşasındaki bu taktiklikli mücadele alanına da taşımış, "parti olunmadan siyasî mücadele verilemeyeceği" savıyla ken-

haline getiren abartılı yaklaşımın da; partiyi kağıt üzerinde bir program ve tüzükten ibaret sayan, küçümseyen yaklaşımın da uzağında oldu.

Solun bütün ideolojik, örgütsel çizgilerini belirleyen taktiklik ve dogmatizmi parti konusunda da kendini göstermiş, bu tür bir yaklaşım solu klasik gelenek aynen uygulamaya yöneltmiştir. Oysa her ülkenin devrimci partisi, M-L'in evrensel düzeyde geçerli temel tezlerinin ışığında ülkenin kendi somut koşullarında şekillenmek zorundadır. Bu partinin kitleleri örgütleyen, savıştıran bir parti olmasının sınırı budadır.

Solun bir kısmı partinin örgütsel inşasındaki bu taktiklikli mücadele alanına da taşımış, "parti olunmadan siyasî mücadele verilemeyeceği" savıyla ken-

dini mücadelenin dışında tutmuştur.

Devrimci hareket partileşme sürecini örgütsel açıdan biçimlendirirken, kendini şematik kurallarla sınırlanmış, bu sürecin ilişkilerinin temeline yoldaşlık ve güven ilişkilerini, mücadelenin gerekli kıldığı kuralları koymuştur. "Bizim partimizin hukuku, örgütsel işleyiş ve kuralların bir kağıt üzerinde biçimsel olarak belirlenmesi ile değil, bizzat hayatın içerisinde biçimlenen ve kurulan işleyiş ve kuralları yazılı hale getirilmesiyle oluşacaktır." denilmiş ve süreç de böyle gelişmiştir.

İkinci olarak bu süreç, partileşme süreci, hiçbir zaman mücadelenin dışında tamamlanmaya çalışılan bir süreç olmadı. Faşizmin sürekli olduğu bir ülkede parti de baskı ve terör koşullarında kurulmek zorundadır.

Böyle bir ülkede "partileşme sürecini mücadelenin dışında yaşayan bir hareket zaten bir türlü partileşme noktasına gelemeyiz ya da geldim dediği noktada oluşturulan parti, mücadelenin ihtiyaçlarını karşılayabilecek bir nitelikten uzak olur. Devrimci hareket pratiğini "Partiyi oluşturma sürecindeki aşgari örgütlü bir hareket, kendi stratejik çizgisi perspektifinde mücadele etmek zorundadır." anlayışıyla biçimlendirmiş ve

Partiyle yürüyoruz

bu anlayışın sonucudur ki, siyasi sonuçlar yaratan bir mücadelenin örgütleyicisi olmuştur.

DHKP işte böyle bir anlayışla, mücadelenin içinde, kitlelerle iç içe, direnişler yaratıyarak, mücadelenin sorunlarına vakıf olarak, kadrolarını, taktiklerini, politikalarını sinaya sinaya oluşturmaya devam eden bir partidir.

PARTİLEŞME SÜRECİNİZ TARİHSEL OLARAK KIZILDERE'DEN BAŞLIYOR

30 Mart 1994'te DHKP'nin kuruluşuna kadar uzanan partileşme süreci gerçekte tarihsel anlamıyla 30 Mart 1972'de THKP-C'nin fiziki olarak yok edilmesiyle başlayan bir süreçtir.

Kızıldere'deki fiziki yenilgi bir siyasal

he olarak siyasi arenada yerini alması bu sürecin durmaksızın yenilenen idealidir. Sonraki sürecin kopuşları, ayrılıkları da çoğu kez bu ideal çerçevesinde, -bu idealden uzaklaşma ya da ideale bağlılık temelinde- ortaya çıkmıştır. THKP-C'nin mirasını tereddütsüz savunan ve göderik devrimci hareketi oluşturacak olan gençliğin önderlerinin Ankara Devrimci Gençlik grubuyla birleşmelerinde de, kopuşlarında da, odakta bu vardı.

Evet, en büyük arzu, halk kitlelerinin karşısına yeniden THKP-C olarak çıkmaktı. Ve ozaevinden çıkan kimi eskilerin önderlik ettiği Ankara Devrimci Gençlik grubu söylemde bundan yana gözüktüyordu.

Ama öte yandan süreç sancılıydı. Bu arzuyla gelmenin bir aydaında ideolojik birliği vardı. 1977'ye gelindiğinde ideolojik bir için sağlanması için, zorlamayla da olsa bir adım atıldı. Ideolojik birliğin temel taşlarını oluşturacak bir bildirge taslağı hazırlandı. Bildirginin temelinde "1971 hareketinin örgütsel olarak yenilmesinden sonra Türkiye'nin çeşitli bölgelerinde hayatın kendiliğinden ön plana attığı kişiler tarafından yönlendirilen, un-ti-faşist mücadele içinde örgütlenen grupların, bildirgede ortaya konan asgari ideolojik görüşler etrafında ortak oray temelinde birleşerek partileşme sürecinin başlamasında hemfikir olmaları." (2)

Ne var ki hemen bu sürecin ardından Ankara hizbi yöneticileri partileşme süreci ilkelerini tasfiyeye yönlendirdiler.

Partileşme süreci ideolojik ve örgütsel birliği sağlama süreciydi. Ama tasfiyeciliğin ısrarla kaçtığı yanlar tam da bunlardı. Artık açıkça ortaya çıkıyordu ki onların sorunu THKP-C düşüncesinin savunulması, birliğin sağlanması ve yeniden partinin örgütlenmesi değildi. Tersine THKP-C'nin iy niyetli, samimi savaşma isteğiyle dolu potansiyeline, sinsice, "eskikliklerini kullanarak kendi sağcı, sivil toplumcu anlayışlarını dayatmaya çalışıyorlardı. Onlarındaki tek engel THKP-C mirasını savunan, sahiplenilen kadrolardı. Başta "yarış anlaşılması", "bu bağlamda anlaşılmalıdır" türünden kaçamak yanıtlarla süren ideolojik tartışmalar artık tümüyle sonuçsuz kalıyordu. Süreç bu yanılla tıkanmıştı. Dayatma ve tasfiye girişimleri karşısında ayrılık kaçınılmazdı. Çünkü tasfiye edilecek istenen, şu ya da bu kadrolar, şu ya da bu alan değil, ideolojik çizgisiyle, devrettiği devrimci mirasla birlikte THKP-C'nin ta kendisiydi.

78 1 Mayıs mitingi THKP-C'yi savunan, pratiklerle bu genele, bu mirasa layık genç kadroların, militanların tasfiye edilmişliği boş çıkartıldığını ilanı oldu. On birlerce insan Devrimci Yol tasfiyeciliğini reddettilerini, tasdikları yüzlerce "Yolu-

Şehitlerimiz, DHKP sizin eserinizdir

Mahirler, Hüseyin'ler, Ulaş'lar... Karlangaçlar, Küçükçiğçiller, Apo'lar, Haydarlar... Ferit'ler, Niyazi'ler, İbrahim'ler, Sabolar, Sinan'lar, Fazıl'lar, Seherler, Veyse'ler... Dersimin, Toroslar'ın, Karadeniz dağlarının şehitleri... DHKP sizin eserinizdir.

Partiye ulaşmak için kat ettiğiniz bu yolun kar makinelere sizlersiniz. 16 yıllık tarihimizin sahipleri, yazarları herkesten ve her şeyden önce sizlersiniz.

Devrimci Sol'u eylemleriyle, kahramanlıklarıyla, fedakarlıklarıyla var eden, güçlendiren, bugün sahip olduğumuz ve onur duyduğumuz geleneklerin ilk halkalarını oluşturan birçok önder kadro, birçok savaşçı bugün aramızda yoktur. Ama onlar DHKP'nin kuruluş kongresindeydiler yine de. Ve şimdi DHKP'nin saflarındalar. Parti sözcüğünün her geçişinde birlikte ışımsı gözlerimiz, "Partiye, Cepheye, Orduya" diye yazılan her satır aynı coşkuyu yaratmıştı.

Devrimci hareketin partileşmesi için yaşamlarını tereddütsüz ortaya koyarlarken, geriye, bizi partiye ve devrime götüren bir tarih bıraktılar. Bu tarihin dönüm noktalarında hep onlar vardı. Ve onlar olacaktılar. Kuşkusuz partilî mücadele içinde de daha çok şehitler verilecek, destanlar yazılacak. Çiftçehavuzlar'a, Bağcılara yenileri eklenecek, ama ilklerin, bu tarihin öncülerinin hep farklı bir yeri olacaktır.

Partiye doğru atılan her adım mimarları ve emekçileriydiler onlar. Bu binanın bir gün mutlaka ama mutlaka biteceğinin inancı ve güveniyle kardılar harcını; emeklerini esirgemeksizin, terlerini sakımsızca tuğla tuğla yükselttiler duvarlarını.

Evet, şehit yoldaşlarımız, o "bir gün" bugündür işte. Rahat uyuyun. Verdığımız sözlerden biriydi bu. Yerinize getirdik. En büyük sözümüz de yerine getirilecek. Emin olun ve rahat uyuyun.

DHKP bayrağıyla sanlıp geleceğiz artık yanınıza. Ve DHKP bayrağıyla bu ülkenin dağlarının doruklarında ve kentlerinin meydanlarında zaferimizi kutlayacağız.

Parti bayrağı bize bıraktığınız en büyük mirastır. Hiç yere düşmeyecek.

mut Çayan'ların Yoludur" pankartıyla ilan ediyorlardı.

THKP-C tasfiye edilemezdi. Ve parti yeniden örgütlenecekti.

KESİNTİLERE SAĞSIN PARTİ HEP ÖNÜMÜZDEKİ HEDEFİ

Devrimci hareket 1978'de Devrimci Sol olarak mücadele arenasında yerini aldığıda, partileşme sürecini savaş içerisinde tamamlamaya sözünü verdi. Devrimci Sol artık THKP-C mirasını örgütü bir yapı olarak sahiplenmişti.

Bu mirasın savunulup, sahiplenilmesi, elbette 12 Mart terörünün ardından sağ, uzlaşmacı, reformist tezlerini pazarlamak için uygun bir ortam bulduğunu düşünen kimileri rahatsız etti, korkuttu.

Opörtünist ve revizyonist sol, THKP-C'yi yalnızca silahlı eylem yapan bir foko olarak sunmak istiyor, THKP-C'nin fiziki yenilgisini kendi sağcılığının, reformizminin gerekeşi haline dönüştürmeye çalışıyordu. Solun bu kesimleri, THKP-C'yi ve pratiğini rahatça çarpıtmalarının sınırlarını daraltan Devrimci Sol'a da aynı eleştirilerle yöneldi. Devrimci Yol tasfiyeciliğinin ve onunla flört eden oportünizmin fiziki engellemelerinin dışında, Devrimci Sol'a bu yönüyle de bir ideolojik saldırı başladı. Öyle olmadığının bile bile devrimci hareketi, THKP-C'nin sol yorumlarıyla aynı kefeye koyuyorlardı. Ne var ki devrimci şiddetle kitle hareketini birleştiren, kitlesel-leşen, silahlı mücadelede olduğu kadar,

demokratik mücadelede de yadsınmaz bir pratiği olan Devrimci Sol, onların hem geçmişle, THKP-C'ye ve hem de o güne, Devrimci Sol'a ilişkin çarpıtmalarını, ham hayallerini boşa çıkardı.

Devrimci Sol, yaşadığı süreci, sağ ve sol sapmayla arasında kesin çizgiler koyarak, partileşme süreci olarak tanımladı ve pratiğin, siyasi mücadelenin içinde olarak bu hedefe yoğunlaştı.

Partileşme süreci iradi ve kolektif bir süreçti. Bu doğrultuda adimlar atıldı. Hareketin "programını partileşme sürecine uyarlaması gerekiyordu. Hayatın dayattığı çelişkileri çözerek ve mücadeleyi örgütlediği oranında geliştirecek partileşme sürecini aşmak -tamamlamak- zordu. Ve bu örgütlenme süreci stratejik örgütlenmenin nüvelerini içerisinde taşıyacak şekilde politik-askeri örgütlenmelerin yaratılmasıyla başladı." (3) Mücadelenin ve örgütlenmenin daha iradi bir hale dönüştürülmesinin her adımıda düşmanın saldırılarıyla karşılaşıldı. Gençliğine karşı halka ve devrime karşı sorumluluğuyula anti-faşist mücadelenin yükünü omuzlayan devrimci harekete karşı solun da katkılarıyla komplolar kuruldu. "Platformcular'dı bu komplonun adı. Devrimci hareket ideolojik çizgisinden, parti hedefinden sapılmayla çalışıyordu. Saldırıları, komploları boşa çıkardı. Süreç mücadelede, politik ve askeri örgütlenmede, hareketin organizması ve merkezleşmesinde sağlanan atımlarla gelişti. Kimenin yadsıyamayacağı ve her gün büyüyen bir güçtü artık Devrimci Sol.

Devrimci hareket önüne koyduğu programı tamamlama yolunda hızlı adımlar atmış, cunta önüsünde partileşme açısından örgütlenmede nitef sağı-

zaferdi. THKP-C geleneği, çizgisi, Kızıldere'de bir daha sökülememesine bu ülke topraklarına kazandı. İşte bu anlamdadır ki, partinin yeniden yaratılması, THKP-C'nin ortaya koyduğu teori ve pratiği benimseyen gençliğin daha ilk gündön coşkusu ve heyecanını taşıdıktan bir düşüdü. THKP-C fiziki olarak da yeniden var olmalı, savaş Kızıldere'de kaldığı yerden sürdürülmeliydi.

Gençler, tecrübesizdiler ve ortalıkta pek çok "eskinin", "otorite"nin hükmü vardı. "Eski"ler yalpalamalar içinde "siyaset" yaparken, gençlik kendi çapında mücadeleyi örgütüyordu ve gücünü de geçmişten, THKP-C'nin mirasını hesapsız, art niyetle, tereddütsüz sahiplenmişinden alıyordu. Mücadelenin gerçekleriyle tanışıkça bu miras gençlikle bütünleşti. Kimlerin görmeyen geleneyeceliği bu THKP-C potansiyeli, THKP-C'yi yalnız ideolojik olarak savunmakla kalmıy, giderek pratiğe de damgasını vuruyordu.

75-76'lar işte bu potansiyelin THKP-C'nin yeniden yaratılması anlamında ilk örgütü adimları attığı süreçti. Bu süreçte tabanların savaşmak isteyen gençliğin oluşturduğu grup yapıları çıkar ortaya.

THKP-C'nin yeniden parti olarak, cep-

ma arifesine gelmiş, mücadele ve örgütlenmeyi tüm boyutlarıyla kucağalayabilecek bir konuma ulaşmıştı. Örgütsel mekanizmalarda, kurumsallıklarda kuşkuş eksiklikler vardı. Ancak devrimci hareket kitle mücadelesine, anti-faşist mücadeleyle önderlik edebilen bir konumdaydı. Mücadele ve örgütlenmesi büyük ölçüde yaygınlaşmıştı. Ancak cuntaya birlikte alınan darbeler bu sürecin kesin-tiyе uğramasına yol açtı. Cuntaya kadar ki dönemde atılan ideolojik, politik, örgütsel adımlarla belirli bir şekillenme yaratıldıysa da bunun parti olmasının kopulı herüz tam olarak olunamamıştı. Darbelerle birlikte hareketin savaşma gücü oldukça zayıfladı. Parti hedefine ulaşılması açısından elverişli noktadan uzaklaşmıştı.

1981-82'te yenilen darbelerle ise devrimci hareket açısından daha güç bir dönem başladı. Parti hedefi pratikte daha tali bir durumda kaldı. Savaşma gücünün belli ölçülerde yitirildiği bu süreçte var olan ilişkileri toparlamak, örgütsel varlığını devam ettirmek ve bu aşamayı güçlükle cuntaya karşı direnme, savaş sürdürmek öne çıkan görev oldu.

'83'te cunta öncesinin ve cunta döneminin bir değerlendirilmesi yapıldı. "*Hareketimizin Gelişimi ve Devrimci Mücadele*" başlığıyla yayınlanan bu değerlendirmede partiden ne anlaşıldığı, partileşme sürecini nasıl ele aldığımız ve nasıl şekillendirdiğimiz yeniden genişçe çözüldü. Süreci devrimci hareketin kadrolarının açısından daha da netleştirildi. Dönemin yüklediği görevlerin yerine getirilmesiyle partileşme iç içe geçenecekti.

'85'te ricat kararı alındı. Devrimci hareket ricatı soldan farklı yaşıadı. Doğal olan da buydu. Hayatın ve mücadelenin içinde olundu yine. Hedefimizde parti yine vardı. Ricat süreci toparlanmanın sağlanması ve partileşme sürecinin hızlandırılması esas alınarak şekillendirildi. Çeşitli eksikliklere, yetmezliklere karşın bu süreç '87-'88'de gelişen kitle hareketine önderlik edilebilmesini, devrimci potansiyelin toparlanmasını olanaklı kılacak birimleri yaratırken, yeniden bir atılımın da koşullarını hazırladı. Devrimci hareket bu yıllarda ricata rağmen, ricatı devrimci bir tarzda yorumlamasıyla toplumsal muhalefetin en önünde idi. Yaygın bir kitesellik yakalanmıştı. Parti hedefini daha da yakınlaştırmak için bu süreç boyunca kitle hareketlerinde, demokratik faaliyetlerde, ideolojik alanda sağlanan yükselişin, stratejik çizgi ve alanlardaki gelişimle tamamlanması zorunluydu.

PARTİ HEDEFİ ARTIK DAHA

SOMUT

İşte tam bu kesitle yapılan tartışma ve değerlendirmelerin bir ürünü olan "*Yolun Neresindeyiz*" broşürü, yeni atılım sürecinin perspektifini ortaya koymanın yanında partileşme sürecinin de ete-kemiğe büründürülmesi oldu.

Nasıl bir partiyi hedeflediğimiz bir kez daha tanımlandı bu değerlendirmede.

"*Kuşkusuz bugün eldeki insan malzemesiyle kurulacak bir partinin her halükarda oportünistlerin partilerinden çok daha işlevli olacağı açıktır. Ama bu parti ne THKP-Cyi aşan bir parti ki bugün oluşturulacak bir parti THKP-Cyi aşmalıdır ne de M-L bir parti olacaktır. Biz, adı-parti olan bir partiden değiliz, sınıf savaşına önderlik eden, ülke genelinde politikalar üretip, bunları uygulayan, her gün biraz daha gelişen ve kitleleri savuşturan gerçek bir öncül partiden söz ediyor-*

ruz." (4)

Partileşme süreci burada idealize edilmelerden, şematikliklerden, şiirli bir değnek olmanın çıkartılıp, 10 yıllık pratikimizle birlikte somut koşulları içersine oturtularak parti için atılacak adımların tam bir netlikle ifade edildiği bir programa kavuşturuldu.

Evet, artık parti daha somut bir yakınlıktaydı; "...Sunulan, sunulan yaratabildiğimizde, sunulan sağladığımızda" denilerek atılacak adımlar maddeleştirilmiş, nitel sırtının "nerede başlayıp, nerede biteceği" belirlenmişti.

Yaratılı örgütlenmesi, kolektif işlerlik, örgüt iradesini hakim kılma, siyasi ve askeri pratiği örgütleyebilme, liderlik kurulumunu yaratma, siyasi pratiğe belli bir istikrar kazandırma ve benzeri başlıklarla ifade edilen hedeflere ulaşılığında, hareketin nitelik sırtına yapacağı örgütölüyordu bu belirlenmelerde.

Süreci bir atılım süreciydi. Komiteleşme, kitleye ulaşmada, değişik alanlara uzamada sürekli bir gelişme söz konusuydu. Sürece damgayı ise silahlı savaşın başlatılması ve giderek

boyutlandırılması, yaygınlaştırılması vardı. İşkencecilerle, MIT mensuplarına, muhbirlerle, itirafçılara, hemen tüm halk düşmanlarına yönelen silahlı savaş, oligarşinin krizini derinleştirip, onların safında telası büyütürken, solun dikalarını devrimci hareketin üzerine çekti, halkta umut yarattı. Bu yıllarda atılma paralel olarak parti-cepheli savaşmak koşusu her gün biraz daha büyüyü, devrimci hareketin tüm kadro ve taraftarlarında bir tutku haline geldi.

Bu süreçte yaratılan örgütlenme de, tüm bu yarlanıya "*partiyе giden yolda bir geçiş süreci*" örgütöl olarak adlandırılmıştır. Bu süreç katımlılığın ve demokrasinin, aynı zamanda da merkeziyetçiliğin daha açık ve daha geniş bir biçimde uygulandığı, siyasi-askeri örgütlenmelerin yaygınlaştığı bir süreçtir.

12 TEMMUZ, 17 NİSAN, DARBE.., HİÇBİR ENGEL BİZİ PARTİ HEDEFİNDEN UZAKLAŞTIRMIYOR

Devrimci hareket 17 Nisan 1992'nin öncesinde mevcut durumu "*Parti Arifesindeyiz*" diyerek tanımladı. Örgütlenmemizin ve savaşımızın ulaştığı boyut, yaratılan gelenekler, sağlanan kitesellik ve kadro birikimiyle partinin oluşturulabileceği bir aşamayıydı bu.

Sabo ve Sınan'ın da içinde yer aldığı Merkez Komitesi tarafından yapılan bu tespiti, Devrimci Sol Merkez Yayın Organının çıkartılması ve parti kuruluş toplantısının yapılabilmesi için hazırlıklar izledi.

17 Nisan, işte tam bu hazırlıklar yapılrken geldi. Devrimci hareketin iki MK üyesinin de içinde olduğu 11 Devrimci Sol savaşçısı kalleddi. Kayıplarımız büyüktü. Ama 17 Nisan direniş destanı, politik etkisiyle daha da büyük oldu. 17 Nisan direniş devrimci hareketi dünya ve Türkiye halklarının gözünde bir kez daha

yenilmez kıldı. Umudu ve güveni pekiştiren, yayın bir direniş oldu 17 Nisan.

Yolumuza devam etmeli, parti hedefi doğrultusunda alınan kararları hayata geçirmeliydik. 17 Nisanı ancak böyle yaşatıp, yerine oturtabiliriz. Parti bir noktada düşmana indirilebilecek en güçlü vuruşlardan biri olacaktı. Hazırlıklar bu yönde yoğunlaştırıldı. Bir yandan 17 Nisan'ın açtığı boşluklar doldurulurken, diğer yandan parti konusunda ideolojik-siyasi donanın geliştirilmesi, atlyapının sağlanılması çabaları sürüyordu.

Devrimci Sol dergisinin 5. sayısı hazırlanmıştı. Ve bu dergide yer alan yazılardan biri de önderlikle yapılan ve "*Partinin Arifesindeyiz*" açıklamasını içeren röportajdı. Önderlik bu röportajda geçmiş, partiyi ele almıştı değerlendiriyor ve gelişen noktadan artık böyle bir adım için yeterli olduğu tespitiyle beklenen açıklama yapıyordu. Büyük düşüncünüz, hedefimizin gerçek olmasına çok yakındı gerçekten de. Devrimci Sol siyasi arena ya parti olarak çıkacaktı.

Bu, savaşımızın büyümesi, yaygınlaşması ve oligarşiyi indirgimiz vuruşların daha etkili, sonuç alıcı olması demektir. İktidar yürütüşünde kalıcı, geri döndürülemez adımlar demektir. Bu adımları atabilecek güçteydik.

Ama oligarşinin dışında bundan korkan başkaları da vardı.

Parti, boyutlanan, daha fazla bedel isteyen savaş gerçeğini göğüsleyemeyen küçük burjuvazinin karşyer, mevki hesaplarının da altüst olması demektir.

İç düşman 13 Eylül ihanetiyle partiyi engelledi. Bir kez daha engellenmişti parti. Partileşme sürecimiz bir kez daha kesintiye uğratılmak isteniyordu. Verilen zarar partinin engellenmesiyle de sınırlı değildi. Zararın capı şehitlerle, tutasaklarla, dağılan birimlerle, kitlelerin değerlerle genişliyordu.

Ama partinin daha fazla engellenmesine izin verilmezdi. Devrimci hareketin kadrolarının, taraftarlarının, kitesinin yıllardır beklediği bu müjde daha fazla ertelenemezdi.

Önderlik ve hareket tereddütsüz sahiplenildi. Devrim yürüyüşünün kesintisizliği sağlandı.

İç düşmanın mahkum edilmesi ve giderek pratikte de alt edilmesiyle partileşmenin önu açıldı. Darbeciliği aşarken, çeşitli alanlarda yeni baştan örgütlenirken, parti yine hedefteydi. Biz bir adım geriyeye alan darbe sürecini daha ileri fırlatarak aşmıştık. Devrimci hareket anımsı, yoldaşlık ve güven ilişkileri pekiştirilmiş, örgütlenmede, savaşmakta kendisine engel olan bağlardan kurtulmuştu. Sürecin verdiği tüm zararlara, yol açtığı tahribatlara, dezavantajlara karşın şimdi daha güçlüydük. Darbe süreci, darbecilere, oligarşiyе ve oportünizme karşı verilen yoğun mücadele boyunca yılların eğitimliliğini kısa süreye sığdırmıştı.

Bu birikim iki adım ileri çıkamamızın zemini oldu. Parti için adımlar, hazırlıklar sonlandı. Ve kongre toplandı. DHKP bu hedefe ulaşılmasındaki kararlılığı adidir işte. Devrimci Sol artık onca engellere, komplolara, kayıplara karşın, partidir, DHKP'dir.

Hiçbir şey, komplolar, cuntalar, operasyonlar, katliamlar, kayıplar, dış ve iç düşman bu hedefe ulaşılmasını engelle-

yememiştir.

PARTİMİZ SAVAŞ İÇERİSİNDE BÜYÜYÜP, GELİSMESİNİ SÜRDÜRECEKTİR

Bugün devrimci hareket, Türkiye halklarına DHKP adıyla seslenebilmenin onurunu taşıyor. Ve halkımızı DHKP önderliğinde iktidarı almaya çağırıyor.

Evet, artık partiliyiz. İktidar savaşını parti, cephe yürüteceğiz. Partiyе ulaşmak bir sürecin -partileşme süreci olarak tanımladığımız bu aşamanın- sonudur. Ama öte yanıyla bir başlangıçtır.

Bugün oligarşi devrimin kitleler nezdinde bir akışa dönüşmesi için elindeki tüm olanakları sonuna kadar en vahşi yöntemlere başvurarak seferber etmekte, mücadelenin boyutlanmasını ve kitlelerin devrimleşmesini önüne her gün yeni şekiller atabilen engeller çıkarmaktadır. Öte yandan devrimci mücadelenin önüne çıkan ve kaynağı kendimiz olan sorunlar da vardır. Artık atılan adımları geri çevirmeye kimsenin gücü yetmeyecektir. Ne var ki küçük burjuva kökenden, amatörcü kavrayışlarından kaynaklanan bu sorunlar her zaman hızmızı kesmeye adaydır. Öte yandan kaynağını 16 yıllık mücadelemizden, yaratmış olduğumuz geleneklerden, emekçi halk kitlelerinin düzene hoşnutsuzluğundan ve öfkesinden alan büyük, sınırsız bir güçümüz var.

İşle, partiyi ve cepheyi ülkemizdeki devrim sürecinin bir özelliği olarak, oligarşinin ve kaypak sınıfsal yapıların önümüze getirdiği bu engellerle, bu sorunlarla ve bu sınırsız güçle, devrimce açık bir halkla birlikte kucağıyoruz. Parti Türkiye halklarının mücadelesinin ihtiyaçlarına bugün verilen bir yanıtıdır. Mücadele yerinde saymayacağı gibi, parti de yerinde saymayacak, değişen ihtiyaçlara göre kendini geliştirecektir. Devrimci Sol geleceğinde olduğu gibi açıklık yine temel bir politika olacak, eksikliklere zaafırlara ulaşılacaktır. Lenin'in "*Şimdiye kadar ortadan kalkmış olan bütün devrimci partiler kendilerini ihmal etmişler, güçlerinin kaynağını görmeyi beceremedikleri ve zayıflıkları üzerinde konusmaktan korktukları için batmışlardır.*" (5) deyişinin öğrettiği gibi, engellerin ve sorunların Parti-Cephe silahıyla daha iradi ve kolay aşılacağı; sahip olduğumuz ve edilebileceği güçlerin devrimce kanaliz edilmesinin Parti-cephe silahıyla daha mümkün olduğu açıktır. Sorun bu noktada, bu silah iyi kullanıp kullanılmamakta dönüşmektedir. Bu silah profesyonelce kullanıldığında devrim yürüyüşü kendi mecrasında hız kazanmış olacaktır. Parti bugün karşı karşıya olunan sorunların aşılmasında, kitle örgütlenmelerinde, silahlı savaşın geliştirilmesinde, örgütsel yapıların kolektif ve dinamik bir işlevliği kavuşturulmasında sahip olduğumuz etkili bir anahtardır.

Umudun yeni adidir DHKP. Devrimci Söfe duyulan güvenin yeni adidir. Bugün yapılacak tek şey bu ada layık olmaktır. Ve bu adı ezilen, Türkiye halklarıyla kucağıyla taşımaktadır.

DHKP kutlu olsun halkımıza!

- (1) Yolun Neresindeyiz, Dava Dosyası-I, syf.40
- (2) Devrimci Yol Hareketinde Tasfiyecilik ve Devrimci Çizgi, (1978), Dava Dosyası-I, syf.31
- (3) Hareketimizin Gelişimi ve Devrimci Mücadele (1983), Dava Dosyası-I, syf.413
- (4) Yolun Neresindeyiz, Dava Dosyası-I, syf.44
- (5) Düşünceler, Aforizmalar, syf.128

Feodal kültürün istikrarlı takipçisi: TKP/ML

TKP/ML'nin eksik, hata ve zaaflarını dün de eleştirdik, bugün de. Aman yanlış anılar, aramız bozulur kaygısına hiç kapılmadık, bundan sonra da kapılmayacağız. Eleştirilmesi gereken yerde taffımızı sakımadık. Eleştiriyi yalnızca dostlukları güçlendirir. Ne var ki TKP/ML dün de, bugün de eleştirilerimize karşı tahammülsüz oldu. Devrimci hareketle rekabet etmeyi kendine özel bir görev bildi. Bu konuda dostluk eli uzatmak yerine sırtını döndü hep. Kendilerini eleştiriyoruz, "düşmanlık" yapıyorsunuz diyorlar. Eleştiriyoruz, "herkes sizin gibi düşünmek zorunda değil" diyorlar. Bu yaklaşım belli bir kültürün ifadesidir. O da sahip oldukları feodal kültürdür. Sahip oldukları bu kültürdendir ki devrimci ilişkilerle feodal ilişkileri birbirine karıştırıyorlar. Bu yüzden de eleştirilere verdikleri cevaplarda bu sınıfsal kökenin özelliklerini yansıtır. Devrimci eleştirilere karşı, kabaca "Biz nasıl eleştirirsiniz", "Bize bunu nasıl söylersiniz" türünden tepkiler göstermeleri de aslında bundan kaynaklanıyor.

Niçin böyleler, niçin böyle oluyor? Bu sorulara ilişkin pek çok yan belirtilebilir kuşkusuz. Ama önde sorun şudur; ideolojik-politik-taktiksel kısırlıkların, ideolojik mücadele adına ilkesizliği, kültürü, hakeret, kesmen da olsa var olan devrimci değerleri yok saymayı ve kimlerle tartışım gözlemleyen bir üslubu kazanmaz kılıyor. TKP/ML gibi siyasi grup ve kişilerle sağlıklı ideolojik tartışmalar yapmak gerçekten zor oluyor. Çünkü ideolojik kısırlık, onları devrimci gibi düşünüp, adım adım yerine, içinden çıkıkları sınıf ve tabakaların özellikleriyle düşünüp, davranmaya iliyor. Aslında hayatın diğer alanlarındaki davranış tarzları da bunun, bu kültürün dışıdır. Sorun bu türdür.

İçinden geldikleri sınıf ve tabakanın, yani köylülüğün ve küçük burjuvazinin en geri kesimlerinin özellikleri olan **abartı**, üzerlerinin atamadıkları bir davranış tarzına dönüşüyor. Eh, böylesine abartı yaparken de "doğallıkla" eleştiriyi tahammülsüz oluyolar. Aslında bu durum bir anlamda da kitlesel bir güç olamamanın, politik öngörünün yoksunluğun sonucudur. Çünkü TKP/ML kamuoyunda adını duyurduğundan bu yana, hiçbir zaman ne ciddi, sözü edilir kitlesel bir hareket gerçekleştirilmiş, ne de savunduğu stratejik çizgisi hayata geçirebilmiştir. Bunu yapmasına da olanak yoktur. Çünkü onlar hiçbir zaman devrimci bir yaklaşımı, düşünce tarzını, kültürü ve stratejiyi benimseyip uygulayabilecek bir önderliğe ve bilince sahip olamamışlardır.

Tutarlı bir ideolojiden yoksunluk, doğal olarak hemen her konuda politika ve taktik üretilemeyeceği beraberinde getirir. Devrimci harekete yaklaşımdaki pervasızlık, hırçnlık, demagogi ve sıradan basitlikler de bundan ayrı düşünülemez. Öyle ki, bu kısırlık, geçmişte de örneği çokça görüldüğü gibi, zaman zaman burjuvazinin ağızyla konuşmayı da beraberinde getiriyor.

Egemen güçlerin çeşitli politikalarından kitlesel gelişmelere, devrimci taktikler karşındaki tavırlara, ya da devrimci örgütlere yaklaşma kadar pek çok sorun ya birkaç kıtaçdan ezberlenen kışkırtılmış alıntılara sınırlıdır ya da küçük burjuva dargörüştülüğün yansıması olan, abartılı,

yerine bir türlü otumayan yorumlara dayalıdır.

Bu yorumlar, abartılar ya da dargörüştülüğ, değişik zamanlarda değişik biçimlerde ortaya çıkabilir. Gelişmeler kimi zaman devrimci bir grubun sübjektivizmine bağlanan bir saplantı haline gelir, kimi zaman devrimci değerlendirmeler yapılmadığından dolayı çok kötümser veya iyimser tahalliller biçiminde, bir uçtan bir uca savulur durur. Bu savuluş sırasında da hep en devrimci, en dürüst, en ahlaki olmaktan söz edilmesi de ihmal edilmez. İşte bu nedenden dolayıdır ki, TKP/ML'nin bazı gelişmeleri kendi çıkarmaya uygun hale getirerek sunma alışkanlığı bir Cezgi düzeyine yükselmiştir. Yine, onların içinden geldikleri sınıf ve tabakaların üretim içindeki yerleriyle doğrudan ilintili olarak bu tür davranışlar, TKP/ML'de köklü ve yerleşik bir nitelik gösterir.

Şablonculuğa, Mao ve Enver Hoca'dan ezberlenen alıntılara, kaba ve ikel yorumlara dayanan "ideoloji" çizimlerini kitlesel örgütleyerek yönlendirmemesi ve bir türlü bu şablona uygun bir pratiği hayata geçirememenin bir uzantısı olarak iç yapılarında yaşanan sürekli bunalm, hizipler, komplolar, birbirlerine getirdikleri korkaklık, kaçıklık, revizyonistlik ve hanelik suçlamaları, bölünüp parçalanmalar vb. bunun sonucudur.

TKP/ML, içindeki bu ve benzeri gelişmeler çoğaldıkça, insanları safılarına tutmak "hemşerilerini tatmin etmek ya da yeni insanlar kazanabilmek için örgütsel, siyasi, hemen her gelişmeyi o köylü kur-nazlığı yanlılarına ele alarak, abartarak

"bir şeyler yapıyor" havasını vermek neredeyse başvurdukları tek yöntemdir. M-L bir bilinçten ve önderlikten yoksun kalınıp, içinden gelinen sınıfın özellikleriyle politika yapmaya kalkmanın doğal bir sonucudur bu.

Bir tartışma süreci yaşamadan, kitle mücadelesi içinde çok yönlü pratik içinde gelişmemiş, ideolojik birlikten yoksun olanların "biz partiyiz" demesinin kaçınılmaz sonucu, esen rüzgara göre yön belirlemekten, faydacı ve yılan yanlış yaklaşımlarda bulunmaktan, gelişmeleri devrimci tarzda yorumlamamaktan başka bir şey olmaz. Kendine en ufak bir toz zerresi kondumadan, dönüp kendi tarihine bakmadan vaaz vermeye çalışmanın da başka bir anlamı yoktur zaten.

Aslında her şey ülke özgürlüğü tahvil etmeye, bugün bir mücadele çizgisini ortaya koymayanların, kasaba politikalılığı aşamayan çaplarıyla halkı kurtarmaya kalkmaları temelinde ortaya çıkan çarpıklıktır. İşte ideolojisinden kültürüne, yaşam tarzından devrimci gelişmeleri yorumlamaya ve devrimci hareketle yaklaşma kadar hemen her şey bundan dolayı çarpık şekillenmiştir.

Belirttiğimiz gibi, bu davranış tarzı yalnız kırsal kesimde, yalnız dergi sayfalarında çıkmıyor ortaya; cezaevlerinden bulundukları her alana kadar, hemen her yerde değişik biçimlerle altında kendini gösterebiliyor. 15 yıl boyunca cezaevlerinde bu şekillenmenin daha çok örneklerine rastlandığı sıkça. Geçen 15 yıllık cezaevleri tarihinde hiçbir zaman ciddi bir programa, taktiğe ve örgütlüye sahip ola-

madılar. Buna bağlı olarak hep statükocu bir çizgi izlediler. Çünkü onlara göre asıl mücadele dışarıdaydı. Kendilerini fazla yıpratmamaları gerekiyordu. Ama her zamanki sahip oldukları kültürün bir gereği olarak onlar "en doğru karar veren, en iyisini yapan"lardı. Örneğin açık grevine gitmek için en son onlar mı evet dediler. Onların en son evet dediği (daha doğrusu demek zorunda kaldıkları) bir açık grevi başarıyla mı bitti, en doğru karar veren kendileridir. Çünkü değerleri hep erken açık grevine karar vermişler, ama onlar "tam yerinde ve zamanında karar" vermişlerdir. Ya da dışında kalmasınlar ve süreç-sonuç onları mahkum etmişse, bu kez bunun dile getirilmesine dayanamazlar hiç. Feodal gururları buna elvermez.

Tekkecilikle, hemşerilik ilişkileriyle, asan-kesen despot tavırlarla, yeni konforans umutlarıyla, olmayan eylemlerin propagandasıyla, devrimci harekete karşı canur atıp, örneğin darbe döneminde olduğu gibi onun bölünüp parçalanması için el ovuşturmakla ne kitleler örgütlenir, ne de devrimci çizgi savunulabilir. Bunun böyle olacağını sanmak siyasi in-tharlar eşanlamıdır.

Yolumuzda herkeşe ve her şeye rağmen yürüme kararlılığında, öte yandan birlikte yürüyebileceklerimizin ayaklarının yere sağlam basmasını isteriz. Ve bunun da eleştirilmez, muhasebesiz, hesaplaşmasız olamayacağını düşünüyoruz. Kendini devrimci eleştiriyi kapatan feodal kabuk parçalanmalıdır. Bu onlar açısından gerçekleri görmenin de tek yoludur.

Express dergisi işkencecilerin ağzından konuşmamalıdır

Express burjuva basından aldığı bir resmin altına, yine burjuva basından edindiği bilgisiyse ve o "aydınclıklara özgü burjuva hümanizmiyle" yorum-suz" notu düşerek üç satırlık bir yorum yapmış.

"İşkenceli üç satır... "Sahibinin sesi değil kendi sesi" olmakla övünen Express işkencecisi Menziri'ni ortaya attığı "İşkence" yazısında, iftirasına sayfalarında yer vererek işkencecilerin sesini duyuyor.

Düşmanın bin bir türlü hilesine, aşağılık saldırılarına, hiçbir kural tanımadan dayattığı kırıl savaşa en ağır koşullarda, günler ölümlerle birlikte gelirken bile devrimci ilke ve kuralara bağlılığını yitirmeden yanıt veren, işkenceyi bir insanlık suçu sayan devrimci hareketi, kırıl savaş kurmaylarının yalanlarıyla suçlamak kendini bilmezlik. Ama o kadar da değil. Ken dillerini sermayeye karşı emekçilerin safında gören ancak içine daldıkları ayrıntı dünyasının "hoş ama boş" atmosferi içinde boğulan Express'çilerin devrimci savaşın mantığını kavramaktan, ihanetli savaş içinde ne anlama geldiğini anlamaktan uzak oldukları açıktır.

Ülkemiz aydınlarının çoğu bu top-raklar üzerinde yaşasalar bile, ülke gerçeklerini kavrama yeteneğinden yoksundurlar. Paradoks gibi görünse de gerçek budur. Bir başka ülkedeki

faşizme karşı aslan kesilip kendi ülkesindeki faşizm karşısında sus-pus olmak, bir başka ülkedeki halkın silahlı mücadelesini savunup kendi ülkesinde "her türlü teröre karşı çıkmak" iki yüzlülüğü ile lekeli bir aydınlar Yüz-süzdürler; namus, onur, utanma, vatan sevgisi gibi değerleri yoktur. Express'i yoluyla aşamış bir vagon vğ-nına çeviren işte bu yüz-süzlük, bir başka deyimle "sorumsuzluğun dayalı-maz hafifliğidir.

Ancak bu "hafiflik", devrimcilerin "İşkenceci" olmakla itham edildiği bir kendini bilmezlik düzeyine varıldığında, sorumsuzluğun düzeyi derinleşmekte,

halka karşı bir konumlanışa dönmektedir.

Buna hoşgörü gösterilemez, gösterilemeyecektir. Çünkü bu bir eleştiri değil, aşağılık bir saldırıdır.

Devrimci hareketi, cezalandırdığı bir ajana "İşkence yapmakla" suçlayan, bir de Ercan Kanar vardı. İddiası hala ortada...

Kanar'a ve Express'çilere bir kez daha yineliyoruz. İddianızı kanıtlamak zorundasınız. Kanıtlamayasanzın, yaptığınız tanımı gereksizdir. Devrimcileri, devrimci hareketi karamalama kalkışan bir düşmanlıktır. Böyle bir düşmanlığın ise hesabı sorulur.

Halka verilen söz: "Godot'yu bekleyin!"

Ülkemiz solution büyük bir kısmın artık -devrim yapmak" İddiasını ve kendine olan güvenini kaybettiği -açıkça söylenese de- bilinen bir gerçek. Bu duruma düşen, ama hâlâ kendileriyle gönlü başını koruyan insanlara gerçekleri açıklamaktansa, onları mücadeleden uzak tutarak oyalayan siyasetlerin en başında da hiç kuşkusuz Devrimci Yol geliyor. Örgütsüz, mücadelesiz, derneklerle sınırlı bir devrimcilik; Devrimci Yolculuk olarak adlandırdığımız bu anlayış zaten var olmayan merkezi yapısı bir yana, sahip olduğu ilişkileri de yılda birkaç kez düzenlenen gecelere katılmı ya da son yerel seçimlerde olduğu gibi "bağımsız adaylar" çıkarıp, yeniden topa lanma girişimleriyle sınırlı tutuyor.

Boyle gecelerden biri de 7 Ekim gecesi İstanbul Açık hava Tiyatrosu'nda yapıldı. "Söz Halka Şenliği" olarak düzenlenen gece, gerek katılanlar, gerekse konuşmacılar ile bugünlerde ısrarla dirtilmeye çalışılan Devrimci Yol nostaljisinin a'dan z'ye her şeyi hakim olduğu bir gece olarak düşünülmüştü. Bu nedenle gece boyunca okunan şiirler, de, Mehmet Gümüş ve Sevinç Enlatay'ın (Muftuoglu) söylediği şarkılarda her Devrimci yolun "eski ve görkemli günlerine" ithaflar vardı. Aradan geçen 14 yılın ve bugünün görevlerinin adı bile geçmeden, 12 Eylül öncesinin anılan dile getirilerek, "eskiden çoklu marşlar söyledik" denilerek eski marşlar söylendi. *bunun* dışında geceye egemen olan hava, yalnızca baskıların, devlet terörünün dile getirildiği, ama buna karşı verilen mücadeleden, bu mücadeleyi sürdürenlerden bir tek sair dahi olsa bahsedilmediği, edilgen, ezik bir havaydı.

Gecede hakim olan genel edilgen hava içinde en "devrimci" konuşmayı yapan, görevi parayla çıktığı gecelerde kitelleri coşturmak olan "profesyonel" Orhan Aydın oldu. Ama Orhan Aydın da geceyi düzenleyenlerin üzerindeki ölü toprağı tek başına atamadı.

Kıscası salonda baskı vardı, işkence, terör, gözyaşı vardı, ama direniş, kavgı, Türkiye halklarının kurtuluşu için Mücadele edenler yoktu, çünkü geceyi düzenleyenlerin amacı 12 Eylül edebiyatı ile kitelleri etkilemekti. Mücadele etmek değil. Onların kısa ya da uzun vadeli hedefleri kavganın çok uzatıyordu. Onlar kavganın bedellerini göğüslemekte, kurmay çalıştıkları yasal parti çatısı altında "güvenli devrimcilik" yapmanın düşlerini kuruyorlardı. Devrimci Yolculuktan "düzen yolculuğu"na giden yolun doğal sonucu buraya geliyor, du çıkmış. Son günlerde ağırlık verilen yerel gazete çalışmaları, birbiri ardına sıralanmaya çalışılan geceler Devrimci Yolculuk adına yasal parti çatısındaki yürütenlerin kitle toplama yabasından başka bir şey değil. Devrimci Yolcular için sorun sadece kitle toplanabilmesi ve uzlaşma olunca, kendileri gibi "barış-örgütlük" çağrılarını yapan Kürt küçük burjuva milliyetçileri ile de bir araya gelmeleri zor olmuştur.

Gecede konuşulan bir PKK'lı şehidin anmesinin ağzından barış" çağrılan yapıldı. Gözü yaşlı ana adeta yalvarıyor ve Yeter diyor, "barış olsun" diyor. Kavgı kaçınılmaz da alışı tutuyorlardı, her barış diye. Buna konuşmacıların -nasıl gerçekleştireceğini açıklamaktan ısrarla kaçındıkları- soyut örgütlük ve barış çağrıları da eklendi. Kavgadan uzak geçen 14 yılda 1ç savaşın yerini barış ve örgütlük almıştı. "80 öncesinin kavgı günlerini anılmı ve bugün mücadeleden, can bedeli sürdürülen kavgadan uzak durup, barış ve örgütlük tutukları ile kitelleri oyalamakla yetinelim." Yasal parti çalışmalarına hız verenlerin Açık hava Tiyatrosu'nda kitleye anlatmaya çalıştıkları özette buydu. Bugün baskı ve sömürün içinde boğulan halka kavgayı değil nostaljiyi, örgütlü mücadele yerine Godot'yu beklemeyi öğütüyorlar. Acısından gece büyük oranda amacına ulaşmıştır sanıyoruz.

Kamu emekçileri hareketleniyor

Kamu emekçileri geçtiğimiz günlerde aldıkları karar doğrultusunda 12 Ekim'de ülke genelinde çeşitli eylemler yaptılar.

İstanbul'da Bem-Sen, Büyükşehir Belediyesi önünde basın açıklaması yaparken, Tüm Haber-Sen Sirkeci Postanesi önünde, Gayrettepe ve Üsküdar Park'ında, Birleşik Taşımacılık Sendikası (BTS) da Haydarpasas Garı'nda birer basın açıklaması yaptı.

Elmas Yalçın BEM-SEN'ilerin Arasında
Bem-Sen'in 12.30'da başlayan eyleminde "Belediye Emekçileri Sendikası Bem-Sen 1 Nolu Şube" imzalı bir pankart açıldı. Bem-Sen Genel Sekreteri Hamit Sağlam, "Bugün Bem-Sen, Sağlık-Sen, BTS, Eğitim-Sen, Eğitim-İş, Tüm Bel-Sen, Tüm Sağlık-Sen, Tarım-Sen, Tüm Maliye-Sen, Tüm Haber-Sen, Ener-Sen, Tüm Yargı-Sen, Tüm Gıda-Sen, Yapı-Yol-Sen, Tüm Tak-Sen, Maden-Sen, Tüm Sosyal-Sen, Or-Kam-Sen, Sosyal Hizmet-Sen, Kültür-Sen ve Emek-Sen kamu emekçilerinin haklı taleplerini kamuoyuna bir kez daha duyurmak için tüm işyerlerinde olduğu gibi bizler de buradadır" dedikten sonra devrimci mücadelede sehit düşen tüm devrimciler ve Bem-Sen Eski Genel başkanı Elmas Yalçın için bir dakikalık saygı durğunda bulunuldu. Eylem sırasında yapılan basın açıklamasında Liman-İş Genel Baş-

Polis kamu emekçilerinin gösterilerine her zamanki gibi tahammülsüz davranıyor. Hakkını arayan kamu emekçileri polis copuyla, gözaltılarına karşılaşıyor. Unutmayalım ki, bütün bu engelleri ancak kendi örgütlenmiş ve güvenen, radikal bir mücadele hattıyla aşabiliriz.

Üsküdar Ahmediye Park'ında toplanarak basın açıklaması yapan PTT emekçilerine engel olmaya çalışan polis yaklaşık 10 kişiyi gözaltına aldı.

PTT emekçileri "Sirkeci Postanesi önünde toplanmadan önce Sirkeci Garı'nda başlattıkları yürüyüşe belediye ve sağlık işkollarından da çalışanlar katıldı. 150 kişiyle başlayan yürüyüş PTT önünde 300'e ulaştı. "Yaşasın Sendikalar Mücadelemiz" yazılı bir pankart açan memurlar, "Hükümet İstifa Tansu Amerika'ya", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" şeklinde sloganlar attılar. Çevre halkı-

kaldırdı. Demokrasi Meydanı'nda yapılan basın açıklamasından sonra polis burada da 4 kişiyi gözaltına aldı.

İzmir'de de Memurların Karşısında Polis Vardı
Kamu Çalışanları Sendikalarının kararı gereği İzmir'de memurlar eylemlerini toplu olarak yaptılar. Konak Meydanı'nda saat 12'de toplanan 700'ü aşkın kamu emekçisi buradan

"Emekçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "Devlet Terörüne Son", "Özelleştirmeye Hayır", "Hükümet İstifa Tansu Amerika'ya" sloganları atan memurlar aynı içerikte sloganların yer aldığı ve sendika şubeleri imzalı pankartlar açtılar. KÇSP Dönem Sözcüsü Mesut Çelebi'nin yürüyüşün polis tarafından engellendiğini duyurması üzerine memurlar, bu engellemeye "Yürüyüş Hakkımız Engellenemez" sloganıyla tepki gösterdiler.

KÇSP adına okunan basın açıklamasından sonra eylem sessize bittirdi. Çağdaş Hukukcular Derneği İzmir Şubesi yetkilileri de eylem sırasında sözlü bir açıklama yaparak kamu emekçilerinin mücadelesini

kanı Hasan Biber'in tutuklanmasını da protesto eden belediye emekçileri ayrıca çeşitli dövizler açtılar. Üzerinde "Zama Zulme Karşı Genel Direniş", "Elmas Yalçın Mücadelemizde Yaşıyoruz", "Kızın Sorumluları Emekçilere ve Halka Hesap Vermelidir" yazılı dövizlerin yanı sıra, memurlar basın açıklaması okunduktan sonra "Yaşasın Sendikalar Mücadelemiz, Emekçiyiz Haklıyız. Kazanacağız" şeklinde sloganlar attılar. Elmas'ın resmini taşıdılar.

Basın açıklamasının sonunda grevi toplu sözleşmeli sendikalar hakını anayasal güvence altına alması için tüm kamu çalışanlarının örgütlü gücünü birleştirerek daha çok mücadele etmeliyiz denildi.

Memurlara Karşı Polis İşbaşındaydı
İstanbul'da Sirkeci Postanesi ve

nin ilgisini çeken bu eylemi içine sındırmeyen polis, "Pankart taşıdığı" gibi komik bir gerekçeyle rastgele seçtiği 6 kişiyi gözaltına aldı. Üsküdar Ahmediye Park'ında da eylem için çoğu PTT emekçisi olmak üzere 700 memur bir araya geldi. Demokrasi Meydanı'na doğru slogan ve pankartlarla yürüyüşe geçen memurların öne polis tarafından kesildi. Polis engeline karşı oturma eylemi yapılması sonucu polis barikatı

desteklediklerini belirttiler.

Ankarada ise açık alanda kitlesel basın açıklamasını sadece Ener-Sen yaptı. Devlet Su İşleri önünde toplanan Ener-Sen yönetici ve üyeleri bundan sonraki süreçte eylemlerine hız vereceklerini belirttiler.

Ayrıca kamu çalışanlarının 12 Ekim'deki eylemine Adana, Mersin, İzmir, Tekirdağ ve Edirne'deki kamu çalışanları da kitlesel basın açıklamasıyla katıldılar.

Tespit yapma hastalığını aşıp Harekete geçmeliyiz

İşçiler bugün döne döne bir kısırdöngüden öte, büyük ölçüde bir eylemsizliği ve sessizliği yaşıyorlar. Ortalıkta sanki herkesin siyasi iktidar ve sendika ağalarının önüne diktiği engelleri kademişesine kabullendiği bir havanın rüzgarı esiyor. Tablonun bir yüzü böyle iken, diğer yüzünde de sonunlar ve sonların kaynağını iyi tespit ederek neler yapılması gerektiğini ortaya koyan sözde devrimci-demokrat sendika yöneticileri var. Örneğin İstanbul İşçi Sendikaları Şubeler Platformu bolca tespit yapan oluşumlardan biridir.

Oncu vakıcı ve dayatıcı sorun karşısında yapılması gerekenler hep başladığı yerde kalmıştır. Devrimci işçiler bunların nedenleri üzerinde düşünmek durumundadır. Artık tespitler yapmak bizim işi değildir. Biz tespit için gömülürken, "Atı alan Üsküdar'ı geçiriyor". Tespit edilmesi, teşhis konulması gereken yeni sorunlar etrafımızı sarıyor. Çünkü hareketsizlik bizim tespitlerden öte adım atmanızı açığa engelliyor. İhtiyaçlarımızın ne olduğunu çözümlenmek koşuluyla ortaya koymaktan başka bir seçenek elbette yoktur.

Gerek sanı sendikacılar, gerekse siyasi iktidar bize hep beklememizi söylüyor. Bizse artık sonucunun nereye varacağını bildiğimiz bu yalan vaatlerle kanarak beklemeliyiz. Çünkü, beklediğçe haklarımızı, mevzi-terrimizi kaybediyoruz. Oysa nereden harekete geçeceğimizi tespit ettikten sonra, harekete devam anlamında karar yine bizim olmalıdır. Kazanmak, koşullu, hareketimizin, eylemimizin asıl hedefi olmak zorundadır. Geçmişte ve şimdi yaşanan cezaevlerindeki devrimci tutsakların direnişi buna iyi bir örnektir. Süren ya da süresiz açlık grevi eylemlerinde cezaevi idaresinin genel olarak yaklaşımı, "Açlık grevinin bütan, haklarımızı tanıyacağı" şeklinde olmuştur. Oysa devrimci tutsaklar, "Hayır önce haklarımızı tanıyın, eylemi ona göre bırakın" şeklinde tavırlarıyla kazanımlara erişmişlerdir.

Bizim gasp edilen ve sağlamamız gereken haklara karşı da tavırmız tipki bunun gibi olmalıdır. "Önce mitingler yapacağız, sesimizi duyuracağız. Falan bakan, falan milletvekili ile görüşeceğiz" diyen sendika ağaları karşısında beklemeye geçmek doğru değildir. Bizim eylemlerimizin varlığı, ayrıca bu tür görüşmelere engel değildir.

5 Nisan kararlarından bu yana altı ayı aşkın bir süre geçti. Ocakları kapatacağız kararları karşısında madencinin yanı sıra kesindi: "Madenler bizimdir kapatılmaz". O günden bu yana ocakların kapatılmasına yönelik siyasi iktidarın girişimleri hızlandı. Resen emeklilik adı altında işçiler isten çıkartıldı. Ancak işçiler sendika ağalarının bekletiyor. Onlar "Geliyoruz Ankara" diyorlar, ama sanı sendika, işçileri miting ve toplantılara oyalıyor.

Diğer taraftan Aras Kargo, Bel Beton ve ASKİ gibi işyerlerinde iyi bir çıkış yaparak başlayan direnişler, bir süre sonra direnişi devrimci özünü kaybederek, eski haline dönüyor. Belediye meclisinde işçiler azıncıa saldırı faşistler resmi görevlerini sürdürüyor. Devam eden belediye işçilerinin direnişine karşı sivil faşistlere görev yaptırılıyor.

Hiçbir devrimci-demokrat işçi dağ gibi biriken sorunlar karşısında işçilere adam atarak sürlü bir elin midanale etmesini veya kendiliğinden bir çıkışın oluşmasını beklemeyiz. Bu hareketi iki kişiyle de olsa, üç kişiyle de olsa, bizler bir ucundan tutarak yaratabiliriz. İçi boş, kuru devrimci söylemlere kitlelerin ve onların yanında, önünde olması gereken bizimizi karnı tekt! O halde birliğinin önümüzde eylem programları, politikalar koymasını beklemekten, gerekeni bizler üretip, özlektimize güvencere, kararlı bir birliğe ve sahip olduğumuz tüm araçlarla bu hareketi sürüklemeliyiz. Yarnın, düm şunu yapmak gerekirdi, dememek için, bugün şunu, yarın da bunun üstüne şunu inşa edelim demek için işe sarılalım. İşçilerin önüne barikat olan sendika ağaları, yaşanan olumsuzlukların, kıyımların, baskıların, gözetilme sorumlulardır. Ancak biz devrimci-demokrat işçilere düşen görev, devrimci sorumluluğumuzun da bir gereği olarak, olumlu bir mücadele pratiğini yaratmaktır. Yoksa olaylara distant bakarak tespit yapmak, karamsar tablolar çizmek, sınıfın-çıkarların ve geleceğini şeytan içgeninin içinde kalmışına göz yummakla aynı şeydir.

Liman-İş Başkanı Hasan Biber önce tutuklandı, sonra serbest bırakıldı

28 Eylül günü akrabası, dostu, arkadaşı, öğretmeni olan Bedii Cengiz'in cenazesine katıldığı için 7 Eylül'de Ankara siyasi polisi tarafından gözaltına alınan Hasan Biber, "örgüt üyesi" olduğu gerekçesiyle tutuklanarak Ankara Cezaevi'ne gönderildi. Daha sonra, mahkeme-ye yapılan tiraz sonucu serbest bırakıldı.

İktidar, devrimci sendika temsilcilerine yönelik saldırılarına Hasan Biber'i de ekledi. Aslında tutuklanan, sesi boğulmak istenen, gözdağı verilerek istenen yüz binlerce emekçinin mücadelesidir.

İktidar Hasan Biber'i alanlardan, dirençlerden, işçi sınıfının mücadelesinden tanır. O nerede bir direniş, nerede bir mücadele varsa, liman işçileriyle orada ya da destek eylemleriyle işçi sınıfının yanında yer aldı. Sendika koltuğuna çakılıp mas başında demediler vererek işçilerin hakkını savunmadı. Direnişte bulunan tüm işçilerin yanına gidererek, sorunlarıyla ilgilendi. Basın açıklamalarında, yürüyüşlerinde kol kola, omuz omuza oldu. İşte İktidar Hasan Biber'i bu mücadeleden sovdular. İşçilere ve sendikacılara gözdağı vermek için tutukladı.

Tavır Almazsan Sıra Sana da Gelecek

Türk-İş çatısı altında toplanan, işçi sınıfının mücadelesini veremeyi kendine ilke edinen, demokrat göçen tüm sendika başkanlarını Sendika başkanlarını tutuklama operasyonu, yakında sizi kapınıza dayanacak. Mahkemelerde yargılanan, cezaevlerinde yatan sendikacılar, emekçilerin mücadelesidir. Sendikacıların tutuklanmasını, ne masa başında yapılan açıklamalar, ne de

sizlerin sessizliği engelleyecektir. Devrimci sendikacılara sahip çıkmak, kendi ilkelimize sahip çıkmaktır.

Hasan Biber'in Tutuklanması Protesto Edildi

İşçi Hareketi gazetesi Hasan Biber'in önce keyfi olarak tutuklanıp sonra da serbest bırakılmasını protesto eden bir basın açıklaması yaptı. Yapılan basın açıklamasında "Dün Petrol-İş Genel Başkanı Münir Ceylan yazdığı bir yazıdan dolayı 20 ay cezaya çarptırılıp hapse konuldu. Hava-İş Genel Başkanı Atılay Aydın aynı şekilde hapse atılmaya çalışılıyor. Yol-İş İstanbul Şube Başkanı Ercan Altınca işbirlikçi sanı Türk-İş yönetimi tarafından disiplinle verilmiştir. Tüm bunlar yetmiyormuş gibi, devrimci sendikacı, Liman-İş Sendikası Başkanı Hasan Biber, Bedii Cengiz'in cenazesine katıldığı gerekçe gösterilerek gö-

zaltına alınıp önce tutuklanmış, sonra da serbest bırakılmıştır.(...) Bu saldırılar siyasi iktidarın özelleştirme, sendikasılaştırma, örgüt-süzleştirme boyunu eğer kole bir işçi sınıfı yaratma politikalarının ve bu politikaları işçi sınıfına kabul ettirmeye çalışan Türk-İş yönetiminin işbirlikçi tutumunun sonucudur. İşçi Hareketi gazetesi olarak, özelleştirmeye, sendikasılaştırmaya, baskılara, katliamlara karşı çıkan, direnen sendikacılara yönelik baskıların protesto ediyor, tüm duyarlı sendikacıları, demokratik kitle örgütlerini, aydınları, kendine insanını diyen herkesi bu baskıları genişletmek için göreve çağırıyoruz" denildi.

Tüm-Tis Sendikası Yönetim Kurulu da yaptığı basın açıklamasında Hasan Biber'in, Mersin Liman-İş Sendikası Yönetim Kurulu Üyesi Abdülkerim Neccefoğlu'nun tutuklanmasını protesto etti.

Bedii Cengiz'in cenazesinde gözaltına alınanlardan üç kişi tutuklandı

Bedii Cengiz'in cenazesine katılma için İstanbul'dan Mersin'e giderken bindikleri otobüs durdurularak gözaltına alınan 23 kişiden 16'sı serbest bırakılırken, Neshiyan Uslu, Barış Alan, Ahmet Şahin Satıcı, Tamer Ali Kuday, Bulent Sönmez, Aydın Kurnaz ve Hasan Yılmaz Adli veölü kişi ve ceza naze töreninden sonra gözaltına alınan Taylan Yılmaz, Abdülkerim Neccefoğlu ve Nadir adlı üç kişi siyasi şube tarafından savcılıktan ek süre alınarak dokuz gün

ışkencede kaldılar. 6 Ekim Perşembe günü Mersin Cumhuriyet Savcılığı'na çıkarılan 10 kişiden Taylan Yılmaz, Abdülkerim Neccefoğlu, Nadir..., Tamer Ali Kuday ve Bulent Sönmez tutuklanarak Mersin Cezaevine götürüldüler. Polis Mersin Cezaevine giderken, yolda tutsaklara pervasızca saldırdı.

Tamer Ali Kuday ve Bulent Sönmez 10 Ekim günü verilen itiraz dilekçesiyle serbest bırakıldılar.

İşçilerden-memurlardan kısa kısa...

AKTAŞTA İŞÇİ KİYİMİ: İstanbul Anadolu yakasının elektrik satışı yapan Aktaş, daha önceden başlattığı işçi kıyımını her ay düzenli olarak sürdürmeye başladı. Bu ay da dokuz işçinin işten atılmasıyla birlikte, işten atılanların sayısı 47'ye yükseldi. Aktaş'ta işten atılanların dışında, baskılar ve ağır çalışma şartları dolayısıyla kendi isteğiyle işten ayrılanlar da var. İşten ayrılan Yaşar Kuzukaya, Aktaş'ın TEK'ten devraldığı işçilerle çalışmak istemediğini belirterek, "Aktaş'ın eski personeli işten atıp, daha düşük maaşla çalışan personeli tercih edeceğini tahmin etmişik. Nitekim tahminlerimiz doğru çıktı." diyor.

EĞİTİM EMEKÇİLERİ EYLEME DEVAM ETTİ- "Eğitime katkı payı" adı altında okullarda her öğrenci başına 100 bin liraya varan aylık para alma uygulamasına karşı öğretmenlerin, öğrencilerin ve velilerin başlattıkları eylemler devam ediyor. Eğitim-Sen ve Eğitim-İşe üye öğretmenler, Bakırköy'de yaptıkları protestolarını 6 Ekim'de Kadıköy meydanında sürdürdüler. 150'ye yakın kişinin katıldığı eylemde "Paralı Eğitime Hayır", "Soyguncu Eğitim-Sen" şeklinde sloganlar atıldı. Eylem sırasında bir basın açıklaması da yapan öğretmenler, bu uygulamaya kaldırılana kadar mücadeleyi sürdüreceklerini belirttiler.

TAŞANLARIN SALDIRISINA UĞRAYAN MEMURLAR BERAAT ETTİ Kamu çalışanlarına insanca bir yaşam için, geçtiğimiz Ocak ayında Ankara'da iş bırakarak sokaklara dökülen memur-

lardan 67'si hakkında açılan dava beraatle sonuçlandı. Bilindiği gibi bu eylemde Ankara Erimiyet Müdürü Orhan Taşanlar polislerini memurlara saldırtarak ve bizzat memur döverek kamu emekçileri üzerinde terör estirmiş, 67 memur hakkında dava açtırmıştı. Dava sonucunda "memurların seslerini duyurmak istemesinin Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Yasası'na aykırı olmadığı" belirtilerek beraat kararı verildi.

MARSA'DA GREV KARARI-Adana'da bulunan ve 350 işçinin çalıştığı Marsa yağı sanayinde grev kararı alındı. İşverenle Tek Gıda-İş yetkilileri arasında sürdürülen görüşmeler uyumsuzlukla sonuçlandı. Anlaşmazlık ücret konusunda ortaya çıktı. Sendika 1. yıl için yüzde 40 artı 4 milyon, 2. yıl için enflasyon oranına göre bir artış talep etti. İşveren bu artışa yanaşmıyor. Eğer 60 gün içinde herhangi bir anlaşma gündeme gelmezse, greve çıkacak.

BTS BÖLGE TEMSİLCİLİKLERİ TOPLANTISI YAPILDI-20 Ağustos'ta Tüm Hava-Sen'in olağanüstü bir kurultayla Demiryol-Sen'e birleşme kararından, sonra, 6 Ekim'de Adana'da bölge temsilcilerinin katıldığı bir toplantı yapıldı. Toplantıya şimdiki adı BTS (Birleşik Taşımacılık Sendikası) olan BTS'nin temsilcileri ve BTS Genel Başkanı Orhan Altuğ katıldı. Toplantıda kamu çalışanlarının sendikal hak mücadelesi ve konfederasyonlaşmasına ilişkin bir durum değerlendirildi yapıldı. Toplantıda ayrıca Demiryol-Sen Adana Şube Başkanı Mehmet Akdemir bir basın açıklaması yaptı.

İşçiler oyalanma çemberinden kurtulmalıdır İşçiler mitingdeydi

DYP-SHP koalisyon hükümetinin bazı ocakları kapatacağını resmen açıklamasına rağmen, sendikalar ve işçi düşmanları sözle kurtarıldığı soyundular. Toplantı üstüne toplantı düzenleyen "kurtarılan"ın en büyük kor-

kılarından biri, özellikle işçilerin tepkilerinin kendi inisiyatiflerinin dışına çıkması. Her toplantıda, devlet bürokratlarının kendilerini dinlemediklerini anlatıp duruyorlar. Siyasi parti yöneticilerinden, belediye başkanlarından ve

DKÖ temsilcilerinden oluşan Temsilciler Kurulu'nun aslında Zonguldak halkını düşündükleri yok. Onlar sadece ve sadece bugüne kadar halkı boş sözlerle oyalamanın hesabını veremeyenlerinden, kurtarıcı rolünü takınmayı kendilerine şimdiki daha uygun gördüler. İşçilerin yüz yüze olduğu ışıltılı ve açık onları ilgilendirmiyor. Çünkü 1991 Zonguldak yürüyüşünde Mengen'de işçilerin önüne YSE dozerlerini diken o zamanın YSE müdürü, şimdinin ANAP'lı belediye başkanı Zeki Çakan'dı. Zonguldak grevinde işçileri Mengen'den geri döndüren, işçiyi gelen yardımları ceplerine indirip bugünün ve o günün sendika yöneticileri, kurt postunu çıkarıp kuzu postuna hürdüler. Dolayısıyla mitinglerde, toplantılarda bas bas bağıyor, "Direneceğiz", "Yanlış yapan cezalarını çeksin", "Madenci ile uğraşmaz", "İşyerlerimizi canımızla savunacağız" diyorlar. Ancak yaptıkları ve yapacakları sadece halkı oyalamak ve tepkileri yumuşatmaya çalışmak.

İşçilerin Protestosu
Bu Defa Bartın'dan Yükseldi
Hükümetin aldığı 5 Nisan kararlarının ardından gelen zam dalgası ve son olarak ocakların kapatılacağına açıklanması, işçi kitlesi içinde yoğun bir tepkiye yol açtı. Bu tepkinin baskısı sonucu sendikacı ve Zonguldaklı bürokratlar 8 Ekim'de bir miting düzenlemek zorunda kaldılar. Amasra ve Amutluk ocaklarının kesin kapatılacağına açıklanmasından sonra, bu ocaklardan işçiler mitinge yoğun olarak katıldılar. Çevre ilçelerden insanların

TEPKİ BÜYÜYOR-Ocakların kapatılması kararına karşı işçilerin cevabı: "İşçilerden aldınız, hırsızlara verdiniz."

katılmasıyla birlikte, mitinge katılım 8 bini buldu.

Bartın girişinde kortej oluşturarak yürüyüşe geçen emekçiler "Bir Kara İki Kara Geliyoruz An-kara", "İşçilerden Aldınız Hırsızlara Verdiğiniz", "Emekçinin Birliği Sermayeyi Yenecek", "Emekçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "Vur Vur İnkış Tansu Dinleşin" şeklinde sloganlar atarak saat 13.00'te valilik önüne geldiler. Miting işçilerin ve emekçilerin katıldığı bir mitingdi, ancak mitingde konuşmacılar Zonguldak ve Bartın belediye başkanları ile GMİS, Özgelik-İş adalarıydı.

Zonguldak Belediye Başkanı Zeki Çakan yaptığı konuşmada mitinge katılımın az olmasından yakındı. Zeki Çakan'ın konuşması sırasında sık sık slogan atan kitle ise, onların sözlerini inandırıcı bulmadığını belli eden bir tavır içindeydi. Ayrıca Zeki Çakan'ın konuşması sırasında bir grup kamu emekçisi "Karnuoyu, Madenci Mengen'i Unutmadı" diye slogan attı.

GMİS Genel Başkan Vekili Selahattin Ataman da konuşmasında her zamanki gibi "ceğiz, çağız"larla konuştu. "Şunu yaptık", "şu adımı attık" diyeceği hü-

bir olumlu örnek bulamadı. Bu arada Ataman "Sendikaların ve maden işçilerinin hiçbir zaman şiddetten yana olmadıklarını" da belirterek, işçilerin iç içe yaşadıkları teröre açıkça sessiz kalmayı yeğlediklerini ifade etmiş oldu. Mitingte konuşan diğer bir isim Özgelik-İş Sendikası Genel Başkanı Metin Türkert'di. Metin Türkert de mevut durumda yakınmaktan öte somut bir şey söylemedi.

Miting sırasında hükümetin özelleştirme kararlarını destekleyen Bartın Milletvekili Köksal Toptan başta olmak üzere, tüm milletvekilleri protesto edildi. Alpaslan Türkeş adının okunması karşısında ise kitle yuh çekti.

İşçilerin alanında açtığı pankartlarda ise şunlar yer alıyordu: "Şişmakta Ocakları Açıyor Amasra'da Kapatıyorlar", "Bu Nasil Hizmet", "Yaşasın işçilerin Mücadele Birliği", "Özelleştirme, Kapatma, İşsizlik, Pahalılık, İrkçilik, Savaş işte Yeni Dünya Düzeni".

Madencilik bir miting daha arkada bırakırken, kabalıklarında yine çok konuşanların, konuşmalarına uygun hareket etmeyeceği düşüncesiyle baş başa kaldılar.

Tüm SAĞLIK-SEN işyeri temsilcisi gözaltında

İzmir Güneşpala Sağlık Ocakları çalışan Tüm Sağlık-Sen üyesi ve işyeri temsilcisi Yaşar Yağan gözaltına alındı. Yaşar Yağan 11 Ekim'de sağlık ocaklarının yakınındaki gaziye bayının önündeyken sivil bir ataca zorla bindirilerek bilinmeyen bir yere götürüldü.

Sendika avukatları ve İzmir Barosu'nun girişimi sonucu Yaşar Yağan'ın Terörle Mücadele Şubesinde gözaltından tutuldu.

İstanbul Araç Kargo'da

Araç Kargo'da direniş sürüyor

İşten atılan işçiler eylemlerini sürdürüyor. Sürekli yanan yağmur karasında Alibeyköy Aktaama Merkez'in önüne cadır şeklinde bir baraka yapan işçileri polis tehdit ederek barakayı kaldırmalarını istedi. İşçiler ise Bölge Çalışma Müdürlüğü'nün kendileriyle ilgili raporu gelene kadar burada kalacaklarını belirt-

ti. Ayrıca kendilerini gü öğrendi. Gelişmeler üzerine Tüm Sağlık-Sen İzmir Şubesi 12 Ekim'de İzmir'de Kamu çalışanlarının eylemi sırasında basına bir açıklama yaptı. Açıklamada, "Üyelerimize yönelik saldırıların bir yenisini olarak Yaşar Yağan'a uygulanabilecek her türlü fiziksel ve psikolojik baskıdan kaygı duyduğumuzu ve bu tip olaylardan gözaltına alınan sorumluluğümüzü kamuoyuna duyuruyoruz" denildi.

tiler. Ayrıca kendilerini

maddi destek için Ankara Birlik Tiyatrosu'nun 20 Ekim günü saat 20.00'de Kocamustafapaşa'daki salonda "Ben Devletim Oynamam" adlı oyunu sergileyeceğini açıklayarak, çoğu çocuklu arkadaşlarına maddi yardımlarını artırmak açısından devlet arak oyunu izlemeye davet ediyorlar.

Kürt isen ekmek yok

İstanbul Eminönü civarlarında çoğunluğu Kürt kökenli insanların oluşturduğu işportacılar polis saldırarak, yaklaşık 15 kişiye zorla karakola götürdü. 11 Eylül'de üç polis otosu resmi polis, civarda bulunan özellikle "doğu kökenli ve tenleri esmer olduğundan Kürde benzenyenleri keyfi bir şekilde gözaltına aldı. Gözaltına alınanların isimleri öğrendiklerimiz Mehmet İnce, Raci Aktas, İsmail İzzetli, Ali Eryağcı, Zeki Parlak, Nuri Şefik, Mehmet Süvari ve isimleri öğrenemediğimiz kişiler. Eminönü Emniyet Amirliğinde gözaltında tutuluyorlar. Eminönü Zabıta Amir Feridun Pancaroglu, Belediye Başkan Yardımcısı Kamil Aygülo aralarak işportacıları kaldırmak için ne yapması gerektiğini sordu. Kamil Aygülo ise "Hemen onları kaldırın, ben şimdi polis çağıracağım" dedi. Bu sözlerden sonra polis işportacıları yaka paça arabaya bindirdi. Karşı koymak isteyenlere ise zor kullandı.

Öte yandan, işportacıların söylediğine göre, kaldırıldıkları yerlere MHP'ilerin yerleştirildiği öğrenildi. Ayrıca mahalleye ilişkin olduğu söylenen bir kişi, polisin gözü önünde tezgah açarak

açıkça çalışmaya başladı. Zaten MHP'iler tezgahlarının yan tarafına MHP bayrağı asarak polise bize dokunmayın mesajı veriyorlar. Tezgahları alan işportacılar, "Bizlere yapılan baskı, sırf Kürt ve doğulu olmamızdandır. Polisler, defolun gidin memleketinize, burada para kazanıp onu da teröristlere veriyorsunuz diyorlar. Hem köyümüzü yakıyorlar, bize göç edin diyorlar, buraya geldiklerimiz zaman işe koyuyorlar" demekteler.

Halktan sorunlarına çözüm için yardım istediklerini de belirten işportacılar, "Başımıza bir iş gelirse, sorumlusu Eminönü Belediye Başkanı ve Eminönü Emniyet Amirliği" diye belirttiler.

Samsun TÜGSAŞ işçileri üretimi durdurdu

Samsun (Mücadele): TÜGSAŞ'ın (Türkiye Gübre San. A.Ş.) 1.5.1994 tarihli toplu sözleşme ile 3. daim zamları 1485 olarak belirlendi. Bu zamlar üç aylık çekimle ile yansdı. Ancak üç aylık çekimin de Ekim'e kadar ödemesi konusunda TÜGSAŞ işçileri üretimi durdurarak tepkilerini dile getirdiler.

10 Ekim günü, vaktiyle çıkma pehlinde gelipen eylem yolda yazı kalemle ve makinalarla durdurulması ile sonuçlandı. İşçilerin 21 Ekim ve 21 Kasım'da taktikler ödeyeceği sözde üzerine bir günde eylem son buldu.

İşçiler, tekrar üretimi durdurabilecek güçlerinin olduğuna inanmışlar, işçilerin ödemeleri zamanında yapacağını düşündüklerini.

TÜGSAŞ işçileri açısından bu gücün önemli bir aşması var. Zaten yasal olan alacakları ve gibi ekonomik temeldeki çekimlerden işveren, sosyal hakları pasaport ederek kazançlı çıkıyor. İşçilerdeki bazı işçilerin bu parçası görülmelerine karşın, olayın bu yanırdelerlebilir.

Yine görüştükümüz bir grup işçi, özelleştirme adımlarını atılmasından endişeli. Zorunlu emekçilerde maruz kalan 200 kadar işçinin 15 Ocak 1995'te işyerlerini terk etmek zorunda bırakılmaları ve bunun devamının geleceği sinyalini de bu adının bir parçası olarak duyuluyor.

Devletin özelleştirme mantığı, işçilerin sarmayeye paskeş çekilmesi ve işsizleştirme olduğuna göre, işçilerin bu konuda daha duyarlı ve uyanık olmaları gerekiyor. Aksi takdirde, kazanılmış olanı tekrar kazanmak fazla bir şey ifade etmeyecektir. ☺

ÇAYAD dayanışma gecesi: "Partiye Selam"

Trabzon (Mücadele). Örgütlü halk yenilmez şairiyle yola çıkan ve çay üreticilerinin güçlü sesi olmaya adım adım yürüyen ÇAYAD'ın dayanışma gecesi 8 Ekim'de Kemalpaşa'da düzenlendi.

Gecede açılış konuşması yapıldıktan sonra başlangıçta, demokrasi ve sosyalizm kavramında şehit düşen tüm halk savaşçıları için saygı duruşunda bulunuldu. Saygı duruşundan sonra parti-cephe ve önderlikle ilgili sloganlar atıldı. "Yaşasın DHKP-C", "Partiye Öndere Selam Savaş Devamı", "Cesaret, Direniş, Savaş Yaşasın Önderimiz Dursun Karataş", "Halkiyiz Kazanacağız", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Umudun Adı DHKP-C", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Korumun Belat-ın Yaşayor, Devrimci Sol Savaşıyor" sloganlarının atıldığı gecede kitle taşan sular gibi civil çivdi.

ÇAYAD Başkanı Fikret Mutl yaptığı konuşmada halkın ve çay üreticilerinin sorunlarına değindi. Başkanın konuşmasından sonra da ÇAYAD adına yapılan konuşmalarda üretici sorunları ve ÇAYAD'ın amacı anlatıldı.

Samsun'dan gelen mahalli sanatçıların müzik dinletisinden sonra sahneye çıkan TYÖ-DE'RLİ öğrenciler 6 Ekim'deki okulunun alternatif açılışında gelişen olayları anlattılar. TYÖ-DE'RL'in şir grubu hep bir ağızdan küçük küçük şiirlerden kompozisyon haline getirilmiş bir şiir okurken dinleyenlerin sol yumrukları havada, anarını ise gözleri yaşlı şehitlerini bir kez daha söz veriyorlardı.

Grup Yorum sahneye alkış tutarıyla çıktı. Grup Yorum adına yapılan konuşma sloganlarla desteklendi. Geceye katılanlar Grup Yorum'un dinletisine sanki halk kurtuluş savaşını kutlarcasına katıldı. "Partiye, öndere Selam Savaş Devamı", "Yaşasın DHKP-C" sloganları tekrar salonu inliyordu. Horonlar tepiliyor, insanların gözlerinde kavganın parıltısı hissediliyordu.

Programın ikinci bölümünde Arvin halk oyunları ekibi yöreden oyunlar sergilediler. Daha sonra küçük şirin bir kız çocuğu belirdi sahnede. İnsanlara "Ben devrimciyim ve herkeşin Devrimci Sofu olmasını istiyorum. Çünkü ancak böyle özgür bir ülkeyi kurabiliriz" diyerek "Sevcan"ı söyledi. Grup Yorum'un tekrar sahneye yerini almasıyla ellerde kırmızı mendillerle halaylar, zılgıllar çekildi. Sanki zafere kadar sürecektir kurtuluş halayımızda çekilen halaylar.

DEV-GENÇ 25 yaşında

1969 Ekim'inde toprağa düşen filiz, yığıt, onurlu bir gençlik ve şehitlerin ellerinde yesser-di, büyüdü. DEV-GENÇ 25 yaşına geleceğin temsilcisi olarak daha kararlı ve inançlı, DHKP-C'nin öncülüğünde savaşarak giriyor. 25 yıldır Türk, Kürt, Çerkez, Arap tüm milliyetlerden halkımızın tek örgütü gençlik hareketi olarak adını devrim tarihine yazdırdı. DEV-GENÇ'i yaratan ve yaşatan, 25 yıllık mücadele birikimi ve ilkelerine bağlıdır. Bu ilkeler öğretti DEV-GENÇ'e "devrim için savaşmaya" sosyalist denemediğini. Ve yitki geçti 50 yıldır reformizmin Türkiye halklarının önüne yığıldı barikatları. Reformizmin Türkiye devrimini tasfiye etme çabalarına

karşı ideolojik mücadeleyi yükselterek, devrimin yolunu çizdi. Bu yol şablonculukla, icazetle, mültecilikle, lafazanlıkla değil, silahlı mücadele ile, halkın silahlı başkaldırısı ile yürünecekti. 1969'da gençlik örgütü gücü olarak ortaya çıkan DEV-GENÇ, Türkiye halklarının öncü gücü DHKP-C'yi yaratarak onunla bütünleşti. DEV-GENÇ le 25 yıl önce başlayan devrim yürüyüşü, THKP-C'den Devrimci Sol'a, Devrimci Sol'dan DHKP-C'ye uzandı. Bir yanda emperyalizm ve oligarşi,

diğer yanda oportünizm ve iç düşman vardı. Her saldırı, karşıyında ilk önce DEV-GENÇ'i buldu. DEV-GENÇ, emperyalizme, oligarşiye, oportünizme, tasfiyeciliğe ve ihanete karşı verilen onur savaşında çelikleşti. Devrimci hareket ve önderini her koşulda sahiplendi. DEV-GENÇ'in mayasında cesaret ve direniş vardı. Bir savaş geleneği olarak, adını nice direnişlere savaşçıların kanlarıyla yazdı. Savaşçı ruh, bu temel üzerinde yoğunlan önderlik le yeşermiş ve kavgı içinde netleşmiştir.

Halkın Hukuk Bürosu avukatlarından

Av. Murat Demir tutuklandı

Dursun Karataş'ın avukatlarından Av. Murat Demir 10 Ekim günü Ankara DGM tarafından tutuklandı. Devrimci Halk Kurtuluş Partisi Genel Sekreteri Dursun Karataş'ın Türkiye'ye işlenmesini sağlamak için Karataş'ı "terörist" olarak ilan eden siyasi iktidar, DHKP önderinin savunulmasını kabullemiyor. Ve Dursun Karataş'ın savunun Halkın Hukuk Bürosu avukatlarını örgüt

Av. Murat DEMİR

üyeleri ilan etmekle yetinmeyip, n gibi belgelere ve büroda bulunan bilgisayara el koyuldu. Dursun Karataş'ın Türkiye ve Kürdistan'da yürütülen halk kurtuluş savaşının önderi ve Devrimci Karataş'ın Ankara DGM ta-Sofun bir halk hareketi olduğunu rafından tutuklanırken yanın-ortaya koyan üç klasör belgenin Murat Demir Devrimci Sol da-dinlediği telefonlardan öğrenen yası tutsaklarının dosyalarına Ankara siyasi polisi saldırmakta beklediği için Ankara DGM say-gecikmedi. Randevunun alındığı 27-Eylül günü randevudan sadece bir saat önce başlarında DGM Savcısı Nuh Mete Yükselle birlikte Ankara Halkın Hukuk Bürosu'na tutuklanmalarıyla birlikte tekrar basan polis Av. Murat Demir ve Av. kontretila basını tarafından Ahmet Düzgün Yüksel ile birlikte 4 gününde getirildi. DGM savcı-kişisi daha gözaltına aldı. Bu arada Dursun Karataş'la ilgili olarak hazırlanan dosyalarla, işkençe rapor Murat Demir'i mahkum etmeye çalışıyor.

Sivas'ta gözaltı ve işkençe

Son haftalarda polis devrimci ve demokratlara yönelik saldırılarını yoğunlaştı. En küçük toplumsal muhalefete faile tahammül edemeyen polis gözaltına aldığı kişileri işkençelerden geçiriyor.

Geçtiğimiz hafta içinde Abdülvahap Gazi Mahallesi ve İnönü Mahallesi'nde iki evi basan polis, bu evlerde kimseyi bulamadı. Ev baskınlarına devam eden polis Cumhuriyet Üniversitesi öğrencilerinden Fatih Varlı, Mehmet Güler, Saadet Duman ve Hakan Zayım isimli kişileri gözaltına aldı. Yine aynı operasyonlar sırasında, bir kısmı öğrenci olan Serhat Akça, Fatma Karahan, Hidir Coşkun, Hasan Koçuşağı, Bilal Attırok, Doğan Dalgıç, İbrahim Toptaş, Tolga Çoban ve ismi öğrenilemeyen 65 yaşında bir kişinin de gözaltına alındığı öğrenildi.

Gözaltına alınanların işkençe görüldüğü bildirildi.

DEV-GENÇ, birikimliliğin, dayanışmanın ve militanlığın sembolüdür.

Kuruluşundan bu yana sömürü düzeninin emekçi halka yönelik saldırılarına karşı tavrı aldı. DEV-GENÇ üniversitelerde gençliğin özerk-demokratik üniversite mücadelesinin yürütücüsü, 15-16 Haziran'da, Kozlu'da, Paşabahçe direnişlerinde, işçi sınıfının siper arkadaşları. DEV-GENÇ, Akhisar'da, Söke'de, Çukurova'da, Harran'da, Karadeniz'de yoksul köylünün, küçük üreticinin omuzdaşlarıdır. DEV-GENÇ Üçü'de, Trakya'da, Sivas'ta uzanabilirliği her yerde halklara bilinc taşıyan, onun kavgasını kendi kavgası bilendir. DEV-GENÇ 6, Filo'yu protesto minginde, Karlı Paşa'da, Amerikan askerini denize dökün, anti-emperyalist bilinc, 1 Mayıs alanlarında, sokak çatışmalarında, kitle gösterilerinde anti-faşist ruhtur. 25 yıllık mücadele tarihinden, şehitlerinden aldığı haklılık onuru yürüyor DHKP-C'nin açığı yoldan.

DHKP Türkiye halklarını DHKC saflarında devrimci halk itidarı için savaşmaya çağırıyor. DEV-GENÇ bu çağırına 25 yaşında daha güçlü, daha örgütlü olarak cevap verecektir. Türkiye halklarını önderi ve DHKP'nin Genel Sekreteri Dursun Karataş'ın "Gençlik gelecektir, savaşacak olan gençlik tir" sözü DEV-GENÇ'in yolunu aydınlatıyor.

Gençlikten kısa... kısa...

ÖĞRENCİLERE TUTUKLAMA: Trabzon'da bulunan Karadeniz Teknik Üniversitesi'nde 6 Ekim günü yapılan Alternatif açılışta gözaltına alınan 6 öğrenciden Gülten Ergül ve Tuncay Korkmaz tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılarken Murat Temiz, İsmet Erdoğan, Tanju Taştan ve Ali Şahin Kuzuçu 7 Ekim günü çıkarıldıkları mahkemede "yasadışı gösteri yapmak, Dursun Karataş lehine slogan atmak ve örgüt üyesi olmak" gibi keyfi gerekçelerle tutuklandılar.

ÜNİVERSİTEDE POLİS TERÖRÜ: Eskişehir'deki Osman Gazi Üniversitesi'nde Fen Edebiyat Fakültesi'nin binasının öğrenimine uygun olmayan binalara taşınması nedeniyle 10 Ekim günü öğrenciler derslere girmeyerek bu durumu protesto ettiler. Öğrencilerin bu şartları sürdürdükçe eylemlere devam edeceklerini açıklamaları üzerine saldırı polis iki öğrenciyi gözaltına aldı. Dekanın bu durumu değiştirecekleri sözü üzerine öğrenciler eylemlerine son verdiler. Gözaltındaki iki öğrenci ise siyasi şubede işkençeden geçirildikten sonra serbest bırakıldı.

POLİS-SİVİL FAŞİST İŞBİRLİĞİ: Eskişehir'deki Anadolu Üniversitesi İletişim ve İktisadi Bilimler Fakültesi kantininde oturan bir öğrenciyi 7 Ekim günü "bakışını beğenmedik" denilerek sivil faşistler tarafından saldırıldı. Sandalyelerle saldırı sivil faşistlere müdahale etmek isteyen demokrat öğrencilerden 3'ü yaralanırken polis kantini ablukaya alarak sivil faşistlerin saldırılarına yardımcı oldu. Aynı gün Kızılay otobüs durağında devrimci-demokrat öğrencilere MHP binasından gelen sivil faşistler tarafından saldırıldı. Bu olay sonrasında ise 4 öğrenci yaralandı.

Tüm saldırılara rağmen tutsaklar geri adım atmıyor

Diyarbakır Cezaevi'nde 4 Ekim'de gerçekleştirilen ve 120 tutsağın yaralanması ve 2 tutsağın ölümüyle sonuçlanan saldırıya ve cezaevleri üzerinde estirilen terör politikasına tepkiler sürüyor.

Devrimci Sol Tutsakları: "Saldırıları Unutmayaçakız"

Devletin cezaevlerindeki saldırı politikalarını ve Diyarbakır Cezaevi'ndeki tutsaklara yönelik katliam girişimini protesto eden Bursa Cezaevi'ndeki Devrimci Sol tutsakları 11 Ekim'den itibaren üç günlük açlık grevine başladıklarını açıkladılar. "Tutsaklar ayrıca yaptıkları açıklamada "Devrimci tutsakların bellekleri güçlüdür. Cezaevlerinde devrimci-yurtsever tutsaklara yönelik saldırı politikalarının sorumluları unutulmayacaktır." dediler."

Yozgat Cezaevi'nde bulunan Devrimci Sol, PKK, TKP/ML, MLKP/K, TDKP, TKEP tutsakları yaptıkları açıklamada son günlerde artan devlet terörünü ve cezaevlerindeki saldırıları protesto ederek 10 Ekim'den itibaren dönüşümlü süresiz açlık grevine başladıklarını açıkladılar. "Derisim'de onlarca köy yakıldı. Yakılmaya devam ediyor. Beşiktaş'ta üç güzel insan, üç sevgi dolu insan, Sultançiftliği'nde iki özgürlük savaşçısı, iki direnişçi, iki umudun taşıyıcısı katledildi. Erzurum Cezaevi'nden sonra Diyarbakır zin-

danlarından da vahşetin sesi duyuldu. Tutsaklara bile tahammül edemiyorlar. Bir halk terörü teslim alınmak isteniyor" diyen tutsaklar baskılar karşısında boyun eğmeyeceklerini bir kez daha yinelediler.

Saldırıları Karşı Açlık Grevi

Nevşehir Cezaevi'nde bulunan devrimci tutsaklar da Diyarbakır Cezaevi'ndeki katliama ve genel olarak cezaevlerindeki baskılara tepkilerini bedenlerini açlıkla yatarak gösterdiler.

"5'er günlük dönüşümlü açlık grevine başlayan MLKP/K tutsakları adına Yusuf Demir, PKK tutsakları adına Sabit Han Seroğlu, DHKP-C tutsakları adına Fatma Keltipe ve TKP/ML TKKO tutsakları adına Pervin Kurtulmaz ayrıca hastaneye, mahkemelere gidis gelişlerde yapılan saldırıları protesto etmek için mahkemeye ve hastaneye çıkmama eylemi başlattıklarını açıkladılar. **Tutsak Yakınları Açlık Grevinde**

Mersin HADEP binasında 9 Ekim günü tutuklu aileleri Kürdistan'daki emek için açlık grevine başladılar.

Açlık grevini sürdüren 25 tutuklu ailesi yaptıkları açıklamada genelde Kürdistan'da uygulanan köy yakma,

köy boşaltma, zoraki sürgünler, gıda ambargoları gibi uygulamaları protesto etmek için 5'er günlük dönüşümlü açlık grevine başladıklarını açıkladılar. Ve "Bu uygulamalar karşısında ne olursa olsun susmayacağız diyoruz ve kendine insanım diyen herkesi duyarlı olmaya çağırıyoruz." dediler.

Çankırı Cezaevi'nde Tutsaklara Saldırı

Çankırı Cezaevi'nde Devrimci Sol tutsaklarının bulunduğu koğuşa 6 Ekim günü sabah saat 6.30 sıralarında arama bahanesiyle giren cezaevi görevlileri tutsakların direnişleriyle karşılaştılar. Tutsakların saldırıya aynı şekilde karşılık vermeleri sırasında saldırıya bizzat katılan cezaevi müdürünün kolu kırıldı. Daha sonra hücrelere atılan tutsaklar bir hafta süreyle hücrelerde tutulduktan sonra koğuşlarına geri döndüler.**Devrimci Sol Tutsağı Açlık Grevinde**

Uşak Cezaevi'nde bulunan Devrimci Sol davası tutsağı Mehmet Polat açlık grevine başladı. Başka bir cezaevine sevk edilmeyi talep eden Devrimci Sol tutsağı talebi kabul edilinceye kadar açlık grevini sürdüreceğini açıkladı.

DGM Koridorlarında Tutsaklara Saldırı

Türkiye halklarına yönelik topyekün savaşın yargı aygıtını oluşturan kontroldenli hukukunun temsilcisi DGM'ler

keyfi uygulamalarına her gün bir yenisini ekliyor.

Tamamen keyfi nedenlerle tutsaklara arama dayatılan DGM'ler mahkemeleri sansız yürütmek istiyorlar. Bu aramaları kabul etmeyen tutsaklara mahkeme koridorlarında azgınca saldıran asker, sivil polis ve çevik kuvvet pek çok tutsağın yaralanmasına neden oluyor.

Saldırıların en son örneği 10 Ekim günü mahkemeye giden Devrimci Sol tutsaklarının arama dayatılarak mahkemeye alınmak istenmeleri üzerine yaşandı. Bu keyfiyete direnen ve mahkemeye çıkıp savunma hakkını kullanmak isteyen tutsaklar DGM başsavcısının emriyle askerler, çevik kuvvet ve işkenceci polislerin saldırısına uğradılar. Saldırı sonucu 6'sı ağır olmak üzere 8 Devrimci Sol tutsağı çeşitli yerlerinden yaralandılar.

Arkadaşlarına yönelik saldırıyı protesto eden Devrimci Sol tutsakları PKK dışındaki tüm siyasi tutsakların da katılımıyla koridor işgali ve sayım vermeye eylemleri gerçekleştirdiler.

DGM koridorlarında tutsaklara yönelik saldırılar 11 Ekim günü de devam etti.

Onursuzca aranmayı bir kez daha reddeden Devrimci Sol tutsakları ve bir grup devrimci tutsağa saldıran polis ve askerler tutsakları bir kez daha ağır bir şekilde yaraladılar.

Saldırıları yönelik 11 Ekim'de bir açıklama yapan Devrimci Sol tutsakları "Uyarıyoruz. Devrimci Sol tutsakları yalnız değildir. Devrimci tutsakların onuruna, siyasi kimliğine yönelik her türlü saldırıya halk kurtuluş savaşçıları gereken yanıtı verecektir." dediler. Ve kamuoyunu tutsakların onurlu direnişine sahip çıkmaya çağırıldılar.

Ankara'da gözaltı terörü

Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi'nin Ankara'da gerçekleştirdiği iki eylem Ankara polisinin dengesini bozmaya yetti. Şaşkına dönen polis akına gelen her yere baskın yapıyor, insanları gözaltına alıyor.

Oysa kısa süre öncesine kadar polis, toplumsal muhalefete istediği gibi müdahale edip kontrol altında tuttuğunu söylüyordu. "Delikanlı" Emniyet Müdürü Orhan Taşanlar elinde dövizlerden başka bir şey olmayan menurlara saldırıp "delikanlı olan öne çıksın" diye kabadayılık yaparken ne kadar da kendine güveniyordu. 1 Mayıs'ta savunmasız insanlarla birlikte bir milletvekilini saldırdıktan, arkasından sağlam olduğunu düşünüyor ve DGM savcıları ile el ele insanlarla adeta oyun oynuyor, dayak attıklarını bir de suçu çıkarıyordu. Yine "paralı edlme son" diyen iselli öğrencileri kıyasıya dövdükten de -hiç kuşku yok- üstlerinden alacağı övgünün hesabı ile keyifleniyordu. O övgü almıyacak da kim alacaktır? Dursun Karataş'ın avukatlarını bile gözaltına almış, savunma hazırlama işine "örgütsel faaliyet" diyerek avukatları işkenceden geçirip birinin tutuklanmasını sağlamıştı.

Amma işte korktuğu başına geldi. Tam da bir şeyi kontrol altında tutuyor görüldüğü bir sırada 29 Eylül'de M. Topaç öldürüldü. Ardından 10 Ekim günü MIT arabasına silahlı saldırı ol-

du. Eylemler Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi adına üstlenildi.

Şaşkına dönen polisin dengesi bozuldu. İki haftadır akıllanma gelen tüm kurumları ve evleri batarak terör estiriyorlar. Bir önceki hafta yüz yakın kişi gözaltına alıp bırakan polis, geçtiğimiz hafta başından itibaren de gözaltı terörünü sürdürdü.

Mamak'ta 5 evi basan polis 7 kişiyi gözaltına aldı, iki gün sonra 3'ünü serbest bıraktı. Yine Pazartesi günü Artvinler Kültür Derneği'ni basan polis, gözaltına aldığı 12 kişiyi 2 gün tutuktan sonra serbest bıraktı. Bu arada Hüseyin Gazî'den gözaltına alınmalarına da 2-3 gün gözaltında tutulduktan sonra serbest bırakıldıkları öğrenildi.

Ege Mahallesi'nde ise Çarşamba günü saat 21'de Mamak Yardımına ve Kültür Derneği basılarak 6 kişi gözaltına alındı ve halen serbest bırakılmadılar. Gazetemizin Ankara muhabirlerinden Aysel Bölücek de Sali gesevi evine yapılan baskın sonucu kardeşi ile birlikte gözaltına alındı. Kardeşi ertesi gün serbest bırakıldı, muhabir arkadaşımız ise halen gözaltında.

Ankara polisi Devrimci Halk Kurtuluş Savaşçıları'nın eylemleri ile sarılan görünümünü, gelişigüzel terör estirerek onarmaya çalışıyor. Gözaltı terörü, polisin hem çaresizliğini hem de saldırgan niteliğini gözler önüne seriyor.

Sivas Cezaevi'ndeki direniş 54. gününe girdi

Sivas E Tipi Cezaevi'ndeki süresiz açlık grevini sürdüren Devrimci Sol tutsağı Fidan Duma'nın açlık grevi 54. gününe girdi. Cezaevindeki keyfi uygulamaları protesto etmek için 24 Ağustos'ta süresiz açlık grevine başlayan Fidan Duma taleplerinin kabul edilmemesi üzerine 26 Eylül'de kekeri ve tuzu keserek direnişini sürdürmeye devam ediyor.

Direnin 47. gününde cezaevi idaresi Fidan Duma'yı zorla hastaneye kaldırarak tedavi etmek istedi. Direnişin ilerleyen gününde idarenin zor kullanması üzerine fenalık geçiren Duma kendine geldiğinde muayenesi kabul etmemek için hastanede battaniyesini yakarak idarenin bülümünü protesto etti. Fidan Duma'nın bu direniş karşısında zorla muayene ettirmeyen idare Duma'yı koğuşuna geri getirmek zorunda kaldı.

Direnin 50'li günlerinde bir basın açıklaması yapan Fidan Duma cezaevi

idaresinin keyfi uygulamalarını şöyle sıraladı.

- 1- Erkek gardiyanların keyfi bir şekilde günde 7-8 kere sayım yapacağı gerekçeyle koğuşlara gimesi.
- 2- Gazete ve dergilerin alınmaması,
- 3- Sık sık mektup yazışının konması,
- 4- Soyadı tutmayan tutsak yakınlarının görüşe alınmaması,
- 5- 5-6 aydan beri siyasi tutsakların kaldığı koğuşa suyun verilmesi olarak açıklayan Fidan Duma, idarenin bu keyfi uygulamaları kaldırmadığı takdirde açlık grevini bırakmayacağını açıkla-

dı. **Direnin 50'li günlere yaklaştığı şu günlerde gelececek olumsuzluklardan başta Adalet Bakanlığı ve cezaevi yönetimi olmak üzere, ilgili herkes sorumlu olacaktır. Sivas cezaevinde yaşanan bu onurlu direnişe tüm devrimci ve demokrat insanları dayanışmaya ve destek vermeye çağırıyoruz.**

Salgın hastalık bu kez Çorum'da hortladı Kolera yine can alıyor

Çorum'da 23 Eylül'den itibaren görülmeye başlanan kolera toplam 300'e yakın kişinin hastalanmasına, 6 kişinin de ölümüne yol açtı. Devlet yine önlem almak yerine hastalığı gizliyor.

Genellikle mikrop lu içecek ve yiyeceklerden ileri gelen bir bulaşıcı enfeksiyonu olan kolera bu kez de Çorum'da hortladı. Geçtiğimiz aylarda Gebze Dilovası nahiyesinde onlarca insanın ölümüne sebep olan kolera vakası, daha sonra altıyapı hizmetlerinin yetersiz olduğu Ankara, Kocaeli, Maraş, Diyarbakır, Samsun, Nevşehir, Kayseri, Şanlıurfa ve Siirt illerinde de görülmüştü.

Gizlenmeye çalışılan hastalık, Genel Sağlık-ış Çorum Şube Başkanı Öpr. Dr. Erol Uysal ve Çorum Tabip Odası Başkanı Uzm. Dr. İsmail Özkubat'ın 30 Eylül günü yaptıkları bir açıklamaya göre halkı uyararak üzerine duyuldu. Böylece ilk kolera vakasının 23 Eylül'de merkezdeki Ulucami'nin kuyusundan alınan suyu kullanan insanlarda görüldüğü, hastalığın 28 Eylül'den itibaren şiddetlenerek arttığı, belediye ve valiliğin ise gerekli önlemleri almak bir yana, salgın hastalığı görmezden geldikleri öğrenildi.

Kolera'nın Nedeni Aynı: Mikrop lu Sular

Yoğun olarak su sıkıntısı çekilen Çorum'da gansıl olan mahalleler üç-dört gün de bir su alabilirken, birçok mahallenin musluklarından suyun akması için 15-20 gün bekleniyor. Kentin su ihtiyacının karşılanabilmesi için 625 litrenin su verilmesi gerekiyor, verilen su sadece 100 litrenin. Dolayısıyla halk ihtiyaçlarını karşılamak

çok farklı ve denetimsiz yollara başvuru-yor. Halk ya camilere ait olan kuyu sularını ya da kendi imkanları ile açtığı kuyu sularını kullanıyor. Bu kuyuların şehrin kanalizasyon sisteminin sızıntı olarak kirlenmesine karşı ne bir önlem, ne de denetim bulunuyor. Cami kuyularından çıkan suyun, abdestin bozulmaması için klorlanmadığı kesinleşti. Şehir şebekesi suyunun da RP li belediye başkanı tarafından aynı gerekçesiyle klorlanmadığı söylendi.

Hastaneler Doldu, Ölümter Başladı

Salgın hastalık vakalarının yaygınlaşması üzerine hastanelere başvuran hasta sayısı arttı. Hastanelerde yatak sayısı yetersiz kalınca kordiforlara da yatak ilavesi yapıldı. Bazı servisler ise boşaltılarak koleralı hastalar için ayındı. İntaniye servisine giriş çıkışlar yasaklandı.

1 Ekim günü ismi belirlenemeyen bir kadın ile Mehmet Gümüş öldü. Sekiz aylık hamile olan Ayten Demircan çocuğunu düşürdü. 3 Ekim'de toplam 472 ortaöğrenim öğrencisi şüphesi üzerine doktora sevk edildi. Bazılarında hastalık belirtisine rastlanınca, il merkezindeki okullar bir hafta süreyle tatil edildi.

Kolera belirtileri gösteren hasta sayısı 300'e çıktı. 4 Ekim günü ise 6 kişi daha öldü. Hastalığın daha fazla görüldüğü yerler, Mimar Sinan, Ulukavak, Çöplü, Lozan, Bahçelevler mahalleleri, DSİ lo-

manları ve Sungurlu Mecidiözü, Alaca ilçeleri ve köyleri.

Yetkililer Hastalığı Görmezden Geliyor

Devlet kolera salgınına gizlemeye çalışıyor. 1 ve 4 Ekim günleri ölen kişilerin, ölüm nedenleri kalp ve böbrek yetmezliği olarak açıklandı. Çorum'a gelen Sağlık Bakanı ve bakanlık yetkililerinin salgın hastalığı karşı alınacak önlemleri saptamak yerine, hastane personelinin kolera konusunda konuşmamasını doğrultusunda tehdit ettilerini bildirdi.

Belediye Başkanı Anıl Ersoy'un, Çorum'da salgın hastalık yaygınlaşmış can almaya devam ederken, Avustralya ve Singapur'da Milli Gençlik Vakfı adına konferans verdiği öğrenildi. Bld. Bşk. Vekili Mustafa Asila ise kendi ihmalkarlıklarını gizlemeye, sorumluluktan sıyrılmaya çalışarak, kuyulara izin verdiği için DSİ'yi suçladı.

İnsan haklarından sorumlu Devlet Bakanı Azimet Köylüoğlu 2 Ekim'de Çorum'a

geldi. Kent kolera salgını nedeni ile çalkalanırken, Bakan Köylüoğlu cezaevi lojmanlarının nasıl olacağı üzerine yetkililerle görüşmeler yaptıkları sonra geri döndü.

Salgın Hastalıktan Ölüm Kader mi?

Mikrop lu suları yol açtığı salgın hastalık, en çok parayla su satın alamayan yoksul emekçileri buluyor. Ne mikrop lu suların varlığı, ne de bunlardan gelen hastalık elbette bu kadar değil. Klorlanmayan sular, denetimsiz kuyular su kirliliğine zemin hazırlıyor. Ama bunlardan da önce, insan sağlığına zerre kadar değer vermeyen sistem, bu hastalıkların asıl kaynağıdır. Daha fazla kardan başka bir şey düşünmeyen sömürücü sınıflar, bir akarsular ve göller cenneti olan Anadolu'yu susuzlukla kınlan çöle çevirdiler. Çünkü kâr getirmeyen altyapı yatırımlarına para ayırmadılar, yeteri yatırımları yapmak yerine, kendi ceplerini, çalıp çırtıkları trilyonlar nasıl götürceklerini düşündüler. Sonunda altyapı yetersizliği, susuzluk, mikrop lu su kullananı ve peşinden gelen hastalıklar yoksul halkın başına bela oldu.

Kolera'nın yenilmesi için sadece doktora, ilaca ihtiyacımız yok, bunlarla birlikte hastalığın asıl sebeplerini görmeye ve bunları yok etmek için mücadeleye ihtiyacımız var.

Özgür Ülke ne yapmak istiyor?

Özgür Ülkeden Sordar Çelik e Açık Mektup

Özgür Ülke gazetesinin 1 Ekim 1994 tarihli «Otuz Kalem» köşesinde devlet içindeki kilitler arası çekışmevi ve hesaplaşmaların "indeleyen" yazısında Hıram Abbas kimine göre DEV-SOL tarafından, kimine göre ise küçük çekışmesinde öldürüldü" diyorsunuz. Böyle bir muğlak ifadeyi yazınızı güçlendirmek için seçtiyseniz, yanıylıyorsunuz. Zira, MİT Müsteşarı Yardımcısı Hıram Abbas 26 Eylül 1990 tarihinde örgütümüzle bağlı Silahlı Devrimci Birlikler savacı-larınca cezaladrılmış olup, örgütümüz bu eylemi bir bildiriyile üstlenmiştir. Bilinmelidir ki DEVRİMCI SOL bugüne kadar söylediğini yapan, yaptığını savunan ve kamuoyuna açıklayan bir çizgi izlemiş ve açıklığı ilke edinmiş, yapmadığı bir eylemi üstlenme gibi bir pragmatizme düşmemiştir.

3.10.1994
Devrimci Sol Tutsağı Ümit Özer

Özgür Ülke Gazetecine

5 Ekim 1994 tarihinde Diyarbakır Cezaevi'nde bir kontrgerilla saldırısı yaşandı. Ve bir PKK tutsağı bu saldırı sonucu yaşamını yitirdi.

Bu katliamın ardından, biz Sağmacılar Cezaevi'nde bulunan Devrimci Sol tutsakları olarak cezaevinde bulunan diğer siyasi gruplara, "Katliama yönelik olarak tavrı alma" önerisinde bulunduk. Böylece Sağmacılar Cezaevi'nde 6 Ekim günü bizim önerimizle gerçekleşen bir sayım vermeme eylemi yapıldı. (Bu sayım eylemine yalnız PKK tutsakları katılmamış ve sayım vermişlerdir.)

Sağmacılar Cezaevi'nde bu gelişmeler yaşanırken 8 Ekim 1994 tarihli gazetenizde Sağmacılar Cezaevi'nde gerçekleşen sayım vermeme eylemi yanlış ve çarpıtılarak verildi.

Verdiğiniz bu haberin "bir yanlış anlamadan kaynaklanmadığı" olduğunu düşünerek size bir düzeltme yazısı yolladık ve bu yazıda Sağmacılar Cezaevi'ndeki olayın gerçek gelişimini ve gerçekte Devrimci Sol'un "tek sayım veren örgüt" değil, "sayım vermeme ile birlikte bir eylem programı öneren örgüt" olduğunu belirtmiştik.

Olayların gelişimi bu yönde obasırsa rağmen 8 Ekim 1994'te verdiğiniz yanlış ve çarpıtılmış haberi tektip etmediniz.

Evet Özgür Ülke, doğrusu söz konusu olay hakkında tektip yayınlamanızın artık bize çok şaşırtıcı gelmiyor. Çünkü söz konusu olan olay(lar) tekil bir örnek olmaktan çıkmış onlarca kez yaşanan özel bir tavrı alış haline gelmiştir.

Bu tavrı lara müsaade etmemizi bekleyemeyiz. Sizleri dürtüst davranmaya, siyasi kurnazlık yapmaya davet ediyoruz, Özgür Ülke misyonuna uygun davranmalı ve devrimci tutsakların, hakları ve özgürlükleri mücadelesi verenlerin, umudun adını edenlerin sesini doğru bir şekilde kamuoyuna aktarmalıdır.

Kuşkusuz bu söylediklerimiz var olan düşünce tarzları değişirilmeliye gerektiği gibi yerine getirilmeyebilir. Dünyaya, olaylara, insanlara dar milliyetçi, pragmatist bir çerçeveden bakmanın sonucudur ki, bu konularda faydacılık, grup çıkarları, vb. öne çıkar ve yaklaşımlara bu olgular yön verir.

Evet, bu düşünce tarzına gıcısın veren küçük burjuva milliyetçiliği aslında bir bicez sorun yine devam edecektir. Ancak, habercilikte haklıdan, doğrudan ve devrimci olandan yana haber verebilmek için siyasi ahlaka sahip olmak ve dürtüst davranmak yeterlidir. Bu davranış biçimini beklemek hakkımızdır. Özgür Ülke'yi bu anlayışla hareket etmeye davet ediyoruz.

13.10.1994

Sağmacılar Cezaevi
Devrimci Sol Tutsakları

Kirli su can alıyor Beykoz'da facia: 16 ölü

İstanbul'un Beykoz ilçesine bağlı Tokatköy'de son bir ay içinde, kirli su kullanmak-tan ileri gelen salgın hastalık nedeni ile 16 kişi yaşamını yitirdi.

Tokatköy, Anadolu'dan İstanbul'a yönelik yoğun göçler sebebi ile her gün büyüyen birçok geçekodu mahallesinden biri. Diğerleri gibi Tokatköy'de de altyapı yatırımları eksik. Nüfusu 30 bine yaklaştığı halde düzgün bir kanalizasyon sistemi yok. Lağım suları kimi yerde akıtılan akıyor. Önce ANAP, sonra SHP ve en son olarak RP'den seçilen Beykoz belediye başkanları mahalleye hiçbir ciddi yatırım yapmamışlar. Mahalleye atık su bira kan çamaşır suyu ve tuz ruhu imalat-hanesini de, içme sularını da denetleyen kimse yok. Sonuç: İçilen sularla gelen hastalık ve 16 ölü!

Mahalle muhtat yaşanan faciayı İstanbul Vali Yardımcısına bildirmiş, o da il Sağlık Müdürlüğü'ne ileteceğini söylemiş. Ancak henüz yapılan tahlil sonuçlarını açıklamadıkları gibi, hiçbir önlem de almamışlar. Mahallerin Sağlık Ocağı Doktoru Ertuğrul Güle, hastalanırların hastanelere gittiğini belirtirken "Bizim yapabildiğimiz tek şey, köy

okullarına giderek öğrencilere suyun içmemelerini salık vermek oldu" diyor.

Halk, kullandıkları suya ya çamaşır suyu ve tuz ruhu imalat-hanesinden dereye bırakılan zehirli kimyasal atıkların ya da akıtılan akan lağım sularının karıştığını söylüyor. Suya zehir karışmasına neden olduğu söylenen imalat-hanenin korsan çalıştığını ve sahibinin de emekli bir astu-bay olduğunu söyleyen Tokatköylüler ayrıca yetkililerin ilgisizliğinden yakınıyorlar.

Komşularının hastaneye kaldırıldığını belirten Esmâ Kuru "Lağım akan sokak kenarlarında yaşıyoruz. Bu yetmezmiş gibi, bir de o asit fabrikasının zehirini içiyoruz. Devlet bizim halimizi görmüyor." diyerek kızgınlığını, belirtiyor.

Evet, devlet halkın halini görmüyor, çünkü halkın yaşadığı sorunlara bakmıyor. Bu sorunları bilse bile devlet, halktan topladığı trilyonları Kürt köylerini yakıp yıkmak için harcadığı, ya da yolsuzluk yaparak bürokratların, kodamanların kasalarına aktardığı için sağlıklı su getirmek üzere yatırım yapacak para ayırmıyor.

Faşizm kendinden olmayan herkese düşmandır

Ölçerli tarafından yıldız parlatılan MHP bir süredir yaptığı yitiri değişiklerini sonunda sergiledi. 9 Ekim'de Ankara'da yapılan MHP 4. Olağan Büyük Kurultayı sivil faşistlerin alışmış gövde gösterileriyle geçerken, faşist şef Türkeş "yeni bir düzen" diyerek yaratmaya çalıştığı imajı kamuoyuna açtı. Türkiye'nin kurultay konuşmasında o alışmış otoriter faşist şef havasından çok, ekonomik sorunlar için liberal çözümleri, eğitim seviyesinin bati ülkeleri standardına çıkmasını, teknik eğitimi, özelleştirmeyi "demokrasiyi" ve "başarıyı" savunan sıradan bir parti başkanı havası vardı. Faşist şef artık "mili devlet, güçlü lider" demiyor, kendine biçilen misyonu uygun olarak "seffat ve liberal devletlen söz ediyordu.

Kurultayda "Ben milli birlik ve beraberlik için başta Kürçe konuşan vatandaşlarımız ve Alevi kardeşlerimiz olmak üzere birlikte yana olanları MHP çatısı altında birliğe çağırıyorum." "Birliğim, beraberliğim, kardeşliğim savunuyorum. Bu bakımdan sizleri barışa, seveye, hizmete çağırıyorum..." gibi çağrılar bolca tekrarlardı faşist şef Türkeş. Çünkü her şey vitrine uygun olmalıydı. Bir de parayla satın alınmış asiret resimleri, kendini inkar eden Alevi büyükleri bunlunca her şey tamamlardı. Vitrin hem kalabalık, hem de biraz daha yenilenmiş oldu. MHP paramitler bir çete görüntüsü değil, kitle partisi imajı vermek istiyordu.

kiyüzlülüğü, namussuzluğu, kırık, kanlı geçmişinin unutturmanın kurultayıydı bu aslında. Olgarşın, medya aracılığıyla sürdürdüğü bu politikaya faşistler herkese barışık, herkesle dost bir görünümde sunulmaya çalışılacak da ülkemiz yakın tarihi bunun tam tersinin sayısız örnekleriyle dolu. Kimse unutmamalıdır ki faşistler kendilerinden olmayan herkese düşmandır. Eğer demokrat, barışçı görünmeye çalışıyorlarsa, bu güçsüzlüklerindendir, ya da oligarşinin onlara yüklediği özel rolden dolayıdır.

Faşizmin dünya pratiği ve ülkemiz yakın tarihinin de gösterdiği gibi faşistler zayıf oldukları zaman kavga istemezler, düşünsün özgünlükünden, barıştan bile söz ederler. En hoşgörü, en demokrat görünmeye cabalıyor. Güçsüzlüğün, ulaşılması çalışılan kitleye şirin görünmenin hesabıdır tüm yapıları. Biraz güçlendiklerinde bitti kanlanıran her köpek gibi saldırıyor geçerler.

12 Eylül öncesi yaşananlar hatırlarsanız, unutulacak kadar zaman geçmedi henüz. Milliyetçi Cephe'lerden (MC) önce "Düşmanlıklara son verelim. Okullarda huzur olsun ve herkese ağılsın" diyen sivil faşistlerin MC'lerle birlikte okullarda ve sokaklarda çok faşist işgale başladıklarını, işgal ettikleri okullarda devrimci-demokrat öğrencileri sokmadıklarını herkes hatırlayacaktır. Kendilerinin giremedikleri okullarda ise faşistler hedef bile gözetmekle sızın genel kitleyi kursunladiılar, okulları, öğrencilerin gittikleri kahveleri bombaladılar. 16 Mart'ta, Galatasaray Mühendisi'ni, Ankara Bahçeşehirli katilini, Albayrak'ta, DMMA'nın bombalanmasını unutmamak. Bugün mahallelerde çok, büyük meydanlarda faşist semboller satan, tezgahları

acıları, 16 Mart'tan, Bahçeşehirli katilini yapanlar aynı insanlar, hiçbir farkları yok.

Tüm bunlar geçmişte yaşanıp biten şeyler olarak kalmadı. Bugün de faşist şef Türkeş, MHP'nin kitle partisi olduğu mesajlarını iletmeye çalışırken, sivil faşist ceteler sokaklara, mahallelere hakim olma cabasındalar. Bizzat polis tarafından koruyor, si-lahlandırılıyor ve kanlı saldırılara hazırlanıyorlar. Tıpkı Maraş'ta, Sivas'ta, Çorum'da olduğu gibi... Bugün de faşistler aynı kıyız-lu politikalarını sürdürüyor, kitlelerin pasif-kasyonu ve taban kazanma üzerine şekilendiriyor politikalarını...

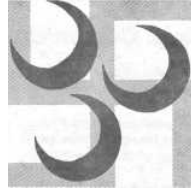
SOKAKLARI FAŞİSTLERE BIRAKMAYALIM, MAHALLELERDE FAŞİST YUVALAR İZİN VERMEYELİM, DAĞITILIM

Büyük şehirlerde önemli üstteççilerin, domuz duraklarının yanı başında, belirli alışveriş merkezlerinin önünde kurulan sivil faşistlerin tezgahlarını görmeyen neredeyse yoktur. Ana caddelere kurulan bu tezgahlar, faşistlerin sokakları ele geçirmede hakim olma planının bir parçasıdır. Bunlara ticari bir faaliyet gibi bakma sağlığını göstermek gerekir. Çünkü tezgahların başında duran, sürekli olarak sağ-solu kontrol etmekte başka işi olmayan faşistlerin bu tezgahları açmalarının nedeni satacakları üç-beş tane köpek rozetinden, ya da Ozan Anıl, Sefai gibi faşistlerin kaselerinden elde edecekleri para değildir. Her ne kadar sor-gulamayan bir bakışla yaklaşıldığında sıradan bir ticaret gibi görünse de, bu tezgah-larda asılan faşist bayraklar, çalan faşist marşlar eli kanlı sivil faşistlerin kitlelerin gö-zünde meşrulaşmaya çalışmalarının bir aracıdır. Tepkiziz kalınlığı sürece bu tezgahlarla sıradan insanların her an gözünün önünde bulunan faşist semboller sıradan-laşmaya, devrimci-demokrat insanlar ise daha fazla sessizliğe gömülmeye başlar.

İşte her gün önünden sessizce geçen bu tezgahlar kitle pasifikasyonunu ve faşiste-nin altı boy olsa da -güc gösterisi yapma-larını sağlıyor.

Faşistlerin tüm cabaları medya desteği ya da her adım başı açmaya çalıştıkları tezgahlarla sınırlı kalmıyor. Tüm bunları desteklercesine özellikle devrimci-demokrat nüfusun etkin olduğu bölgelerde polis des-teğinde faşist odakları oluşturmayı hedefle-yen yoğun bir çalışmaları var. Polis desteği ile girdikleri bölgelerde belli noktalarda yo-ğunlaşarak kalıcı kurumlaşmalar sağlamaya çalışıyorlar. Ve bu faşist odakları üs olarak kurulan, bölge halkının pasifize edilmesi için saldırılar düzenliyor ya da polisin operasyonları için bilgi topluyorlar, yani ih-barıcılık yapıyorlar. Faşist üsler her zaman aynı olmuyor. Örneğin faşist üsler Gazi Ma-hallesinde olduğu gibi bir taksit durağı ya da konfeksiyon atölyesi de olabilir. Bağ-cılar Yüzyı'daki gibi işkence merkezi olarak kurulan Ülkü Ocakları da.

Seçilen üsler değişse de hepsinde aynı senaryo uygulanıyor. Sivil faşistler inka edebildikleri geri ve kararsız kitleyi yanlarına çekip, geri kalarlara şiddet uyguluyorlar.

Yani polis desteğinde işgal provaları, bas-kınlar, çatışmalar, devrimcilerle kurulan pu-sular ve ihbarcılık... İşte sivil faşistlerin dün de, bugün de kullandığı yöntemler. Kulanı-lan yöntem ne olursa olsun, her zaman yanlarından polis desteğini eksik etmiyorlar.

Örneğin İstanbul Nurlupe'de faşistlerin ocağın cabası halkın öfkesi ile karşılığ-tında polisler faşistlere koruma görevini üstlenmekte gecikmediler. Şimdi sivil faşist lerin saldırılarını polisler sürdürerek yığınık ortamları yaratmaya çalışıyorlar ki faşistlerin üzerinde yaşam bulacağı bir ortam yaratı-bilsinler. Ama Nurlupe halkı bölgede ocağ-ın açmasına izin vermediği faşistlere, polis desteği de olsa şans tanımayacağını söylü-yor.

Bağcılar'da ise sivil faşistlerin ihbarıyla Mücadele gazetesi okurları, devrimci-de-mokrat bilinen tüm insanlar, birer günlük gözaltılara yayıyor, polis tarafından tehdit ediliyor. Kimileri de işkenceden geçirildi, üstelik Yüzyıl Karakolu ve Yüzyıl Ülkü Ocaklarında, ihbarcılıkla yetinmeyen sivil faşistler, işkencecilere ev sahipliği yapma şerefliğini yapıyor. Bağcılar bölgesinde polisin estirdiği önce terör, sivil faşistlerin ihbarcılıktan işe yaramadı ve sivil faşistler Yenimahalle bölgesinde kendilerine zemin bulamadılar. Çünkü Bağcılar Yenimahalle bölgesinde halk sivil faşistlerin kahvelere, dükkânlarına girmesine ve propaganda yap-masına izin vermiyor. Onları toctı ediyor.

Aynı direnişin gösterilmediği Gazi Ma-hallesinde ise bizzat Gazi Karakolu nda gö-revli komiser Ahmet'in özel cabasıyla Kü-çükköy bölgesi siyasi polisleri taraf nidan hızlı bir faşist örgütlenme sürdürüyor. İlk olarak açılan ve birer üs olarak kulanılan taksit durağı ve konfeksiyon atölyesinde faşistler tarafından bir yandan eğitim çalış-maları yürütülüyor, bir yandan da yeni saldırılar için yığınak yapılıyor. Devrimci-demokrat potansiyelin yoğun olduğu Gazi Mahalle-sinde sivil faşistlere karşı tavır alınmaması, polis tarafından desteklenen sivil faşist cetelerinin hızla yayılmasıyla ve bölgeyi işgal etmesiyse sonuçlanacak bir gelişim izleme tehlikesini her zaman taşıyor.

Sivil faşistlerin açtıkları saldırı ya da de-mağolilerle çalışmalarını yoğunlaştırdığı yerlerin Gazi, Bağcılar ve Nurlupe gibi emekçi halkın yoğun olduğu geçekondü bölgelerinde ortaya çıkışı da kuşkusuz rast-lantı değildir. Sivil faşistler bu bölgelerde başarılı olduklarında devrimci-demokra-tinin etkinliğinin daha az olduğu diğer bölge-lerde başarılı olma şanslarını daha da artı-racaklardır. Bu nedenle yöntemi ne olursa olsun bu tür çalışmalar ve saldırılar tek tek ve geçici olaylar olarak değil, merkezi bir politika olarak değerlendirmek gerekir. Al-nacak tavrı da buna uygun olmalıdır.

Nurlupe'de aktif direniş tavrı ve yarattığı sonuçlar bu noktada anlamlıdır ve dersler çıkarılmalıdır. Nurlupe direniş örgütü ve sürekli kılınması gerektiği gözardı edilmeyen diğer direnişlere örnek olacak bir direniş ruhuna sahiptir. Mahallelerdeki devrimci demokratlar bu tür faşist örgütlenmelere ve

"Başa geçireceğimiz kadrolar akıllı, ahlaki, çalışkan, bilgili ve milliyetçi kadrolar olmalıdır... (Faşist şef Türkeş'in kurultay konuşmasından)

İşte Türkeş'in kadroları

Ömer Haluk Pirimoğlu: '90 öncesi-nin faşist eğitimcilerinden. Katil-amcıları özel olarak yetiştirdiğin-den idamına yargılandı.

Rıza Mühtioğlu: Şimdiki genel baş-kan yardımcısı. Faşistlerin fi-nansmanını sağlayan, çeteleri besleyen adam.

Mustafa Mit: Eski gençlik kolları başkanlarından. Birçok katliamı planlayıcısı olarak yargılandı.

Mustafa Verkeyer: 1975-70'te Ülkü Ocakları İstanbul Başkanı. Okullarda faşist saldırıların ve katliamların birinci dereceden sorumlusu.

Behçet Sumrak: Eski Etilik Beledi-ye Başkanı. Eli kanlı bir içki dığ-manı.

Zeki Yavuztürk: Milli Savunma Eski Bakanı... Yoksuzlukları devam.

İsmail Özdağlar: Kendini ucuza sa-tan rüsvetçi bakan.

Muharrem Şemsek: Ülkü ocakları şeflerinden. Katliamların planla-yıcısı. Devrimcilerin elinden zor kurtuldu. Sakat...

Eli kanlı katiller, rüsvetçiler, yol-azuklukların vazgeçilmez adamları, mafyacılara ve bir alay namussuz... İşte faşist partinin 4. Olağan Büyük Kurultayı'nın MYK'ya seçilen üyele-rinden bazıları...

saldırıları karşı açılan kitleye yönelik bir saldırı henüz gerçekleşmemiş olsa da- bir bilinç ve uyankılık yaratmakla sorumlu ol-duklarını unutmamalıdır. Mücadele tarih-miz bu konuda zengin deneyimlerle doludur. Bu birikimlerden yararlanarak sivil faşistlerin bugün gündeme getirdiği taban oluşturma çalışmaları engellenmeli, çalış-malarımızda sadece sivil faşistlerin bu poli-tikalarını teşhirle yetinmeyip, faşist odakları dağıtacak örgütlerle desteklenmelidir.

Faşistlerin kendi sembollerini taşıdıkları, bayraklarını sağa-sola astıkları durumlarda karşılarına çıkalım. Faşist marşların karşı-sında kendi türkülerimizi çalalım. Sessiz kaldığımız her gün faşistlerin sokaklara ha-kimiyeti adım adım yayılıyor demektir. Tari-hleri katliamlar tarihi olan sivil faşistlerin, mafyacıklarını, rz düşmanlığını, işkence-ciliklerine ve ihbarcılıklarına rağmen ken-di-lerini meşrulaştırma cabalarını sessiz kal-mak her şeyden önce adalet, namus ve onur için mücadeleye edenlerin meşrulaştırma güvenemektir. Eli kanlı katillerin halkımız karşısında zerrece meşruluğu yoktur, olmaz da... Meşruluğumuz duyduğumuz güvenle faşistlere çok salmaya çalıştıkları her yerde, her ortamda tavır alalım, alınan her tavır da geniş halk kitlelerinin desteğini bulacağı yanımızda.

Dün olduğu gibi bugün de faşist odakları dağıtmak, katiller sü- rüsi faşist cetelere gereken dersi vermek, kitlelerde bilinç bulanıklığı yaratabilecekleri her türlü çalışmalarını engellemek için yaygın teşhire ve ilili müdahaleye her an hazır olmalı, sivil faşistlerin çalışmalarına göz yummamalıyız. Çünkü bugün sınıcda ma-hallelere çöreklenmeye çalışan sivil faşist-lerin, yarınl kontrolgilla çetesi olarak karşı-mıza çıkacakları gerçektir.

Dünyada hiçbir güç, hiçbir devlet, hiçbir silah, vatani özgürleştirmek için, namuslu yaşamak için ölümü gülerek kucaklayan bir insandan daha güçlü değildir

Ömer Faruk BAYRAKTAR

Faruk Bayraktar Ekim 1979'da İstanbul Serencebey'de faşistler tarafından katledildi.

Aynı günlerde Bahçelievler İşletmecilik Yüksek Okulu'nda faşistler Yılmaz Güven'i katlettiler. Ama onlar yarattıkları dostlukta, sıcaklıkta hep devrimci hareketin safında oldular. Tipki Ahmet Karlangaç'lar, Ayhan Pektaş'lar, Ali Demiralp'ler ve tüm şehitlerimiz gibi...

Yılmaz GÜVEN

Devrimci Sol'un önder kadrolarından Ahmet Karlangaç, cuntanın ilk günlerinde 12 Mart faşizminin sorumlularından, Balyoz Hareketi'nin mimarı, devrimcilerin katili Nihat Erim'in cezalandırılması eylemine katıldığı gerekçeyle gözaltına alındı ve işkenceye katledildi. Devrimci Sol'un ilk SDB ekinde yer alan bir savaşçıydı. O bizlere direnişle öğretilmiş, işkencedeki sır vermeyen tavırla destanlaşmış bir onuru bıraktı. Onların kendilerini feda etme, ölümü cesaretle karşılama ordemleri, biraktıkları miras savaşın boyutlarının giderek büyüdüğü süreçte her geçen gün daha bir değer kazandı.

Devrimci hareketten bir yıl uzak kalmıştı Ayhan Pektaş. Ama uzak kalmışlığının tersine, enerjisiyle, militanlığıyla sürekli daha büyük sorumlulukları, daha büyük görevleri omuzlayan bir çizgi izledi. Şehit dostluğunda gençliğin yöneticilerinden biriydi. Herkesin sevdiği, saygı duyduğu bir insandı. Arkadaşları arasında güçlü bir dayanışma duygusu ve fedakarlığı ile tanındı. Küllenin doğal önderlerinden biriydi. Cuntayla birlikte daha sıkı sarıldı görevlerine.

Cunta yıllarını kavganın içinde geçiren yoldaşlarımızdan biri de Ali Demiralp'ti. Çoşukluğu ve kararlılığı, 12 Eylül'ün yarattığı karamsarlık ortamında, devrimci saflarda sıkça görülen "kendini tam sunmama" ruh halinin en yoğun yaşadığı dönemlerde bile "kolay iş, zor iş" ayrımı

Emperyalizme ve faşizmin çok yönlü saldırılarına karşı inançları, kararlılıkları, emekleri ve özverileriyle karşı koydular. Kimisi okulda kimisi fabrikada, kimisi semtinde faşizme karşı dişe diş bir mücadelesinin içinde oldular. Ömer Faruk Bayraktar ve Güven Yılmaz, emekçiydiler kavgamızın. Süreç zorlu bir süreçti. Bir şeyler yapmak, mücadele etmek, bir yerlere varmak zorunluydu, savaşmak zorunluydu. Bu bilinçle hareket ettiler. Bu bilinçle hareket ettiler. Bu bilinçle hareket ettiler.

Ali DEMİRALP

masi eyleminden sonra, Mart'ta bir SDB savaşçısına yakışır bir şekilde polislerle girdiği çatışmada şehit düştü.

Onların ölümü olması değil, onlar gibi insanların yaşamış olmasıdır önemli olan. Yoldaşlarımızı yok edebilmek için, bizi, biz yok-sulları, tümünü, tüm devrimcileri yok etmeleri gerekir, bu ise olanaksızdır.

Ahmet KARLANGAÇ

**Bir tutam çiçektiler
Binlerce ihanet**

**Bir avuç direnci
çirkinliğinde**

**Bir avuç direnci
güzellediler**

Hiçbir şey bitmemişti daha

Gülerek girdiler

zulüm tufanına

ölerek girdiler

Ve en dayanılmazında

tufanların

Adlarını bile söylemediler

Sultan CENİK

1969'da Sivas Hafik'te doğdu. 1988 yılında DEMKAD üyesi olarak demokratik kadın örgütlenmesinin yaratılması için çalıştı. Onun için Zonguldak maden işçileriyle geçirdiği üç ayın önemi ve anlamı çok farklıydı. Devrimci Sol üyesi olan Sultan, yeni görevlere hazır olduğunu bildirdiği bir dönemde, polis iştirakçisi halin Tuğrul Özbek'in ihbarı ile İstanbul Arşibadem'deki hareket bünyesinde polise çatışarak şehit düştü.

Mustafa KAMACI

25 Ekim 1988'de geçirdiği trafik kazasıyla aramızdan ayrıldı.

Derviş ŞAVGAT

1988 yılında Uzunyol'da işkenceye katledildi.

Burhan Remzi KAFADENK

Devrimci Sol tarafları olan Burhan Remzi Kafadenk 26 Ekim 1991'de İstanbul Mecidiyeköy'de sokak ortasında savunmasız bir şekilde katledildi.

Hüseyin KÖSE

Haksızlığa, adaletsizliğe ve şiddetçiliğe karşı çıkanların arasında yer aldı. Her zaman devrimcilerin yanında yer alan Hüseyin amca, geçirdiği bir rahatsızlık sonucu 1991 yılında kaybettik.

Halka karşı işlenmiş hiçbir suç cezasız kalmayacak

"Halkın Adaleti" Devrimci Sol ve onun önderiyle anlam buldu. Bu "Yüzyıllardan beri despotun, feodal beyin, hümanist rötuğu burjuvanın" emek sömürsünden iliklerine kadar yağma edilen insan boyutuna gelen süreçte başkaldırının, zorbalığa karşı devrimci halk iktidarının, zulme karşı insan doğasına yakışır işleyişin, dürüstlüğü, güzelliğın, ahlakın simgesi oldu.

Önderlik Fransız emperyalizmi tarafından tutsak edildi. Daha önce de TC devleti tarafından tutsak edilen Türkiye halklarının değerli evladı ve önderi Dursun Karataş savaşın sonuçlarıyla bir kez daha karşı karşıya. Ve biriken ağzından sayılar akıtarak bu yığıt, değerli önderin tutsaklığı karşısında ellerini ovuşturuyor...

Ancak bütün cebalar boğuna...

Önderliğiyle bütünleşmiş bir siyasal parti ve önderliği için canını seve seve feda edebilecek onlarca, yüzlerce insanla bu süreç de sürecek. Bugün salıyalarını aktarılar, sevinç çığlıklarının boğuna olduğunu bir kez daha görecekler. Ve dost düşman herkes bir kez daha Dursun Karataş'ın Devrimci Sol, Devrimci Sol'un da DHKP/C olduğunu ve hiçbir DHKP, DHKP/C üyesi ve taraftarının önderlerinin tutsak edilmesine boyun eğmeyeceğini görecekler. Aynı darbecilik sürecinde yaşadığı gibi.

Ve yine bu sürecin, partinin önderliğinde, partili kafa yapısıyla şekillenmiş, kadro, savaşçı, taraftar ve sempatizanlardan güç alarak açılacağı ve Devrimci Sol önderliğinin özgürlüğünün de ancak böyle sağlanabileceği unutulmamalıdır.

Ve bugün devrimci demokrat herkes hep bir ağızdan daha yüksek sesle haykıracağız.

Halkla Bütünleşmiş Önderlik Tutsak Edilemez.

Dursun Karataş'a Kayıtsız Şartsız Özgürlük.

Özgürlük Ellenimizdedir.

Dünyayı Bir Kez de Türkiye'den Sarsacağız.

Türkiye halklarının bu değerli komutan ve önderine bir kez daha şu sözleri yineliyoruz: Kavga Seninle Güzel.

Devrime Seninle Yürüdük, Zaten Seninle Kucaklayacağız.

Devrimci Mücadelede Avukatlar

25. yılımızda önderliği ve partimizi selamlıyoruz

Bizler savaş kültürünü, savaşma gücünü önderliğimizden aldık. Ve o kültür bizi halkın umudu, düşmanın korkulu rüyası yaptı.

Önderimizi tutsak edenler, karşılarında halkımızın ölkesini, direncini, inancını göceklerinden kuşku duymasın. Bizler bugüne kadar aldığımız darbelerden yenik değil, daha güçlü çıkmasını önderliğimizden öğrendik.

Hiçbir şey bizi partiye taşıyan, devrime taşıyacak olan değerlerimizin yaratıcısı önderimizden koparamaz.

DEV-GENÇ

Önder yoldaşımız Dursun Karataş'a özgürlük

Fransız emperyalizmi Dursun Karataş'ı tutsak alarak suçlarına bir yenisini daha eklemiştir. Bu saldırı onun şahsında halklarımızın hak alma mücadelesinde rehber olmuş, hayatın her alanında kurtuluşun simgesi olmuş Dursun Karataş'ı halkımız çok iyi tanıyor.

İşçi direnişlerinde, memur eylemlerinde, üniversite eylemlerinde, gecekondulara yönelik saldırılarda onu yanımızda gördük. Onun yol göstericiliğiyle direniş destanları yaratıldı.

Yoksul gecekondulu halkı, hak alma bilincinin gelişmesinde yol, su, elektrik sorunlarının çözümü yönünde attığı adımlarda onunla birlikte olmuştuk.

Önder yoldaşımız, kurmayımız, öğretmenimiz.

Rêber-ê-şer-ê-Rizgariya hemiz geli.

Dursun Karataş derhal ve koşulsuz serbest bırakılmalıdır.

Yoksul Halkın Gücü Merkez Büro, Gazi Mahallesi, Nurtepe, İkitelli, Beykoz, Sarıyer İrtibat Büroları

Dursun Karataş'a Özgürlük Emperyalizmin sevinci kursağında kalacak

Fransız emperyalizmi halk kurtuluş savaşımızın önderini tutsak etti. Önderimizi tutsak ederek özgür bir vatan, onurlu, namuslu ve insanca bir yaşam için sürdürdüğümüz kavgayı yok edeceklerini sanıyorlarsa, bir kez daha haykırıyoruz: **BAŞARAMAYACAKSINIZ!**

Bizler Zonguldak'ta, Paşabahçe'de, Mada Deri'de ve daha birçok direnişte önderimizin ve yoldaşlarımızın tutsaklık koşullarından, ölüm oruçlarından dünyaya taşan **HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ** şiarını rehber edindik. Öğretmenimizin politikaları ve önderliğiyle alanlara taşıdık.

Eğer bugün en küçük direnişten, ülkeyi sarsan grevlere kadar alanlarda, grev boyurlarında **İŞÇİYİZ HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ** sloganları haykırılıyorsa, boğuna değildir.

Emperyalizm bugün sevinç çığlıkları atıyor, zafar sarhoşluğu içinde pervasızca yoksul halklara saldırıyor.

SEN RAHAT OL ÖNDERİMİZ, ÖĞRETMENİMİZ...

Ant olsun ki, emperyalizmin hevesini kursağında bırakacağız. Bize öğrettikleriyle emperyalizmi yaptıklarına pıgman edecek, dünyayı bir kez de Türkiye'den sarsacağız.

ÖNDERİMİZ DURSUN KARATAŞ

KOŞULSUZ SERBEST BIRAKILMALIDIR

DEVİRİMCI MÜCADELEDE İŞÇİLER